

کورتیہ حیرت

و

منالان

نزلہ

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

کورته چیرۆك

بۆ

منداڤان

كورنە چىروك

بۇ

مىزىلان

ئامارە كورنە

سەردار رەزا

چاپى دوووم

الەنسىر

۱۴۲۷ ك ھەولير ۲۰۰۶ ز

ماڻي لهماچاند نهوهي پاران راڻو به نوسينگهي تهفسيئر

نساوي ڪٿي: چيروڪ بڙ منڊالان
 نساوي ناماده ڪسار: سهردار رمزا
 چاپ و بلاو ڪردنهوهي: نوسينگهي تهفسيئر / ههوليئر
 ڪمپيوٽسهر: نوسينگهي تهفسيئر
 خست: نهوزاد ڪوئي
 سؤره و سالي چاپ: دوهم ۱۴۲۶ ل - ۲۰۰۶ ز
 چاپڪردن: چاپخانهي و مزارهتي پهروهدهي ههوليئر
 تسيئر: ۳۰۰ دانه
 ژماره سسپاردن: له ڪٿيخانهي بهريوه بهرايهتي گشتي
 روشنيپيري و هونهر / ههوليئر ژماره
 سپاردني (۲۶۳) ي سالي ۲۰۰۴ ي دراوهتن

تفسيئر

بڙ بلاو ڪردنهوهي و راهگهياندين

ههوليئر - شعلامي دادگا - ژير نوتيلي شيرين پلاس

ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۲۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸

موبايل: ۲۲ ۵۱ ۴۶۰ ۰۷۵ - ۱۳۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۷

tafseeroffice@yahoo.com
tafseeroffice@maktoob.com
altafseer@hotmail.com

خوشه‌وپستان..

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

نهم چبروگانه‌ی که له‌بهر دهستان دایه، له گولزاری په‌رومردی باخی نایینی
نیسلامی په‌روژدا گولچن کراون و پیشکشی نیوهی به‌رئز کراون.

به‌هیوای نه‌وهی که بیر و هوش و دل و دهر و ننان پاروی گولای ماناگانیان
بین و کاریگریان له‌سهر نه‌ندامه‌گانی لایشه هه‌پیت.

کاتی که ده‌ته‌وی چبروکه‌که بخوینیت‌هوه، هه‌ول بده مندا لان له ده‌وری خیت
کو‌بکه‌پته‌وه و بویان بخوینیت‌هوه و ناموژگاریه‌گانی تیادا ده‌ست نه‌پشان بکه‌پت
بویان، خوی گه‌وره بیکاته مایه‌ی روشنایی دنیا و ناخبره‌تمان.

خوی گه‌وره بیکاته خیریکی به‌رده‌وام بۆ هه‌مو نه‌وه که‌سانه‌ی هاوبه‌شن له‌م
کاره خیره‌دا، داوای لی‌بوردنیش له‌وه که‌سانه ده‌که‌بن که‌ مافیکیان له‌م
به‌رهمه‌دا هه‌یه و له‌بهر دووری و نادیلری پرسیان پنه‌کراوه.

هه‌روه‌کو باسماں کردن نهم چبروگانه بریتین له کو‌کردنه‌وه و وه‌رگنیران و
ببروکه‌ی چبروکی تر و نووسینی برای بچوکتانه.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

سهردار ره‌زا

سلیمانی / ۱۳۹۸/۹/۶

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

له قى نان

به يانى پيش نان خواردن، (ژينو)ى بچكولانه چوو له باوكى، هه ندى پاره ي
لى وهر گرت، تا له نانه واکه چهند نانېک بکړېت بو بهرچاپي.

سهر پوښه کهى دا به سهر يا و له بن مليا توند به دهرزى يه که به ستى.. له مال
چوو دهر، کاتى که نانه کهى هينا يه وه، به کى له نانه کان له تىکى زور بچوکى
مابوو.. که چاپى تىکرا.. ژينو له ته نانه کهى له بهر دهمى خويا دانا و ده ستى به
شيواندني چاکه ي بهر دهمى.

باوکى لى پرسى: ژينو خان، تاپا نهو له ته نانه به شت ده کات؟!

ژينو وتى: به لى بابو.. نه مه به شى خو مه و نامه وى به شى که سى تر بخوم..

باوکى وتى: له وه ده چى نه مه به يانى يه زورت برسى بوييت؟. نهو به شى تری
نانه که ت به دهم ري وه خوار دييت؟!

ژينو بزه يه کى پر له نه دهب گرتى و وتى: نه خير بابو گيان، من به دهم ري وه
شت ناخوم.

باوکى وتى: نهى بوچى نانه که ت ته نه يا پارچه يه کى ماوه؟

ژينو وتى: بابو گيان، که به کو لانه که دا هاتمه وه، هه ژاري کم بينى، سه يری
نانه کهى ده کرد، ديار بو برسى بوو.. بويه منيش نانه که کم کرد به چوار به شه وه،
سى به شيم دابه وه، هزم نه کرد باسى بکه م، به لام نه م توانى له وه لام دانه وهى
تودا راستى بشارمه وه..

باوکى به بزه يه کى پر له سوژ سوپاسى کرد و ده ستى هينا به سهرى ژينو دا و
نانه کهى خوى کرد به دوو به شه وه و به شى کى دا به ژينو..

ژينو وتى: بابو گيان من ههر نه مه نده م به سه.

باوکی وتی: ژینۆ گیان، من دهرانم که تیڤری پیناڅوی، چوبت بۆ قوتابخانه
برسی دهییت...

ژینۆ وتی: بابە گیان، من نامەوی خۆم تیڤر بم و ههزاری برسی ییت، با
ههردوو کمان نیوه تیڤر بین. ئەوی یهکن له حکمهتەکانی رهمهزان بۆ ئەوه
بهروۆو ده بین که له سه‌ر برسیتی ئارام بگرین و یارمه‌تی هه‌زاران بدهین.
باوکی ئافهرینی کرد و پێی وت: خ‌وای گه‌وره و به‌خشنده پاداشت خیرت
بداته‌وه، به‌لام منیش هه‌ر ده‌کهم هاوبه‌شی ئەو خیره‌ بم، که تو ئەم به‌یانیه
کردووته.

هه‌ر که‌سی به‌زه‌یی به‌ خه‌لکدا یه‌ته‌وه، ئەوا خ‌وای گه‌وره‌ش به‌زه‌یی بۆ ئەو
که‌سه زیاد ده‌کات.

خیزانه‌که به‌ده‌م گوێ گرتن له‌م واته‌ کرد و هه‌یه‌وه به‌رچاییان ده‌کرد؟

برا که‌ی ژینۆ وتی: دیاره‌ ژینۆ خان سوود له‌و دهرسانه‌ وهرده‌گرێ که باوکه‌م
به‌روۆ پیمان ده‌لێ.

باوکی وتی: هه‌ر که‌سی که‌ یه‌ته‌ قوتابخانه‌ی ئیسلامه‌وه ده‌یته‌ ئەندامیکی
به‌خشنده و به‌که‌لک و به‌زه‌یی و له‌خۆبوردو بۆ خیزان و خه‌لکی ده‌ورو به‌ری.

ژینۆش به‌م کاره‌ چا که‌ی که‌ کردبووی زۆر شادمان بوو، وتی: ئیمه‌ پاداشتمان
لای خ‌وای گه‌وره‌یه‌.

هه ناره

فریشته کیزۆله به کی ته مه ن پینج سالان بوو، زۆر وریا و زیره که بوو -
همیشه پرسیری وردی له باوکی و دایکی ده کرد- لهو سه ره پۆشه که ی که دایکی
بو ی کړی بوو -زۆر دلی پتی خوش بوو- به تایبه تی که وینه ی گولی ره نگا وړه نگی
تیا کرابوو، ده پدا به سه ریا و زوو زوو ده چوو به رماله که ی راده خست و لهو چند
ووشه به ی له سوره تی (فاتحه) که پنیان له بهر کردبوو ده پخویند و نوپزی
ده کرد.

روژیک به باوکی وت: بابا گیان حز ده کم، یادی خوام فیڕ بکه یت، چون
له کاره کانی خوی گه وړه ورد ببینه وه و بیکه ی به یادی خوا؟!

باوکی وتی: فریشته گیان، حز ده که ی بچین له ناو باخچه که ماندا لهو
ده رسه ت پنی ده لیم.

فریشته به کسه ر به خوشیه وه هه ستایه سه ری و به هه پدۆ دهسته خرینه
بچکۆله کانی هه ردوو دهستی باوکی گرت و کوتی: ده ی هه رموو با زوو به رۆین...

دهستی به گیان گرت و رۆیشن... تا گه یشتنه ناو باخه که... به ده م قسه ی
خوشیه وه به بن داری میوه کاند رۆیشن... گه یشتنه بن دار هه ناریک... که گه لا
سه وزه کانی له ده وری هه ناره سوره کان، به لقه کانه وه ده شنانه وه، وه کو
به خیره اتنی فریشته و مامۆستا عه لی بکه ن و ناگاپان له نیه تی دلایان بیت...

فریشته له بن داره که دا داوای له باوکی کرد که به به که وه دابنیشن و
پشوویه که بدن،... مامۆستا عه لی دهستی به رد هه ناریکی لی کړده وه، بو
فریشته ی له ت کرد و کوتی: هه رمو فریشته خان لهو هه ناره بخۆ.

فریشته هه ناره که ی وه رگرت و وتی: خوی گه وړه له به هه شتدا هه تاری
چاکترت پنی بهه خشی.

ئەمجا لە ھەنارە کە ورد بۆو و لەباوکی پرسی: باشە بابەگیان توێکلی ھەنار بۆچی باشە؟! ئەی بۆچی ئەو پەردە سپیانە دەوری دەنکە ھەنارە کەیان داوہ؟ دەنکە ھەنارە کان یەک لەسەر یە کتری دانراون و پالیان دۆوہ تەوہ بەیە کتریەوہ.. باشە بۆچی ھەموو دەنکە کان سوورن؟! ھەمووشیان ترشن...؟! باشە دار چۆن دەتوانی ھەنار دروست بکات؟! ئەم ھەموو ھەنارانە کێ کردوونی بەم دارانەوہ؟

مامۆستا عەلی بزیەک گرتی و وتی: فریشتە خان، کۆمەڵی پرسیارت لەسەر یەک لی کردم..

ئەمجا وتی: یەکی لە سوودەکانی توێکلی ھەنارە کە ئەو یە کە دەنکەکانی ھەنارە کە لە پیس بوون و خراپ بوون لەناوچوون دەپاریژی.. ئەو پەردە سپیانەش بۆ پاکی و رێک و پێکی و تەرتیب، تا ئادەمیزاد کاریان جوان بێ، ئەو نییە کارگەکان بەھەمان شیوہ چاوە لە دروستکارووەکانی خۆی گەورە دەکەن، ئەو شتانەی کە دروستیان دەکەن دەیان پێچنەوہ..

مامۆستا عەلی زۆر بە نەرمی و رووخۆشی وەلامەکانی دەدا یەوہ.. بۆیە ھەموو دەنکەکان سوورن لەیەک سەرچاوہو پێویستییەکانیان بۆ دین و لەیەک کارگەدا دەردەچن.. خۆی گەورە ئەم ھەموو لق و چل و گەلایە داوہ بەدارە کە تا پێویستی دروست بوون و ھەلگرتنی ھەنارەکان بگرنە خۆیان.. ئەو دارە بە فەرمانی خوا و ئەمجا ھۆکارەکان ھەنار دروست دەکەن، دار ھەنار دروست ناکات، بەلکو خۆی گەورە بەھۆی خاک و ئاو و خۆر و ئەو جوړە شتانەوہ ھەنارە کە پێدەگەین.. کەس ناتوانی ھەنار دروست بکات و بیکات بەدارا.. ئەمانە ھەموو کاری خۆی بەدیپنەرن.. ئەمانە زۆریان نین، ئیمە زانیاریان لەسەری کەمە..

خۆی گەورە ھەنار و جوړەھا میوہی تری دروست کردووە بۆ ئیمە ی ئادەمیزاد تا بەکاریان بینین بۆ خواردن و شتیتر..

پنویسته ئادهمیزادیش سوپاسی نهمه ته کانی خوا بکه و خوا بپهرستن
ئهمجا فریشته (بسم الله) ی کرد و هه ندیکی لی دا به باوکی و فهرمووی
خواردنی لی کرد..

که له خواردن بۆوه وتی: (الحمد لله).

داوای مۆلتهی له باوکی کرد و ههستا چووه سههر جوگه له که ی بهرده میان،
له بن داره کانه وه هاتبوو به ره و خوار بو بن داره کانی تر ئاویان پیا دا دهر ویشته.
فریشته دهسته بجوکه کانی شوورد و وتی: بابه گیان که هه ناره کهت خوارد
ئه چین دهر سه که مان ده خوینین.

باوکی بزه یه که گرتی.. فریشته، که به خوشیه وه سه پیری باوکی ده کرد، وتی:
بابه توخوا بۆچی پی ده که نی..؟!

ماموستا عه لی وتی: دهر سه که مان خویند..!

فریشته وتی: بو..؟! ئهم قسانه ی که کردمان یادی خوا بوون؟!

باوکی وتی: به لی ئه ی که شیرینه که م، ئهم وت و وێژه.. ئهم پرسیار و
وه لām و باسانه ی که کردمان یادی خوان.. ئهم جوژه قسانه و بیر کردنه وانه یادی
خوان و خوای گه وه به خیر ده یان نووسی بو موسلمانان.. چونکه له هه رشتن
وردینه وه، گه وه یی خوامان بو دهر ده که وی..

فریشته بزه یه کی پر له خوشی گرتی و وتی: به خوا بابه گیان یادی خوا خوشه..!
زور خوشه.. خه زده که م زووزوو بیین بو ناو باخه که مان و یادی خوا بکه ینه وه..

ئهمجا باوکی وتی: فریشته خان، ده لی چی.. به ره و مال بچینه وه؟

ئیتیر دهستی یه گیان گرت و به ناو باخه که دا گه رانه وه بو ماله وه.. به ده م ریگا وه
قسه ی خوشیان ده کرد.

پیغمبر و کان هر باسی (الله) یان کردوو

روژیک منالیک له باوکی پرسى: باشه بابه ده توانی ژماره ی هموو پیغمبره کانم پى بلئی؟

باوکی وتی: کوری شیرینم، تنها (۲۵) پیغمبر ناویان له قورغان دا هاتوو. مناله که وتی: باشه بابه گیان، ثم پیغمبراله هموویان به به که وه و له به که کاتا هاتوون؟

باوکی وتی: نه خیر به خیاچیا هاتوون، هر به که له کاتیکی جیادا و له ولاتیکی دور له توانی تروه هاتوو.

مناله که وتی: باشه بابه گیان، جی یان دهوت بهو خه که؟

باوکی وتی: ده یان وت: به که خوا هه به، هر ده بی به تنها نهو به پرستن و دارو به رد نه پرستن.

مناله که وتی: نهو خوا به ناوی چیه، که هموویان هر باسی نهویان ده کرد؟

باوکی وتی: کوری شیرینم، به که خوا هه به، نهویش ناوی پیروزی (الله) به و هموو پیغمبره کان هر باسی (الله) یان کردوو.

مناله که وتی: که واته لم دنیا به دا هر (الله) خوا به و خوا ی تر نیه، پیغمبرانیش هر باسی (الله) یان کردوو.

سه گيڻك خوي كره قورباني

روژيڪ جوتياريك به ژنه كهي خوي وت: تا له كيڼگه ده گهړمهوه خواردنيكم به شير بؤ دروست بگه..

ژن خواردني بؤ دروست كرد و دايغا.. به لام سمری دانه پوشرابوو، ماريك هاته سمر خواردنه كه و به بهرچاوي سه گه كه وه لئي خوارد و زه هريشي تن كرد.. سه گه كه ناگادار بوو.. هر پي دوه مري..

كاتن جوتياره كه هاته وه و ژنه خواردني له بهر ده ستيا دانا.. سه گه كه هر تماشاى خواردنه كهي ده كرد و دوه مري.. جوتياره كمش به ژنه كهي دوه وت نهو سه گه دوور خهروه با نانه كه مان بخون.

ژنه كه سه گه كهي دهرده كرد، به لام سه گه كه ده هاته وه بهر ده ميان و هر دوه مري.

پيش نه وهى جوتياره كه ده ست بكت به خواردني چيشته كه، سه گه كه به لاماري خواردنه كهي دا و لئي خوارد. پاش كه ميگ به لادا كه وت و مرد.

كابرې جوتيار و ژنه كهي تن گه پيشن كه نهو خواردنه زه هراوي كراوه و نهو سه گمش ناگادار بووه و، خوي خواردی، نه بادا جوتيار و ژنه كهي بيخون و بيان كوژي.

به لن سه گه كه خوي كرده قورباني خاوه نه كهي.

خوای گه وره دروستی کردوین

کابرایه کی بی باوهر هه بوو.. زوړ سهرسهخت و نه شمارزا بوو له دینی خوا..
خوښی زوړ به زانا و گه وره و به توانا دهزانی.. به لام له خوا دوور بوو..

رېژیک له گهل کچه تهمهن شمش سالانه که یدا له مال هوه دانیشتبوون، ورده
ورده دهمه ته قه یان ده کرد.

له باوکی پرسى: بابہ گیان، نه وه تو نه و روزه وتت کراسه کهم دراوه، ئیتر له
بازار کراسیکت کړی: منیش دهستم بریندار بووه، دهمه وئ له بازار دهستیکم
بو بکړیت..

باوکی وتی: کچی شیرینم، کوا له بازار دهست نافرؤشن!

کچه که وتی: نهی من نه دهستم له کوئ بوو؟

باوکی وتی: خوت ههر ههت بووه.

کچه که وتی: نهی کئ ناوا به جوانی دروستی کردووه و نینوکی بو کردووه،
په نجهی بو کردووه، تا شتی پی هه لیکرم و نانی پی بخوم.

باوکی سهرنجیکی قولی دا و چوه خه یاله وه.. له پردا هاته وه لام و وتی: کچی
خوم، خوای گه وره دروستی کردووه، مروقه کان ناتوانن نهو شتانه دروست کهن،
نهمه ههر شایانی خواجه.

نھینى بہ ختہ وہ ربي

دہ گیر نہ وہ پاشایہ کی زالم نہ خوشیہ کی سہخت دہ گری و پزیشکہ کان
چارہ سہریان پی نا کریت.

حہ کیم پیان دہ لی: کراسی کہ سیکی بہ ختہ وہر پیدایا بکن و لہ سہر شوینی
ٹازاری پاشادا دای بنین، چاک دہ بیٹہ وہ..

لہ پاش گہرانیکی زور.. شہوئی وہ زیری پاشا دہدا بہ لای کوخیکدا، گوئی لہ
پیاوئیک دہ بی لہ بہر خوئہ وہ دہ لی:

الحمد لله، ئہو پارچہ نانہی کہ بہ رنجی شانم ئہمرو پیدام کردوہ، ئہوا
خواردم و لہ سہر حہ سیرہ شرہ کہم پال دہ کہوم، کی ہئیہ لہم شارہدا لہمن
بہ ختہ وہر تر بیت.

وہ زیرہ کہ خوشی کہوتہ دلئیہ وہ، فہرمانی دایہ پیاوہ کانی، کہ بچن کراسی
ئہو پیاوہ وہر بگرن.. بہ لام کاتی پیاوہ کان چونہ ناو کوخہ بچکوئہ کہوہ، زور
سہر سام بوون کہ دیان ہہزاریکی تیا راکشاوہ، کراسی لہ بہردا نییہ.

شیرینگی پر گلہ و نرو

«ناشکر ابرنی فیلبازیک»

ده گيرنهوه شیریک پیر و لاواز و بی هیژ ببوو، توانای به سهر راوکردنی هیچ شتیک دا نه مابوو، بویه بیرى کردهوه که دهست بکاته فیلبازی بۆ پهیداکردنی خواردن و پیویستی خو، بۆ ئەم مه بهسته چوو له ئەشکه و تیک دا لێی کهوت. ههرکاتی میوانیکی بچوايه له گیانله بهرەکان، ئەوا له ئەشکه و ته کهدا دهی گرت و دهی بخوارد.

رۆژیک، رپوی به که چوو بهردهم ئەشکه و ته کهوه، کهمیک وهستا و سلاوی له شیره که کرد و پین وت:

تەندروستیت چۆنەى ئەى گەورەى گیاندارانى دارستان؟!

شیره که پینی وت: ئەوه بۆ نایه پته ناو ئەشکه و ته کهوه بۆ لام؟! ئەى رپوی!!
رپوی به که له وهلامدا وتی: ویستم بیمه ژوورهوه، بهلام زۆر شوین پیم کهوته بهرچاو که هاتبوونه ژوورهوه، بهلام ته نیا به که شوین پیم نه پینی لهوانه که هاتبیتهوه دهرهوه!!!

مزالیکی قورئان خویڻ

کاکه (زانیار) له پوځی یه که می ناوه ندی بوو، زور زیره ک و هیمن بنوو، له مزگه وتیش ببوه قوتابی قورئان، شهوانه که له سهعی کردن ده بووه دهستی نه دایه قورئانه که ی و به ده نگیځی خوش ده پخویند.

به لام دایک و باوکی و براگه وره که ی هم نویژ کردن و قورئان خویندنه ی (زانیار) یان پڼ ناخوش بوو، بویه گله یی و ره خنه یان ئاراسته ده کرد و پپیان ده کوت:

زانیار، ئیمه همز ناکه یڼ خوت به مانه وه خه ریک بکه یت.

زانیار قسه ی بو ده کردن، به لام لی یان وه رنه ده گرت، زانیار یش به یڼ قورئان خویندن و نویژ کردن نه ده حه سایه وه، بویه نویژه کانی زیاتر له مزگه وت دا ده کرد و، له بازار یش لایتیکه قه له می کری و شهوانه له گه ل براکه یدا له ژووریکه جیادا ده خه وتن...

که براکه ی گلوپه که ی ده کوژانده وه، تا زانیار قورئان نه خوینڼ، به لام کاکه زانیاری خواناس که راده کشا، به ناوی خه وتنه وه و به تانیپه که ی ددها به سه ر خویدا، له ژیر به تانیپه که یدا له بهر رو شنایی لایته که یدا، قورئانی ده خویند و دوما خیر و هیدایه تی بو دایک و باوکی و براکه ی ده کرد.

گولالە

گولالەى تەمەن ھەشت سالانە، دايكى زۆر خوش دەويست، بەلام لە
ئامۇڭگارى ۋەرگرتن دا سىستى دەکرد..

رۇڭزىك دايكى نەخۇش بوو، وتى:

گولالە، ئەمىرۇ مەچۈرە ناو مندالان بۇ يارى كردن، من نەخۇشم..

گولالەى بىگوي، ئامۇڭگارىيەكەى ۋەرنەگرت.

باش كەمىك خۇى گەياندە ناو منالان، بۇ خەت خەتۇن، مائەۋەى لەبىر
چۆۋە.. دايكى بىھىز و بىتاقەت تر بوو، ئازارى زۆرى بۇ ھات، ژنە دراوسىكان
گەبىشتنە سەرى و بە پەلە سەيارەيان بۇ گرت و گەياندىانە خەستەخانە.

دواى ماۋەيەك گولالە ھاتەۋە بۇ مائەۋە.. مال چۆل بوو، دايكى لەمال نەبوو..
ژوورەكان گەرا.. كەسى نەدى، شلەزا.. زۆر ترسا.. زۆر گريا.. زۆر پەشىمان
بۆۋە.. ھەرچەند دايەدايەى كرد، كەس ۋەلامى نەدايەۋە.. دەنگى دايكى
نەبىست، نەيدەزانى دايكى لەكوئىيە؟

باوكى لەكار گەرايەۋە، لە دەرگاي دا.. ھاتە ژوورەۋە، وتى:

گولالە كوا دايكت؟!

گولالە زمانى بەسترا.. نەيزانى بلى چى؟ دايەۋە پىرمەى گريان.. باوكى
سەرسام بوو.. باش كەمىك ژنە دراوسىكان، دايكيان لە خەستەخانە ھىنايەۋە،
گولالە بە سەرسامىيەۋە بۆى دەرۋانين، ھىچى بۇ نەوترا..

ژنەكان باوكى گولالەيان لە ۋەزەكەى تىگەياند، گولالە فرمىسكى پەشىمانى
ھەلپشتىبوو، بە شەرمەزارىيەۋە چوۋە لاي سەرى دايكىيەۋە و دانىشت، كە
لەژىر بەتانىيەكەيدا رايان كشاندبوو.. بە فرمىسكەكانى دايكى تىگەياند، كە

په شیمانه و داوای لیږدې ده کات.. بویه دایکی دهستی هیڼا به سهریا، گولاله
 چاوه پر له فرمیسه کانی بهرز کردهوه و وتی:
 خوايه گيان، دایکم چاک بکهره وه، لهو زیاتر که سم نییه..
 چاوه کانی دو دلۆپ فرمیسه کی تریان پیا هاته خواره وه..
 دایکی دواي دوو روژ چاک بویه وه.. ئیتر گولاله همیشه بهر دهستی دایکی
 ده کرد و قهت له قسه ی دهر نه ده چوو..

مژده فېرى نويز ده بې

مژده كچېكى حەوت سالانه بوو.. له قوتابخانه گهرايووه.. له مالهوه
دانيشتبوو.. خوې به نوسينه وهى وانهى كوردى يه وه خهريك كړدبوو.. جار جاري
سهرى هله ده بري و تهماشاي دايكى ده كړد.. وا ده ست نويزى گرت و چووه
سهر بهر ماله كهي، نويزى نيومروى دابه ست.. پاشان سهلامى نويزه كهي دايه وه
و له خوا پارايه وه و بهر ماله كهي كوكړده وه خستيه وه شوپنى خوې.

مژده پرسپاري لى كړد و وتى: دايه، كه وه نو له خدا ده پار يته وه؟!

دايكى وتى: به لى، كهى چوڼ مژده گيان، همرچي يه كمان پيوست بوو، ده بى
هر داوا له خوا بكهين.. خواى گهوره ش پهيماى داوه به سوز و بهزه يى و
به خشنده يى خوې وه لامى بهنده كاني ده داته وه و كاريان بو ئاسان ده كات.

مژده وتى: كه گهر منيش داواى لى بكهم، داوا كم جى به جى ده كات؟

دايكى وتى: كهى چوڼ كچى شيرينم، خواى گهوره خواى هه موومانه و
هه موومان هه رده بى داوا لهو بكهين و نويزه كانيش بكهين.

مژده وتى: خو من نويز نازانم، باشه دايه گيان، توخوا بو فيرم ناكهيت.

دايكى وتى: كهى به سهر چاو، خوا ده كا نو نويز ده كهيت، من به زووترين
كات فيرت ده كم.

كهجا دايكى وتى: منيش كه مندا لى بوم، كه وه ندهى ئيستى تو ده بووم،
دايكم فېرى نويزى كړدم، له و كاته وه نويز ده كم.

مژده له خوشيا ده ستى كړد به پيكه نين و وتى: دايه گيان، ئاخو كه بى
سهر پو شيشم بده يتى، تا بيدم به سهر ما.

دایکی وتی: سهرپوښیکي جوانت ښه من، به لام نابې که له نوپښ بويته وه
لایدهیت، بو ناومال و قوتاېخانه و بازارېش لای مېه.

مژده وتی: باشه دایه، خوی گه وره پېي خوښه سهرپوښ له سهر بکه م؟

دایکی وتی: ښه چېن، خای گه وره داوای له ښافره تان کردووه که سهرپوښ
له سهر بکه م و جلی دریژ و فراوانی چاک له بهر بکه م.

مژده وتی: تو سهرپوښیکم بدمرئ بو خوم، توخوا دایه با ښه و سهرپوښه بې
که گوله جوانه کانی تیايه.

دایکی گوتی: ښافره ین مژده گیان.. تو زور عاقلی.

دایکی پهمانی دا به مژده که فیږی نوپښی بکات و دوعاگانیشی فیږ بکات..
مژده له پاش ماوه یه که فیږی نوپښ کردن بوو، سهرپوښیشی دا به سهریا، ئیتر
به رده وام له گهل دایکیا ده ست نوپښی ده گرت و نوپښی ده کرد، له خواش
ده پارایه وه که به رده وامی بکات له سهر خوا به رستی، هه میشه دوعای خیر بو
دایک و باوکی ده کرد. بو هاوړیکانی و برا بچکولانه کەشی..

ئیترا هاوړیکانی زیاتر خوشیان ده ویست، ښویش هاوړیکانی فیږی نوپښ کردن
ده کرد و به خوشیش یاری بیان ده کرد.

هاورپتي چاگان

قوتابيهك له دهفتهري يادگار په كانهيدا نوسيووي:

قوتابيهك زور زيرهك بوو، ههموو كاتي له ولامي پرسپاره كاني سهد له سهدی دهينا، ماموستاكان ريزيان ليدده گرت، باسي ووشه كانيان به كول ده كرد، له چاكيدا ناويان نابوو (دانا).

له بهر نه وهی ههموو كاتي له رهوشتي جواندا پيشړه وي قوتابيهك بوو، جله كاني زور پاك و خاوپن و ريك و پيك بوو، ههميشه چاكه ی هه بوو به سهرمانه وه له بهر نه وهی دهرسه كاني ههميشه له بهر بوو، نهر كه كاني سهرشاني جي به جي ده كرد، بويه بهر پزه وه بويان دهرواني، به شيوه يه ك كه خوشه ويست بوو.

ته نانه ت نهو ماموستا يه ش كه به توره و رهق و توند و تيز ناوی دهر كړد بوو، له گهل نهو قوتابيهك دا رووی خوش بوو، حهزي ده كرد قسه ی له گهلدا بدات و به زهرده خه نه وه نهو قوتابيهی دهر دوان.

له گهل نهو ريك و پيك يه ی نهو قوتابيهك دا، من ههر زياتر توره ييم له دل دا دروست ده بوو بهرام بهري، به لام له گهل نهو شدا ناره زووی نهو هم هه بوو كه بيمه هاورپتي نهو قوتابيهك زيرهك و زور بيرم لهو ده كړد وه. له بهر زور هو ی تريتش، ههر له سهری سالي تازه وه له پولدا له سهر نهو كورسيه دانيسشم كه له تهنيشتي كورسي قوتابيهك وه بوو، تا بيهته هاوده م.

هه و ليشم دا كه بچمه ناو ژيانی تايبه تي هوه له ريكه ی نهو هاورپتي هوه، له گهل نهو شدا ناره حه تي بهرام بهري ههر له دلم دابوو، له گهل زور بهی زوري هاورپتي مان دا زياتر حه زمان له هاورپتي په كتر ده كرد.

زور کات ههولم ئه‌دا که لاسایی شیوه و هه‌ئس و کهوتی دانا بکه‌مه‌وه، هه‌رچه‌نده ئه‌مه‌م نه‌ده‌توانی، به‌لام خو ده‌توانم له پاک و خاوینی و نوێژ کردن و قورئان خویندن دا چاوی لی‌بکه‌م، که دانا قوتابی‌یه‌کی مزگه‌وتیش بوو.

داناش چه‌زی به‌هاورپیتیم ده‌کرد و هه‌موو کاتی هانی دهدام له‌سه‌ر زیره‌کی و ئاماده‌کردنی وانه‌کانم، جاری واش هه‌بوو له نازی هاورپیتی‌یه‌وه قسه‌یه‌کی ئه‌دا به‌گویم و ده‌یوت: مروقی ته‌مه‌ل ئازاری پی‌ناگات..

هاورپیه‌تی من و دانا پی‌چه‌وانه‌ی قسه‌ی ئه‌و ماموستایه‌ بوو که ده‌یوت: (کو‌بوونه‌وه‌ی دوو دژ به‌یه‌کتری پرونادات).

دانا زوری پی‌ناخۆش بوو که کتیب و ده‌فته‌ره‌کانمی به‌ پیس و پۆخلی و شر و وری ده‌بینی، یان کاتی که سفری ده‌بینی له‌سه‌ر ده‌فته‌ره‌کانم که نیشانه‌ی ته‌مه‌لیم بوون.

له‌گه‌ل تیپه‌ر بوونی رۆژه‌کاندا، هاورپیتیمان به‌هیز تر ده‌بوو و، سه‌ردانی یه‌کتریمان ده‌کرد.. رۆژیکیان چووم بۆ ماله‌وه‌ بۆ لای دانای هاورپیم، تا به‌یه‌که‌وه وانه‌کان بخوینین.

له‌دوای ته‌واوبون له‌ سه‌عی‌کردن، ده‌فته‌ریکم بینی له‌سه‌ر می‌زه‌که‌ی دانا دانرابوو، لی‌ نووسرابوو: (ده‌فته‌ری یادگاری و بیره‌وه‌ریه‌کانی رۆژانه). که چاوم پی‌ی کهوت هه‌مو چه‌زیکم هاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که ته‌ماشای ناو ئه‌و ده‌فته‌ره‌ بکه‌م و بزانه‌م چی تیا نوسراوه، به‌لام به‌لامه‌وه‌ چاک نه‌بوو یه‌کسه‌ر به‌بی پرس ده‌ستی بده‌م، بۆیه به‌ نه‌رمیکه‌وه‌ داوام له‌ دانا کرد که بم داتی تا سه‌یری بکه‌م.

ئه‌ویش به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه‌ سه‌یری کردم و وه‌ستانیکی کرد له‌وه‌ی که بم داتی، هه‌روه‌کو شتیکی تیایی ده‌رباره‌ی من، له‌دوایمدا به‌رووی خوشه‌وه‌ ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ریه‌کانی دایه‌ده‌ستم.. منیش ده‌ستم کرد به‌ لاپه‌ره‌ هه‌لدانه‌وه‌ و خوینده‌وه‌ی یادگاریه‌کانی.

کاتی گه یشتمه نیوهی دفته ره که، له سه ره تای پهره یه کدا ناوی خۆم
خوینده وه، له خواره وهی نوسرا بوو:

“کامه ران کورپکی زوړ باشه، من دلشادم به هاوړپیه تی، به لام به داخه وه،
گرتگی به دهرسه کانی نادات، گرتگی به کاره کانی نادات، له بهر نه وه یه باو کم
رازی نییه من بیکه م به هاوړپیی خۆم.”

کاتی که دیری کوتاییم خوینده وه، له گهل ساده یی بابه ته که شدا ههستم کرد
که خۆم ده بوغرینم، ههستم کرد که ئەم ئەمه لاییمه چون کاری کردو ته سه ر
خه لکی ده ورو به رم.

ئیتړ له دواي نه و روودا وه به رپارم دا له وانه کان و له نوپزه کانما زیره ک و
چالاک بم، گرتگی به کاره کانی روژانه م بده م، گهرچی نه فسیشم پیی گران
بیټ...

به رپارم دا بیسه لمینم بو خه لکی که ده ست ده که م به زیانیکی تازه و گرتک و
که سیتی خۆم پاک ده که مه وه، ههروه کو تازه له دایک بووینم.

کاتی نه نجامی تاقی کرد نه وهی مانگی یه که مم وهر گرت، پله کانم نه وه نده به رز
بوون، دانا پله یه که می هینا بوو، منیش دووه م. بووم، ئەم نه نجامه هه موانی
سه رسام کرد، له دواي گرتگی دانم به وانه کان ماموستایان و قوتابیان بویان
ده رکه وت که چومه ته ریزی چاکه کاران و زیره کانه وه و هاوړپیتی ئەم کوړه
چاکه م شایانه.

سەرپۇش دىنەرىپەت

ژىنەخان، تەمەن شەمش سالان بوون لەگەل باوكیدا لە بازار بەیەكەو
دەرپۇشتن.. باوكى كەمىك بىرى كردهو، دياربوو بەدەم رۆشتنەو،
نەخشەيەكى دانا بۆيە بزەيەك گرتى و رووى كرده (ژىنە)، كە لە تەنیشتيەو
دەرپۇ.

ژىنە وتى: بابە دەستم بگرە.

باوكى وتى: دەستت ناگرم..! ھەزىش دەكەم تۆزى لە دوورمەو دەرپۇ.

ژىنە نەشمىلانى بەزەيەك گرتى و وتى:

بۆچى لە دوورى تۆو دەرپۇم؟! ئەى تۆ باوكى من نیت؟! ئەى من كچى تۆ نيم؟!
باوكى وتى: بەلى من باوكى تۆم و تۆش كچى منى، بەلام لەبەر ئەوئى تۆ
سەرپۇشەكەت بەسەرەو نىيە. يەكەم خواى گەرە ھەز دەكات كە تۆ
سەرپۇش لەسەر بکەیت و ھەرمان دەكات بە ئافرەتان كە پيوستە لەسەريان
سەر و قزبان و قاچيان داپۇشن، ئەمجا خەلكيش من دەناسن، كە موسلمانم و
پيوستە لەسەرم كە ھەرمانەكانى خواى گەرە جىبەجى بكەم، ئىستا ئەوانەى كە
دەمناسن و دەميينن، لەدلى خۇيانا دەلین: چۆن كاك كامەران كچەكەى
سەرپۇشى بەسەرەو نىيە؟!

لەبەر ئەو وام پىچاكە.. دوور لە من دەرپۇ، تا خەلكى ئەزانن كە كچى منى،
منیش زۆر خەفەت دەخۆم كە منداڵەكانم لە كارىكدا، لەخواى گەرە ياخى ببن..
ئایا تۆ ھەزدەكەى خواى گەرە ئازارى من بدات لەسەر تۆ؟! تۆشى خۆش ئەوئى،
موسلمانانىش كەبەت لى بكەن، ئەمجا منیش خەفەت بخۆم؟!

ژينه وتی: بابەگيان قسەكانت راستن.. منیش هەزناكەم خەفەت بخۆی.. من خوام خۆش دەوێ، ئەى ئەوە نىيە تۆ هەموو جارێ باسى خوامان بۆ دەكەى!! ئىمەش بەخۆشىيەوە گویت لى دەگرين.. بپریمان دایە كە خۆى گەورە چۆنى بپۆش بێت وایین.

باوكى وتی: خۆ بپریری ئەوەشمان داوہ كە خۆى گەورە چى پى ناخۆش بى نەىكەین..

ژينه وتی: راستەكەى بابەگيان، بەلام با ئەوەشت پى بلىم، هەرچى لى پرسیم ئەو پیاوہ چیتە؟ دەلىم ئەوہ باوكمە، منیشى زۆر خۆش دەوێ.. باشە بابەگيان، من پرسیاریكت لى دەكەم..

باوكى وتی: فەرموو ژينه خان، پرسیارەكەت بكە..

ژينه وتی: ئایا تا ئیستا تۆ سەرپۆشت بۆ من كریوہ؟ تا من نەیدەم بەسەرما؟

باوكى بزەيەكى پر لە خۆشەويستى بۆ جگەرسۆزەكەى كرد و وتی: نەوہ لا ژينه گيان.. تا ئیستە نە پىم وتویت و نە بۆشم كریویت.

ژينه وتی: كەواتە تاوانى من نىيە و دەبى دەستیشم بگرى.. ئەوسا دەرۆين.. باوكى وتی: باشە ژينه خان، ئەگەر سەرپۆشت بۆ بكړم، لە ئیستەوہ دەى دەى بەسەرما؟

ژينه وتی: تۆ بۆم بكړه.. جا بزانه چۆن دەیدەم بەسەرما، بەلام هەز دەكەم سەرپۆشكى جوانم بۆ بكړیت.

باوكى وتی: زۆر چاكە..

ئەمجار دەستى يەگيان گرت و رویشتن، بەناو سەرپۆش فروشەكانا گەران.. هەردوكيان سەرپۆشكى جوانيان هەلبژارد و باوكى پارەكەى دا و، هەر لە گۆشەيەكى دوكانەدا داى بەسەريا، باوكیشى بۆى چاك كرد و پىروزیايى لىكرد.

دوکانداره کەش موسلمانیکى چاک بوو، زۆر بە سۆز و خوشەوێستىیهوه بۆ ئەو باوک و کچە پێ لە سۆز و ئێمانەى دەروانى.. وتى: مادام ئەم کچە بچکۆلە عاقلە لە ئیستاه سەرپۆش دەکات.. منیش خاترتان دەگرم و هەندى پارهى بۆ گیرانهوه..

باوکى وتى: ئەها ژينه خان، لە ئیستاه موسلمانانىش خوشيان دەوێى و چۆن خاترت دەگرن!!

هەردوکیان سوپاسى پیاوه دوکانداره کەیان کرد و دوعای خێر و بەره کەت و رزقى حەلالیان بۆ کرد.

باوکى وتى: ژينه خان، یاخو پیرۆزت بێ.. لەمەودوا نوێزەکانیش بکە..

ژينه وتى: تۆ فێرم کە و منیش دەیان کەم.. بەدايکیشم دەلیم فێرى دەست نوێژ گرتنم بکات، هەموو جارێکیش، کە لەنوێژ بوومەوه دوعای خێر بۆ بابە و دایە و هەمووان دەکەم.

باوکى وتى: کەواتە با بچین بەبۆنەى سەرپۆشه کەتەوه دوو شەربەتى سارد و شیرین بخۆینهوه.

ژينه ووتى: فەرموو با بچین..

باوک و کچ دەستى یەکتريان گرت و چوونە دوکانى شەربەت فرۆشه کە و دانیشتن، دوو شەربەتیان بۆ دانان، باوکى شەربەتە کەى خۆى بەرز کردەوه و وتى:

ژينه خان، ان شاللە خواى گەوره لە بەهەشتیشا شەربەتى خوشمان دەداتى، چونکە خۆى فەرمویهتى: ((ئەوهى گوێرايەلیم بکات، دەبخەمە بەهەشتەوه)).

ژينه وتى: بابەگیان، بەهەشت زۆر خوشە.

باوکى وتى: بەهەشت بۆ ئەو کەسانەیه کە خاویان خوش بوئ و بەقسەى

بکەن.

پاکه تی سکت

کامهران مندالیک بوو تهمهن ده سالان بوو، رۆژیک له گهل باوکهدا له
باخچهی گشتیدا له سهر کورسییه ک دانیشتبوون، پاکه تی پسکتی کرپوو، لیی
دهخوارد.. کاتی پسکته کهی تهواو کرد، وتی: له بهر ئهوهی ئهم پاکه ته جوانه..
فرپی دهدهمه ناو گوله کانهوه.. بۆیه پاکه ته کهی ههله دایه ناو باخچه کهوه.
پاکه ته که له بهر خۆیه وه وتی: ئای ئهم منداله بۆچی منی لیره دا فری دا..
دیاره نهشاره زایه! چونکه بههۆی منه وه دیمه نی باخچه که تیک دهچیت.
ئه وه ندهی نه برد پیاویک هات و کهوته ئه و ناوه و شته زیاده کانی
ههله گرت وه و باخچه کهی پاک ده کرده وم.
پاکه ته که وتی: ئهم پیاوه چهند پاک و خاوینی پی خۆشه.. خۆز که منیشی لیره
لا ده برد.
پیاوه که هات و پاکه ته کهی هه لگرت و بردی خسته شوینی تایبه تی شته
زیاده کانه وه.
پاکه ته که وتی: چهندم پی خۆشه که له شوینی پیویستی خۆم دا دانرام، با
ئاگادار بین و ههر شوینه و بۆ شتی خۆی کراوه.

جله کانی خه لیفه

رۆژیک له شاری کوفه، موسولمانان بۆ نوێژکردن کۆبوونهوه و چاوهڕێی هاتنی خهلیفه موسولمانان عهلی کورێ ئه‌بو تالیبیان ده‌کرد (ره‌زای خوای لایبیت) پێش نوێژیان بۆ بکات، بانگ درا و خهلیفه له‌کاتی خۆیدا ئاماده نه‌بوو، موسولمانان تووشی دله‌راوکی بون و دوعای خێریان بۆ کرد. جاران یه‌که‌م که‌س ده‌هات بۆ مزگه‌وت و ئاخ‌ر که‌س ده‌چوو ده‌ره‌وه.

کاتی خهلیفه هات و پێش نوێژی بۆ کردن له‌نوێژ بوونه‌وه، عه‌بدوللای کورێ عه‌هباس، که له ریزی پێشه‌وه بوو، پرسیا‌ری له عه‌لی کرد له هه‌وی دواکه‌وتنه‌که‌ی، که موسولمانان ناره‌حه‌ت بوون.

حه‌زهره‌تی عه‌لی بزه‌یه‌ک گرتی و به‌رویه‌کی خۆشه‌وه پێی وتن: ئه‌وه جله‌کانم شۆردبو، چاوه‌ڕێی وشک بوونه‌وه‌یم ده‌کرد، تا له‌به‌ری بکه‌مه‌وه و بکه‌مه مزگه‌وت، له‌به‌ر ئه‌وه دواکه‌وتم و جله‌که هه‌شتا ته‌واو ووشک نه‌بوووه‌وه.

کی لہ ٲئمہ چاکترہ

دہلین: ہزرہتی عیسا (سہلامی خواۓ لیٲی) بہہوی ٲہو موعجیزانہوہ کہ
خواۓ گہورہ پی بہخشی بوو نان و ناوی ٲامادہ دہکرد بو ہاورٲکانی.
ہاورٲکانی پییان وت: ٲہی پیغہمبہری خوا، ٲایا کن لہ ٲئمہ چاکترہ؟
ہزرہتی عیسا (سہلامی خواۓ لیٲی) فہرمووی: چاکترین کہس ٲہوتانہ کہ
لہرنجی شانی خوی بخوات و خوی کاسبی بکات.

رووباره بچکۆله که

رووباریکی بچکۆلهی روون و پاک هه‌بوو، به‌ناو باخچه و بیستان و داری
میوه‌کاندا به‌خۆشی‌یه‌وه ده‌پیشیت و ئاوی ده‌دان.
پۆژیک به‌ردیکی گه‌وره‌ی وه‌ستاوی قه‌راغ رووباره‌که به‌ رووباره‌که‌ی وت:
ئه‌وه تۆ بۆ کوێ ده‌پۆی؟ ئه‌ی رووباره‌که؟!
رووباره‌که له ولامدا وتی: ئه‌پۆم ئاوی باخ و داره‌کان ده‌دم و له به‌رینی
سه‌وزایی و گۆله‌کاندا گه‌شت و گوزار ده‌که‌م، ئاوی ئاده‌میزاد و گیانداران
ده‌دم، زه‌وی پاراو ده‌که‌م.
به‌رده گه‌وره‌که پێی وت: ئای هه‌ژار، ئه‌ی نازانی له دوا‌ییدا چیت به‌سه‌ر
دی؟!
رووباره‌که وتی: ته‌نها تووشی خێر ده‌بم، منیش هه‌ز له خێری هه‌موو
دروست کراوانی خوا ده‌که‌م.
به‌رده گه‌وره‌که هه‌ستی به‌ دلته‌نگی خۆی کرد، له ساده‌یی و دل‌باشی ئه‌م
رووباره بچۆکه.. ئه‌مجا پێی وت: باشه ئه‌ی رووباره‌که، خۆ تۆزیک تر منداڵان
دین و قاچیان له‌ئاهه‌ پاکه رووناکه‌که‌ت ده‌شۆن و لیلت ده‌که‌ن.
رووباره‌که له وه‌لامدا وتی: من منداڵانم خۆش ده‌وێ، زۆر به‌خته‌وه‌ر و
دل‌شاد ده‌بم، کاتی که ده‌بینم قاچه بچکۆله‌کانیان له‌ئاهه‌مدا ده‌شۆن.
به‌رده‌که وتی: تۆ رووباریکی بچکۆله‌ی، تۆ نازانی بۆ کوێ ده‌چی؟! تۆ ده‌پۆیی
به‌ره‌و ده‌ریایه‌کی گه‌وره له‌ناویان ون ده‌بی.
رووباره بچکۆله‌که وتی: ده‌ریا باوکی منه، به‌خته‌وه‌ر ده‌بم کاتی ده‌گه‌ریمه‌وه
ناو سکی باوکی به‌رپزم.
رووباره‌که ئه‌م قسه‌یه‌ی کرد و به‌ناو باخچه گۆله‌کاندا گه‌شتی ده‌کرد بۆ
خۆی.

دووبرایی دایک و باوک که

سپروان و سه میر دوو برا بوون بی دایک و باوک، یه کیکیان تهمه نی (۱۰) سال و ئه ی تریان (۶) سال، خاوه نی سامانیکی زور بوون، که باوکیان بو ی به جی هیشتیبوون، به لام مامیان دهستی به سهردا گرتیوو، له ماله کesh کردبوونی به دهره وه.

به ئی، ئه و دوو منداله هه تیوه، روزه له کولان و بازاره کان دا دهسورانه وه و شهوانه له سهر زهوی بهر دوکانه کان دهخهوتن، جلیان شروور، پیان پهتی، بی کesh و دلسوز، هه موو کاتی برا گه وه که برا بچکوله که ی ده نوساند به سکی به وه تا کو نازی باوک و دایکی بداتی و له سهرما بیپاریزی.

روژیک له بهر قاپی دهره وه ی قوتابخانه یه کدا کزوله دانیشتیوو.. که هیوای ئاموزایان به لایاندا هات تا بچی بو قوتابخانه، به جلی جوان و پاک و ته میز و دم و چاوی گesh و جوان و جانتا به شانه وه.

هیوا دوو ئاموزا هه تیوه که ی بینی، سه لامی لی کردن و ئه وانیش وتیان: وعلیک السلام ورحمة الله وبرکاته.

هیوا وتی: حالتان چونه؟

ئه وانیش وتیان: ئه وه ی که ده مان بینی، تو جلی جوانت له بهردایه و له شوینی نه رم و گهرم دا دهخهویت و خواردنی باش دهخویت و له قوتابخانه دهخوینیت، ئیمهش به جلی دراهوه خواردنی پاشماوه دهخوین و شهوانه له سهر زهوی دهخهوین.

هیوا زور خهفته ی خوارد و وتی: بریار بیت منیش له مه وودا له گه ل ئیوه دا وه کو ئیوه بژیم.

وتیان: تۆ برۇ بەلای ژيانی خوشی خۆتەو، باوک و دایکت بۆت شیت نەبن.
هیوا لەپاش ئەوێ لە قوتابخانە گەڕایەو، لەبازارەو تەلەفۆنی کرد بۆ
باوکی، باوکی قسەێ لەگەل کرد و وتی: کورێ شیرینم، بۆچی وا درەنگت
پێچوو، من و دایکت چاوەڕێتین.

هیوا وتی: بابە ئیتر من نایەمەو بۆ لاتان!

باوکی بە شیرزەییەو وتی: بۆچی کورێ خۆم، دلت لەکی زویر بوو؟

هیوا وتی: لەتۆ.. بۆ دەستت بەسەر مالم و سامانی سیروان و سەمیری
ئامۆزام دا گرتوو و دەر بەدەر بوون و بێجل و بێپەتی و بە برسیتی، شەوانە
لەسەر زەوی کۆلان و بازارەکان دەخەون، منیش بریارم داو لەگەل ئەواندا
بژیم.

ئیتەر هیوا تەلەفۆنەکی داخستەو.. باوکی پەلەپەلی پێکەوت، خیرا چو
دایکی هیوای ئاگادار کردەو، بەخۆیاندا چوونەو و دەستیان کرد بە گریان و
خیرا چوون ھەرسێکیان دۆزیەو و ھینانیانەو بۆ مالهو.

ئیتەر بەیەکەو ژیانیکی خوشیان بەسەر برد.

برپارید له پېش که له شپږه که وه له خه وه لسی

پیاوړکی خواپه رست که له شپږکی هه بوو... هه موو به یانی یه که زوو
که له شپږه که ده یخویند و خواناسه که ی بو نویژی به یانیان خه به رډه کړده وه.
رډژیک خواناسه که له بهر خوږه وه وتی: باشه بوچی خوم خه به رم نایسته وه؟!
هه موو به یانی یه که هر که له شپږه که خه به رم ده کاته وه... مهرج بن کارئ بکه م
نیتر به یانیان من له پېش که له شپږه که وه وریا به وه.

بوږه برپاری دا شهوانه زوو بخه وئ و... نیواران خواردن کهم بخوا...
نیتر رډژانه پېش بانک خه به ری ده بووه و هه لده ستا دست نویژی ده گرت
و شه ونویژی ده کړد... که له شپږه که ی له دهنکی هه لکس و که وتی هم خه به ری
ده بووه وه.

خواپه رسته که وتی: نه گهر په کي بیه وئ کارئ بکات و بوئ لی بېریت و سوور
بن له سهر کړدنی، نهوا خوی گه ورهش یارمه تی دده و بوئ ده چپته سهر.

بۆچی که رویشکه که ده ترسی؟

که رویشکیک له بن داریکدا به ته نیا دانیشتبوو ده گریا.. له بهر خۆیه وه دهی
وت:

بۆ کوئی بچم؟! بۆ کوئی راکهم؟! دارستانه که پرپهتی له شیر و پلنگ و گورگ
و درندهی تر.. من ناتوانم لهم دارستانه پر له گیر و گرفته دا بژیم.

له سه ر لقیکی داره که، لهق له قیک گوپی له وته کانی که رویشکه که بوو. له
که رویشکه که ی پرسی:

بۆچی وا بی هیزی؟!

که رویشکه که ووتی: ئه ی لهق لهق، تۆ لهو شوینه به رزه هینییه دای، هه
هه ستت به ترس کرد له سه ر لقیکی به رزتر خۆت ده پاریزی.. منیش ناتوانم له
دارستانی چری پر درنده دا بژیم! بۆیه ده مه ویت راکهم و بچم بۆ شوینیکی
بی ترس..

لهق لهق به پیکه نینه وه پپی ووت: ئه ی که رویشکی خوشه ویستم، ئازایه تی
له وه دا نییه راکه یت و خۆت به شاریته وه.. به لکو ئازایه تی له وه دایه که وه کو ئه و
گیاندارانه ی که وه کو خۆت لاواز و بی ده سه لاتن بتوانی له و دارستانه دا بژیت که
شوینی له دایک بووتته و نیشتمانته.. ده بی ئازا بیت و بزایت چون خۆت
ده پاریزی!! نابێ دارستانه که ت به جی بیلی.

که رویشکه که وتی: سوپاست ده که م ئه ی لهق لهق، که فییری ده رسی
ئازایه تی و خۆراگریت کردم.

سۈنە عەتر

عومەرى كۆرى عەبدولعەزىز (رەزاي خاى لىيىت) لە جەژن دا شوشەپەك
عەترى بە خىزانەكەى يىنى، پىي فەرموو: ئەو شوشە عەترە بگەرپنەرەوۈ بۆ
بەيتول مالى موسلمانان.

ژنەكەى وتى: ئەوۈ تايپەتىيە و ئافرەتىك بەدىارى بۆى ناردووم.
عومەر فەرمووى: ئەگەر خىزانى عومەر نەبويتايە بۆيان نەدەناردى، لەبەر
ئەوۈ دەبىي بچىتەوۈ بەيتول مال.
ژنەكەى عەترەكەى ناردەوۈ بۆ بەيتولمال.

ده ستره قېي چه قوروكه وچك

ئەحمەد مندالېك بچكولانە بوو، رۆژيک بەتەنیا چوہ چيشتخانە کەيانەوہ و دەستی دايە چەقوہەک و دەستی کرد بە پياز پاک کردن... لەپرا بە چەقوہە دەستی خووی بری و خوین بە دەستیا هاتە خوارەوہ..

ئەحمەد لە تاو ئازار و ترس دەستی کرد بە گریان و چەقوہەکی خستەوہ ناو کەوچک و شتەکلن.

دایکی کە گوێی لە دەنگی گریانی ئەحمەد بوو بە پەلە گەیشتە لای و بەو شیوەیە ئەحمەدی بینی، زۆر بەزەیی بە ئەحمەد دا هاتەوہ و خیرا لەفاف و دەرمانی هینا و دەستی ئەحمەدی تەداوی کرد و بوی پینچا و بردی بە ژووری دانیشن.

لەم کاتەدا کەوچکێک رووی کردە چەقوہە و بەلۆمەوہ پێی وت: ئەی چەقو، ئەوہ بوچی وات لەو مندالە هەزارە کرد؟ ئاگام لی بوو چون لەناو ئازاردا دەگریا؟ چەقوہە لە وەلامدا بەخەمیکەوہ وتی: تۆ لۆمە و سەرزنەنشتی من مە کە ئەی کەوچکی هاوڕیم، تاوانی من چییە؟! کە ئەو مندالە نازانی چون بەکارم بیهێن.

له خوږ بوردن

ده گيرنه وه جارېك كومه لېك كهنجي موسلمان له شهوېكي تاريخدا داده نېشن
بو نان خواردن، به لام د هزانن كه خواردنه كه كه مه و بهشي هه موويان ناكات.

به لې، به تاريخي سفره را ده خريست و خواردنه كه ي له سهردا داده نريست، تا
هه موويان ده ست بكن به نان خواردن، كاتي نه وه ديت كه سفره كه هه لېگرن،
پووناكي هه ل ده كهن، ته ماشا ده كهن خواردنه كه وه كو خو ي ماوه و لي ي كه م
نه بو ته وه، به هو ي نه وه كه هه ريه كه له و موسلمانانه ده ست ي بو خواردنه كه
نه بر دووه تا نه وه ي تريان تير بخوات، بو يه كه سيان ده ست يان بو خواردنه كه
نه بر دبوو. هه مووي مابوويه وه. دوايي سفره يان راخسته وه و هه موويان له
خواردنه كه يان خوارد.

نه وه يه براهه تي و له خوږ بوردن له ئيسلامدا، پيوسته په ند و ناموزگاري لي
ومر بگريڼ.

پاداشت به پنی کرده ووه

پیاوچاکیک ده گیریتته ووه و ده لن:

له گهل زانایه که دا له سه فهریکدا بووین، کاتی ناخواردن سفره راخرا و
له ده وری سفره که دانیشترین که خرمهت کار و رهش پیست و کهسانی تری
وامان له گهلدا بوون.

منیش به زانا کهم وت: ئه گهر ئارم زوو بکهیت، سفره بو ئه وان جیا بکهینه ووه،
تا له گهل ئه واندا نان نه خون؟

زانا خواناسه که له وه لامدا وتی: نا... شتی وا مه کهن، هه موومان یه که خو امان
ههیه، یه که میلله تین که ئیسلامه، هه موومان یه که دایک و یه که باوکمان ههیه،
پاداشتیشمان به پنی کرده ووهیه.

خزیرہ کم کرتی

ٺه ڳڀڻه وه جاريڪ پيڻه مبهري خوا عيسا (سهلامي خواي لڀي) به ڪومه ليڪ له
حه واريه ڪاني فهموو: ڪاريڪم پيٽانه، بومي جي به جي بڪهن.

وتیان: ئەي پېغمبەري خوا، پيويستی تۆجى بەجى دەكرى.

هزره‌تی عیسا ههستا و قاچی ئهوانی شوژی. چهوارییه‌کان زور سه‌رسام بوون، بهم کارهی عیسا و له هوکه‌یان پرسیی، که نهینی ئهم کاره له چی‌دایه؟!

ئەوېش فەرمووی: من بەم شیۆە یە تەوازوع و لەخۆبوردنم نواند لەگەڵ
ئۆیۆ، تاكو ئۆەش لەدوای من بەم شیۆە یە بن، لەناو خەلكیدا وەكو لەخۆبوردنی
من لەئۆیۆ. چونكە بە لەخۆبوردن، دانایی بۆلۆدەبیتهوه نەك بەخۆ
بەگەرەگرتن. هەرۆك لە دەشتایدا كشت و كالا دەكرێ نەك لە شاخ.

میرولہ خہ مبارکہ

لہ کیلگہ یہ ک دا کومہ لیک میروو دہ زیان، پیکہوہ یاریان دہ کرد و هاوکاری
یہ کیان دہ کرد.. روژیک میروله یہ ک و میشلولہ یہ ک لہ سمر لقی درہ ختیک بہ سمر
قہ لایہ کہوہ قسہ یان بو یہ ک دہ کرد و.. باسی کاری ہہنگیان دہ کرد کہ چہند
خاوین و چالاکہ.

یہرہ قہ یہ کی پہولہ واتہ بہ چکہ پہولہ یہ کی تازہ یان دی، کہ یہرہ قہ کہ
باوہشی کردبوو بہ لقی دارہ کدا و لہ سمری راکشابوو..

میرولہ کہ وتی:

ئہی هاوړی بہرېز، بوچی نایہیتہ ناومان؟

یہرہ قہ کہ وتی:

من ناتوانم لہ شوینی خوم بجولیم، زور دامام.

میشولہ کہ وتی:

ناب، تو دہ بی یان بہ بی بتوانی برویت وہ ک میرولہ کہ، یان وہ کو من بہ بال
بفری!

یہرہ قہ کہ وتی:

من زور لاواز و بی کہ سم، نہ دہ توانم بروم و نہ دہ توانم بفرم.

بوہ میرولہ و میشلولہ کہ زوریان بہزہ بی پیدا ہاتہوہ.

لہولاہ کرمیک گوپی لہ دہنگیان بوو، ٹہویش وتی:

ئہو داماوہ چون زیان دہ چیتہ لہشی یہوہ و دہ گوریت ہتا ماوہ ئاوا پہ ک
کہوتوو دہ بی.

کولله که له سهر لقی داره که ی تهوبه زه وه، هه لفری و هات بو لایان، تهویش
تی که پشت باسی چی ده کهن، بوئه پی و تن:

ئیوه نازانن، پاش ماوه یه کی تر وه کو هه مومان چالاک ده بی.

به لی... روزه کان هاتن و تی بهرین، به هار هات، گول و گولزار و سه وزه گیا
بوژانه وه، یه رقه که بووبوو به په پوله یه کی بال نه خشیني رهنگاو رهنگ و گول و
گولی ده کرد، که میشوله و میروله که چاویان پی کهوت، وتیان ماشا الله خوی
کهوره چی به خشیوه بهو یه رقه یه، ئیستا بوته په پوله.. هه خوی کهوره، گیان
ده کاته بهری گیانداران و گه شه یان پی ده کات.

باله مال ئاگادارین

ئازاد دەرگای حەوشە کە ی کردەووە و ھاتە مآلەووە، دایکی و باوکی و خوشک و برا گەورە کە ی دانیشتیوون، ئازاد بە ی دەنگی خۆ ی کرد بە ژورا و رادیو کە ی کردەووە و دەنگی دایە و گۆڤە کانی کردەووە.

کراس و پانتۆلە کە ی دا کە ند لە سەر قەنەفە کە داینا و بیجامە ی کامەرانی برای لە بەر کرد و بە دەنگی بەرز بە برا گەورە کە ی وت:

داوای لێ پۆردنت لێ دە کە م کە بیجامە کە م لە بەر کردی.

چوو بەرامبەر باوکی دانیشت و وتی:

بابە گیان، لە رێگادا بە خێرای ی ھاتمەووە، کە و تەم و قاچم بریندار بوو.

باوکی پێ ی وت:

کوڕم، نابێ لە رێگادا بە پەلە بڕۆ ی، دە بێ ئاگاداری ئادابە کان بین.

ئازاد وتی: کام ئادابانە؟

باوکی وتی:

بۆ نمونە،

کە ویستمان پێ ینەووە مآلەووە پێ ویستە تەقە لە دەرگا بدە ی و مۆلەت

و مە بگرین،

کە ھاتینە ناو ئە ندامانی خێزانەووە دە بێ سەلام بکە ی،

لە مال دا رادیو بە دەنگی بەرز نە کە ی نەووە،

بە رۆژ ژورە کان روناکن و نابێ گۆڤە کان دا بگێرسێ ن، مە گەر بە پێ ی

پێ ویست...

کاتی که خۆمان ده‌گوژین، ده‌بێ جله‌کان که دامان نا بیکه‌ین به‌عه‌لا‌گه‌وه،
که بو‌ئهو مه‌به‌سته دانراوه...

نابی له‌خۆمانه‌وه و به‌بێ وه‌رگرتنی مۆله‌ت جل و بیجامه و که‌ل و په‌لی که‌س
به‌کاربه‌نین،

له‌قسه‌کردندا نابێ ده‌نگ به‌رز بکه‌ینه‌وه،

ئه‌گه‌رئهم کارانه بکه‌ین، توشی هه‌له و زیان و گونا‌ه و په‌شیمانی ده‌بین.

ئازاد که‌میک بیری کرده‌وه و وتی:

بابه‌گیان، دا‌وا‌ی لی‌بور‌دنتان لی‌ذه‌که‌م، به‌راستی من کو‌مه‌لی هه‌له‌م له
ما‌وه‌یه‌کی که‌مدا کرد، په‌یمان بێ له‌مه‌ودوا مافی هه‌موو که‌س و شتی راگیر
بکه‌م و ئازاری که‌س نه‌ده‌م.

باو‌کی‌شی دو‌عا‌ی خیری بو‌کرد و خیزانه‌که‌شی به‌بێ ده‌نگی گو‌ی‌یان له
ئاموژگاریه‌کانی باو‌کیان گرتبوو.

نېنجاى گالته کردن

ده گېر نه وه له مزگه وټيک دا چەند فەقئ يه که خەريکی دهرس خویندن ده بن،
 رۆژانه به خویندن و له بهر کردنی قورئان و فەرمووده و شەرعه وه خەريک
 ده بن، له گهړه که که شيدا کۆمه لئ گهنجی بېشهرم و نه فام و عه جول و دوور له خوا
 ده بن، ههر خەريکی شتی بئ که لک و گالته کردن و له و جوړه شتانه ده بن،
 شه وپکيان له مالی يه کيکيان داده نیشن خەريکی گالته و به زم ده بن، يه کيکيان تيا
 ده بئ زۆر لار و خوار و شەرائی و جنيو فروش و به تير و توانج ده بئ، ده لئ:

کورپنه بو ئهم شهو توژئ گالته بهو فەقئ يانه نه که ين که له و مزگه و ته دان؟

ده لئ: چۆن؟

ده لئ:

من خۆم ده که مه نه خوئش و له جيگادا ده که وم و لېفه يه کم پياده ن، بچن
 فەقئ يه که بئین و بلین نه خوئش کمان هه يه، تا ياسينم له سهر بخوینن... که هات
 دهستی کرد به ياسين خویندن که لي بۆوه، هه لده ستمه وه و توژئ گالته ی بئ
 ده که م.

ئه وانیش ده لئ: باشه.

يه کيکيان ده چئ له مزگه و ته که فەقئ يه که دئین و، فەقئ دئته ناو
 کۆمه له که وه و سه لام ده کا و به درۆ له بهری هه لده ستن و نه خوئشه که ی ژير
 به تانيه که ی پيشان ده دن، ئه ویش قورئانه که ی که هئناويه تی ده رده کات و
 ده ست ده کات به خویندن سوره تی ياسين، ئه وانیش له ژيره وه سه يری يه کتری
 ده که ن و به دزی يه وه پي ده که ن.

کاتئ که فەقئ له قورئان خویندن ده بئته وه، ده لئ: خوا شيفای بدات.

کاتیگ هاورې کانی لیغه که له سهر هاورې که یان لاده دهن تا گالته بکات به
 فمقې که .. ته ماشا ده کهن گیانی تیا نه ماوه و مردووه، هه موویان چاویان زهق
 ده بې و ترس و بیم دایان ده گرې و ده ست ده که نه گریان و هاوار، به لام
 بې سوود ده بې، هاواره که یان مردووه که زیندوو ناکاته وه، ئیتر ئه وانیش ته و به
 ده کهن و له و کاته وه واز له گالته کردن به دینی خوا دینن.

له نامۆزگاری ده گرتن بیزار مېر

رېښوار تهمه نى گه يشتبووه پانزه سالان، خوى به گه وره دهمزاني و دهىوت:
ئيتړ من پيوستم به نامۆزگاري نه ماوه، چونكه كاتى كه تهماشاي ئاوينه
ده كه، سهرم گه وره بووه، لاشهم گه وره تر بووه، دهستم به هيژتر بووه، نه وه تا
ئيتستا پيلآوى گه وره ش له پي ده كه م.

رېښوار هم خه يالانه ي ده كرده وه و واى دهمزاني ئيتړ زانباري زور دهمزاني و
زور شتي بو تاقي بووه توه و به قهد باوكى شت دهمزاني.

بويه كه باوكى نامۆزگاري كرد... رېښوار وتى:

باشه بابه گيان، خو خه ريكه هينده ي توم ليديت، دويني خوم كيشا شهست
كيلو بووم، ئيتړ خوم هه موو شتي دهمزانم.

دهىويست هم راستى به تاقي بكا توه! رۆژيك، سه پري كرد هه نديك
پاره ي كو كراوه ي پي په، كه به ئيش كردن په يداي كرد بوو، به پي پرسى باوكى
چوو بو بازار تا شتي پي بكري، له بازار راديويه كي به دهست فرو شياريكه وه بينى،
تازه و جوان هاته پيش چاوى، بويه په كسهر چوو مامه له ي كرد و پاره ي دا پي
و گه رايه وه ماله وه به خوى و راديويه كه وه.. خيزانه كه يان دانيشتبوون، نه ميش
هات سه لامى كرد.

چوو له باوكى به وه و وتى: بابه گيان هم راديويه م كپروه، زور چاكه.

باوكى وتى: به چيدا دهمزاني كه چاكه؟

رېښوار وتى: نه ها بهرگ و قه باغ و شيوه كه ي چهند تازه و جوانه؟!

كاتى كه ويستيان بيخه نه كار.. راديو دهستي كرده خشه خش و جيره جيره،
سه پريان كرد ئيش ناكات.

باوکی وتی: کوږم، ثم رادیوځیه ناوهرۆکه کهی باش نییه و خهلهلی تیايه.

رېښوار وتی: ئاخږ بابه گيان، ئه ی بۆچی تازه و جوانه؟!

باوکی وتی: کوږم ناوهرۆک شتیکه و دیوی دهره وه و روالهت شتیکی تر،

مه رج نییه ههرچی روالهتی تهواو بوو، ئیتر ناوهرۆکیشی تهواو بیټ.

بردیانه لای وهستا، وهستا که بوی چاک کردنه وه و هیڤایانه وه.

رېښوار وتی: بابه گيان، ئیستا تی گه یشتم که روالهت هه موو شتی نییه، منیش

که رچی به روخسار گه وه دیارم، به لام ته من و تاقی کردنه وه و زانیاریم زۆر

نییه، له بهر نه وه ده بی ئاموژگاری جه نابت وه بگرم، به راستی دهرسیکی چاک

فیر بووم.

باوکی وتی: کوږم، به تاقی کردنه وه ی زیاتر و زیاتر شتی زیاتر و زیاتر فیر

ده بی.

زانا کہ برّھی پای دہ کرد؟!

دهلین: له دهشتیکدا، زانایه کیان بینی رای ده کرد! بویه لهو کاته دا پیاوێک زاناکه ی بهم شیوه یه بینی و بو لای چوه پېشه وه، له هوو ړا کردنه که ی پرسى، که ئایا بوچی راده کات؟

زاناكه له وه لāmدا وتی: له ده ست ئاده میزادی بئ گوی راده كه م، ههر قسه ی
بۆ ده كه م و ئه و ههر نایببستی.. كه واته چاكترینی شتی كه بیرم لئ كرده وه
راكردنه له دهستی نه فام و بئ گوی، چونكه قسه كردن له گه لیدا بئ سووده .

هرملی ناتا خنکا

کۆمهلیک مهلهوان له سههر دهريايه ک وهستا بوون و دهيانويست مهله بکهن و پيش برکيه ک ئه نجام بدن.. تا بزنان کاميان دهتوانن زۆر له ئاوه کهدا برۆا و بگهريتهوه.

ئهوهيان که زۆر چاک مهلهی دهزانی، بهلام ئامۆژگاری وهرنهگرت وتی:
من به ناو دهرياکهدا دهپرۆم.. زۆر دهپرۆم ئهوسا دهگهريمهوه.
هاورپیکانی پێيان وت: زۆر دوور مهکسهرهوه، چونکه زۆر ماندوو دهبی،
دوايی ناتوانی بگهريتهوه و تيا دهچیت.

مهلهوانه که ئامۆژگاریيه کهی وهرنهگرت و به مهله کردن زۆر زۆر رویشیت تا هیزری تيا نهما و تهواو ماندو بوو.
کاتی که ویستی بگهريتهوه هیز و توانای نهما و له نیوانی شهپولهکان دا خوی نهگرت و خنکا.

مهلهوانهکانی تر نهیان دهتوانی بگه نه ئه شوینه.
ئهمه ئه نجامی ئه وه که سهیه که ههر دهروا و بیر له ماندوو بوون و گهرا نهوه
ناکاتهوه.

لە گەل نەزان دا

دەگیرنەووە لە ولاتیک دا زانایەك خرایە زیندانەووە و ماوەیەکی زۆر بە تەنیا
لە ژوریک دا دەژیا و بێتاقەت بووبوو، لەپاش ماوەیەك کابرایەکی شوانی
دەشتەکی نەخویندەواریان هێنایە ژووری زانا خواناسەکەووە.

زاناکە لەدلی خۆیدا وتی: زۆرباشە کە ئەم پیاوێیان هێناوەتە ئێرە، من
بێتاقەت نابم و دەمەتەقیی لەگەڵ دەکەم، لەو عیلمی کە پێمە ئەویش فێر
دەبێت.

بەلێ، ماوەیەکی زۆر پێکەووە لە ژوورەکەدا مانەووە، وەکوو هەموو پوژانی تر
زاناکە قسەی بۆ کابرای دەشتەکی دەکرد، کابرای دەشتەکیش لە زاناکە وورد
دەبوووە و دلوپ دلوپ فرمیسکیش بەچاوی شوانەکەدا دەهاتنە خوار.

زاناکە لە دلی خۆی دا وتی: دیارە قسەکانم کاریان تێکردووە، بۆیە وا
دەگری، بەلام وا باشە لەم بارەیهووە پرسبیری لێبکەم.

بۆیە بە کابرای دەشتەکی وت: برای شیرینم، بۆچی دەگریت؟ ئایا وشەکانم
کاری تێکردووی؟

کابرای دەشتەکی وتی: نەووللا، بۆ ئەووە ناگیرم کە قسەکانت کاری
تێکردیتم، بەلکو بۆ ئەووە دەگیرم کاتی کە قسە دەکەیت و ریشە
دریژەووەکەت دەجوڵی، بزنە رەشەکە ی خۆم بێر دەکەوێتەووە.

کابرای زانا هەناسەیهکی هەلکێشا و زانی کە بێسوودە. بۆیە داواکاریەکی
بەرز کردەووە بۆ لێپرسراوی زیندان، کە بەلکو ئەم پیاوێ لەلا دوور بخەنەووە،
چونکە ژیان لەگەڵ کەسانی وادا زۆر زەحمەتە.

موسلمان برون پيارك

رؤژيک کابرايه کی به هیزی به سام له شاری مه دینه دا ده گه را و پرسپاری له م و له و ده کرد که پی بلین پیغمبهری خواﷺ له کوئی به؟!

ویستی خوی گه و ره وابوو که به کی له و که سانه ی پیاوه که پرسپاری لی کرد، عومهری کوری خه تاب بوو، کاتی عومهر (ره زای خوی لی بی) لی پرسپی: بۆچی به دوی پیغمبهردا ده گه ری، ئیشی چیت پی هیه؟

کابرا له وه لأمدا وتی: دمه ویت بیکوژم، پاره به کی زۆرم له لایهن کافران ه وه ده ست ده که و، که تایبه تیان کردووه بو ئهم مه به سته

کاتی عومهری کوری خه تاب ئهم قسه یه ی بیست کابرای گرت و ئه سیری کرد و دایه پیش و پی وت:

من به کی کم له هاور پیاوی پیغمبهر ﷺ، ده بی توله ی ئهم قسه ت لی بکه مه وه. به لی، عومهر کابرای دیل کرد و بردی له مزگهوت دا به کو له که به که وه به سته یه وه، چاوه ری کرد تا پیغمبهری خوا ﷺ موله تی کوشتنی بدات.

به لی “کابرای به کو له که وه به سته وه و موسلمانان لی کو بوونه وه. کاتی پیغمبهری خوا ﷺ پرسپاری هو ی ئهم به سته وه یه ی کرد، فه رمووی: بیکه نه وه.

ئه صحابه کان له سهر ئهمری پیغمبهری خوا ﷺ کابرایان کرده وه. پیغمبهری خوا ﷺ فه رمووی: ئایا خو اردنتان دا وه تی؟

وتیان: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ، ئه و هاتو وه جه نابیت بکوژی، چۆن خو اردنی بده نی؟!

فه رمووی: خو اردنی بده نی.

ئەوانىش خواردنيان بۆ ھيئا و كابرا تىرى خوارد.

ئەمجا پىغەمبەرى ﷺ داواى لىکرد كه موسلمان بىي و ئيمان بىي.

كابرا وتى: باوەر ناهيئەم.

تا سىجار داواى لىکرد، بەلام ئەو ھەر باوەرى نەھيئا.

لەو كاتەدا موسلمانەكان چاوەرپىي فەرمانى پىغەمبەريان دەکرد، كه فەرمانى

كوشتى دەرگا، بەلام پىغەمبەرى ﷺ فەرمووى: بەرەلای بکەن با بڕوا.

ھەرچەندە ئەصحابەكان ئەم فەرمانەيان پى خوئش نەبوو، بەلام

فەرمانەكەيان چىبەجىن كرد و كابرايان ئازاد كرد.

كابرا لە مزگەوتەكە بە بەرچاوى ھەموو ئەصحابەكانەو ھەروەستە دەروە..

پاش كەمىك گەراو ھاو مزگەوتەكە و لەناو كۆرەكەدا چوو ھەروەستە

پىغەمبەر ﷺ، بەدەنگى بەرز وتى:

اشھد ان لا اله الا الله، وأشهد أن محمداً رسول الله.

ئەصحابەكان زۆريان پى خوئش بوو.. كاتى كه لىيان پرسى:

ئەي بۆچى ئەو كاتە كه پىغەمبەرى ﷺ داواى لىكردى كه موسلمان بىي،

موسلمان نەبویت، ئىستا خۆت ھاى و موسلمان بوونى خۆت ئاشكرا كرد؟

ئەويش لە ھەلامدا وتى:

ئەگەر ئەو كاتە كه دىل بووم و داوام لىكرا، گەرموسلمان ببومايە، ئەو كاتە

خەلكى دەيان وت: ئەو ھەل ترسانا موسلمان بوو! وا ئىستا ئازادى و ترسم نىيە

و بەراستى دىنى ئىسلام بەراست و پاك و گونجاو دەزانم و ئەوا بەدلى خۆم پى

رازی بووم.

بەراستى لە ئىسلامدا زۆر لەكەس ناكړى، بەلام كەسانى عاقل و بەغیرەت و

بەويژدان ھەر ئىسلام ھەلەدەبژيړي.

زۆرانبازی میسوله یك لگه ل نه مردود

له زهمانی زودا پاشایه کی دهسهلات دار هه بوو، به پلهو پایه که ی لهخوبایی بوو بوو، لهخوای گه وره یاخی بوو، خوای نه ده پهرست، ماوهشی به کهس نه ده دا که خواپهرستی بکات.

ئه وهنده خو ی له لا زل بوو بوو، خو ی به خوا ده زانی و، له بهر ئه وه ی که پاشایه و ده توانی هه موو شتی بکات..

خوای گه وره زۆر ماوه ی دا تا بگه رپته وه، چه زرته ی ئیبراهیمی نارد تا ئامۆژگاری بکات، به لام ئه وه بوو نه مردودی زالم گو یی له ئیبراهیمی پیغمبهر (سهلامی خوای ای بی) نه گرت و ئازاری ئیبراهیمی دا.

خوای گه وره یه کیک له سه ربازه کانی خو ی بو نه مردود نارد.. ده زانی ئه و سه ربازه ک ی بوو!! ئه و پاله وانه که دا به زی بو نه مردودی پاشا ک ی بوو؟؟

یه ک میسوله ی بچکوله ی بی هی ز بوو، به ره و رووی نه مردود هه لفری و خو ی کرد به ناو گو یچکه ی نه مردودا.

ماوه ی سی رۆژ له گو یچکه ی دا مایه وه، نه مردود وه زعی تیک چوو، میسکی خه ریک بوو تیک ده چوو، ئازاری بو هات، له تاو ئازار هه لده به زی یه وه، هاوار و ناله ی ده کرد.. به ده ست میسوله که وه ده گریا..

پاشای زالم به ده ست میسوله ی پاله وانه وه زه لیل بوو.. شیوا.. هیچی بو نه کرا، تا که وت به زه وی دا و گیانی ده رچوو..

خو به زل زانی نه که ی، میسوله یه ک به زاندی.

خەرىزىمە

(كاربىن) لە ژوورى كىتەبخانە كەي دا لەسەر قەنەفەقە كە خەرىكى خويندەنەوھى كىتەب بوو، ژوورە كەي زۆر بىدەنگ بوو.. تەننەت سەعاتى قەد دىوارە كەش چركەچرىكى ھىواش كەردىبۆو، تا خويندەنەوھە كە لە (كاربىن) تىك نەچى.. (كاربىن) جار جار بە ھىمنى پەرىيەكى كىتەبە كەي ھەل دەدايەوھ..

لەو كاتەدا كاوھى براى تەقەي لە دەرگا كە دا، داواي مۆلەتى لىكرد و ھاتە ژوورەوھ و بە ئەدەبەوھ بە (كاربىن) ى وت:

كاكە گيان، كاك سىروانى ھاوړىت لە دەرەوھ وەستاوھ و بۆ لای تۆ ھاتوھ.

(كاربىن) لەسەر خۆ كىتەبە كەي دانا و چووھ دەرەوھ بەخىرھاتن و چاك و خوشى لە سىروان كەرد.

سىروان پىي وت: ناھى بچىن بۆ لای مەريوان، دەمەتەقئى بكەين.

(كاربىن) وتى: ئاخۆ دوينى لەلای بوين.

سىروان وتى: ئەي بىئىش چى بكەين؟

(كاربىن) وتى: نەخىر كاكە سىروان، بىئىش نين.. لە كىتەبخانە كەت دا كات

بەسەر بەرە و بخوينەوھ، تا بىئىش نەبىت.

فرمان ره وایه کی له خواترس

حوزه یغه ی کوری یه مان کرا به والی له شاری مه دائین، حوزه یغه یه کئی بوو له هاوریکانی پیغمبر ﷺ.

بهائی، حوزه یغه به ره و شاری مه دائین که وته ری، تا له وی فەرمان ره وایه تی بکات... حوزه یغه سواری گویدر یزه که ی بوو، هندی خواردنی له چاروکه یه کیش دا هه لگرتبوو... رویش... ریکای دوو رودریزی بری... خه لکی مه دائین هاتن به ره و پیری، که به و شیوه یه بینان زوریان به زه یی به حالیا هاته وه، له حزیفه یان پرسى: چۆن موجه ت بده ینى؟

ئه ویش وتى: ته نها خواردن بو خوم و تالیک بو گویدر یزه که م، هه ر ئه وه نده.

حوزه یغه ماوه یه کی زور له ناویان مایه وه و فرمان ره وایى کردن.

کاتى که راپه وه بو شاری مه دینه ی منه وه ره و به هه مان شیوه ی رویشنه که ی، به سواری گویدر یزه که و چاروکه که شی له پشت کردبوو، ئه صحابه کان که ئه م دیمه نه یان بینى زیاتر گه وه یی و خو شه ویستی حوزه یغه یان چوه دله وه... به راستى ئه وه یه له خوا ترسان.

واز ھیتان له چا که کردن

جوگه له پر له ئاوه که له بهر خوږه وتی: من کاری زور ده کم و تهنه هه
منم ئاوا له ماندوبوندام.. بویه به کانیه که ی وت: من ماندو بوم و بیویستم
به وه هه یه ئیتر بو خوم پشوو بدهم، ئیتر ئاوی تر ناگرمه خوم.

کانیه که پتی وت: بهلام کیلکه و بن داره کان و په پوله کان و چوله که کان و
بالنده و ئاژه له کان چاوه ریت ده کهن!!

جوگه له که وتی: من په یوه نندیم به وانه وه نییه.

کانیه که پتی وت: ئاره زووی خوته، بهلام ئه وه بزانه له داهاتوودا خوشت
زیان ده که یت و په شیمان ده بیته وه.

جوگه له که لاساری کرد و ئاموژگاری وهر نه گرت.. کانیه که شوینی رویشتنی
ئاوه که ی گوړی..

پاش ماوه یه که جوگه که بووه شوینی قور و چلپاو و میش و میشووله و کرم و
میکرو به کان و، ئاوه که ی وهستا و بووه گو ماویکی پر له قهوزه و، روژ به روژ
ناشیرنتر ده بوو، ئیتر منالان و په پوله و بالنده کانیش سهریان لی نه ده دا..

پاش ماوه یه که جوگه له که پر بوو له دار و بهرد و شتی بیکه لک، جا په شیمان
بووه وه و دهستی کرده خهفت خواردن.. بهلام ئاوه پا که که به جی هیشت.

هاوارکاری نیران مسک و سه مسه کویره

دهلین: چهند مشکیک له دارستانیکدا پیکهوه به ناشتی دهژیان، روژیک
گویان له دهنگی پشيلهیهک بوو.. بویه به پهله، په کترینان ناگدار کرد و خوین
که باندە کونی ئەشکهوتیک.

پشيلهکان چوون له بهردهمی ئەشکهوته کهدا خوین شاردهوه، تا ئەگەر
مشکهکان له برسپه تییدا هاتنه دهرهوه، ئەوا پهلاماریان بدەن. مشکهکانیش
بهشی چهند روژی خواردنیان هه لگرت بوو..

بهائی.. کاتی ئەوه نزیک بووهوه که مشکهکان پیویست بکات بینە دهرهوه،
بویه فیلیکیان ریک خست، له گهڵ چهند شه مشه مه کویره یه کی ناو ئەشکهوته که
نەخشەیان دانا..

مشکهکان هاواریان کرده پشيلهکان و پینان وتن:

ئەمرۆ دینە دهرهوه، بهلام بهریگهی ئاسمانی و دهرین، نهک بهسه
زهویدا.

پشيلهکان ئەم ههالهیان بهلاوه سهیر بوو، کاتیکیان زانی چهند بالداریک له
ئاسمانی ناو ئەشکهوته کهوه بهرهو دهرهوه فرین.. پشيلهکان زور سهرسام
بووم، وتیان:

ئیمه نهمان بیستوه مشک بهرئ.

ئیتەر وایان زانی که مشکهکان بالیان گرتوه و هاتونهته دهرهوه. بویه
پشيلهکان بهر قاپی ئەشکهوته کهیان بهجی هیشت و رویشتن. چونکه له
مشکهکان بی هیوا بوون.

بهائی، پشیلہ کان نہیان زانی ٹھوانہی کہ فرین شہمشہمہ کویرہی ناو
ٹھشکھونہ کہ بوون.

مشکھ کان کہ زانیان پشیلہ کان پویشتن، ئیتر بیترس و دلہ کوتی ہاننہ
دہرہوہ و لہ ترس رزگاریان بوو.

زور سوپاسی ہاورپیانی شہمشہمہ کویرہیان کرد، بو ٹھم بہدہمہوہ ہاننہیان
و یارمہ تی دانہیان.

ٹھمہ کاری ہاوکاری کردنہ.

باریکردن له بۆل دا

زهنگی پشوو لیډا... قوتابییه کان بهر و گۆره پانی قوتابخانه که له پۆله که یان ده چوونه دهره وه.

تهنها هیوا و سامان له ناو پۆلدا مانه وه و تۆپیکیان پښوو یاریان پښه کرد... له کاتی یاری کردن دا تۆپه که دای به پنجه ره که دا و شوشه په کی پنجه ره که ی شکا و کهوته سهر کورسی و میز و زهویه که و پارچه پارچه بوو.

هیوا و سامان زور ترسان، رهنگیان زهربوو، به پهله کهوته کۆکردنه وه ی پارچه شوشه کان و کردیانه بهرمیلی خۆله که وه... ههوا ی سارد دهاته ژوره وه.

کاتی ماموستا و قوتابییه کان پښان زانی، هه ندیک ئاموژگاری هیوا و سامانیان کرد.

چونکه ژوره که تهواو سارد بوو، هیوا و سامان شهرمه زار بوون، زور خهفه تیان خوارد، بریاریان دا ئیتر لهو کاته بهدواوه هیچ کاتیک له ناو پۆلدا یاری نه کهن.

ماموستاش ناردی له بازار وهستایان هینا و پنجه ره که یان چاک کرده وه و ژوره که گهرم بووه وه.

جانتای قوتایه تهمبه لکه

قوتایه تهمبه که هه لکه جیگادا خهوتیوو، که دایکی چوو ههلیساند و پی

وت:

له خه و ههسته، زور دواکهوتوی له قوتابخانه!

قوتایه که ههلسا و وتی:

نازانم جانتاکه له کوئی داناوه؟! ئهی قهلهم و دهفتهره کانیشم!!!

دهستی کرد به گریان.. دایکی به پهله گهرا جانتاکه ی دۆزییهوه.. مناله که

دهستی کرد به گهران لهژیر کورسییه که دا قهلهمه که ی دۆزییهوه.. رای کرده

حهوشه که وه و دهفتهره که ی دۆزییهوه، که باران تهری کردبوو..

ترس دلی گرتیوو.. به پهله شهروال و کراسه که ی له بهر کرد و، پیلآوه کانی

کرد به سهر پییهوه.. به بی ئه وهی دهست و روخساری بشوا و نان بخوات،

قابی ههوشه که ی کرده وه و رای کرد بو قوتابخانه.

گه پشت.. به لام دوا ی چی.. دوا ی ئه و هه موو نارچه ته تییه ی که به سهری

هات، فریاش نه کهوت تا ئه م گه پشت، قوتایه کان له نیوه ی دهرسی به کهم دا

بوون.

میشوله ره یه روی بییته پاشای دارستان

له دارستانه کهدا شیر پاشای دارستان بوو، دهینه راند و دهیوت: من پاشای دارستانم.

هیرشی کرده سهر گورگ و پهرا سووه کانی تیک شکاند، هیرشی کرده سهر پلنگ و ئازاری دا، ورچه که لهو ناوه دوور کهوته وه، مهیمون نهیویرا له سهر داره کانی ئه و ناوچه یه بیته خواره وه.

هموو ئاژه له کانی دارستان خوین ده پاراست..

میشوله یه ک وتی: من ئیستا دهچم به گز شیره کهدا.

گیانداره کان هموو گالته یان به میشوله که کرد.

میشوله که چوو له سهر روخساری شیره که نیشته وه و له دوو سی لاوه گهستی، شیره که زور ئازاری پی گه یشت، ئه وه ندمی روخسار خشان له بهرد و داره وه، هموو روخساری بریندار و خویناوی بوو.

گیانداره کان له کاری میشوله که سهریان سوپما..

میشوله که که ئه م دیمه نانه ی بین، خو ی زور به زل و ئازا و وریا هاته پیش چاو.. له خو ی بایی بوو.. ویستی دهنگ هه لبرئ و بلن: له مه و دوا من پاشای دارستانم.. به لام کاتیکی زانی که وته ناو تویری جالجالو که یه که وه و تیایدا په کی کهوت.

به چکه مراوی و جوجه له کان خزای به روه ردگار فیر کار بیان

شهیمما و بیلال دوو مندالی ژیر و چالاک بوون، پرسپاری ئه و شتانه یان له باوکیان ده کرد، که نه یان زانیایه، باوکیشیان به وه زۆر دلخۆش ده بوو، هه میسه وه لامي راستی ده دانه وه.

ئه و خوشک و برایه له باخچه ی ماله که یاندا مریشکێک و مراوی یه کیان هه بوو، مریشکه که هیلکه ی زۆر کردبوو، له سه هریان کر که وت، مراویه کهش هیلکه ی کردبوو، به لام له سه ه هیلکه کانی خۆی نه ده که وت.

شهیمما و بیلال بهم دیمه نانه سه رسام بوون، بۆیه له باوکیان پرسى: ئه ی باشه با به گیان، ئه ی مراوی چۆن زیاد ده کات؟! باوکی وتى: ئه وه ئاسانه، ئیمه هیلکه کانی مراویه کهش ده خهینه ژیر مریشکه که وه، تا ئه وانیش هه ل بینى.

شهیمما و بیلال زۆر دلخۆش بوون، خیرا چوون هیلکه کانی مراویه که یان هینا بو باوکیان، ئه ویش له ژیر مریشکه که دایان.

بیلال و شهیمما چاوه پێ هه لباتنیان کرد، پاش سێ ههفته جوجه له ی مریشک و به چکه مراوی سه هریان له هیلکه ده رهات، شهیمما و بیلال زۆر دلشاد بوون، به په له که وتنه پڕپۆله کردن بۆیان و ده رخواردیان دان.

دوا ی چه ند رۆژیک مریشک و به چکه کانی چوونه لای هه وزه پڕ له ئاوه که، به چکه مراویه کان خۆیان هه لده دایه ناو ئاوه که وه و مه له یان ده کرد، به لام جوجه له کانی مریشکه که هه ر له قه راغی ئاوه که وه ده وه ستان و نه ده چوونه ناو

ئاۋەكەۋە، يىلال و شەيما زۆر سەريان لەم ديمەنە سورما و لەباوكيان پرسى
ھۆى ئەمە چىيە؟! .

باوكيان لە ۋەلامدا وتى:

بەچكە مراوى دەتوانى مەلە بكات، بەلام جوچكەى مريشك مەلە نازانى و
ئەگەر بچيئە ناو ئاۋەۋە دەخنى، خو ئەگەر مەلەيان بزانايە ئەوانيش دەچوونە
ئاۋەكەۋە.

منالەكان وتيان: ئەى باشە كى بەچكە مراۋيەكانى فيرى مەلە كردوۋە؟! .

باوكيان وتى: خۋاى پەرۋەردگار كە دروستى كردوون ھەر خوشى فيرى
كردوون و رىنمويىيان دەكات.

وتيان: ئەى كى جوچكەكانى لەۋە ئاگادار كردوۋە نەچنە ئاۋەۋە تا نەخنى؟

باوكيان وتى: خۋاى بەدىيئەريان.

منالەكان وتيان: سوبحان اللہ، پاك و بىگەردى بو خۋاى فيرگار.

جەزنى راستقىنى

لەپپىش جەزىن دا (بروا) ئەو جلانىي كە باوكى بۇ جەزىن بۇي كىرىپىو لەبەرى
كرد و زۆر دلخوش بوو كە جەزنى پىو بەرىتە سەر.

بۇ سبەپنى كە چوو بۇ قوتابخانە، كاوى ھاوپىيىنى، بروا بە خوشىيەو
پىي وت: باوكم جلى جوانى بۇ كىرىوم بۇ جەزىن.

لە وەلامدا كاوى پىدەنگ بوو، دەم و چاوى گرژ بوو، وەلامى نەدايەو.

بۇيە بروا پىي وت: ئايا تۆ جلىان بۇ نەكپوى بۇ جەزىن؟!

كاوى سەرى لەقان، واتە نەخىر.

بروا لە قسەكەى خۇي پەشىمان بۇو و خەفەت دايگرت، كە كاوى ھاوپىيى
هەزارە و ناتوانى بۇ جەزىن جلى تازە لەبەر بكات، بۇيە كەوتە بىر كىردنەو، كە
چۆن چارەسەرى پىويستى كاوى ھاوپىيى بكات.

بىرى كەوتەو... كە رۇيشتەو بۇ مالهو، ئەو پارەيەى كە لە دەغىلە كەيدا
بۇ جەزىن كۆي كىردبۇو، دەرى هينا و بردى لە قوتابخانە دايە دەست مامۇستا و
تىي گەياند كە مامۇستا بىدا بە كاوى، ئەويش جلى پىي بىكرى.

مامۇستا وتى: زۆر باشە، خوشم پارەى تىرى بۇ دەخمە سەر و ئەوسا
دەيدەمى.

بروا پارەكەى دايە دەستى مامۇستا و رۇيشت.

جەزىن كاوى بىنى كە جلى جوانى لەبەردايە و پارەشى لە گىرفاندايە و روى
خۇشە و خەندەى لەسەر لىو.

برواش خۇشى كەوتە دلپەو و لەدلى خۇيدا وتى: بەراستى ئىستە جەزنى
راستەقىنەيە، كە ھاوپىيى هەزارە كەشم جلى جوانى لەبەردايە.

خۇن رىستى سۈننى لى دايىك برون

ئازاد بە پەلە و خەمبارى چوو بۆ لای دايىكى و پىنى وت:

دايە گيان مريشكە كەم ديارى نىيە، زۆرىش گەرام نەم دۆزىيەو.

دايىكى وتى: رۆلە گيان خەفەت مەخۇ دېتەو.

ئازاد وتى: ناتوانم چاومروان بىكەم، زۆرم خۇش دەوئ، ھەر لە چوچىيەو.

سەرى لەھىلگە دەرھاتوو خەمەتى دەكەم.

چوو دەرەو و گەرا... گەرا... نەى دۆزىيەو... پرىسارى لە رېبوارى ھاپورى

کرد...

رېبوار وتى: تۆزى پېش ئىستە بىنىم لەناو كۆمەلى مريشكەدا بوو، بەلام نازانم

چى لىقات.

كاتى خۇرئاوا ئازاد بە خەفەتەو رۆيشتەو بۆ مائەو و قاھىيەكەى داخست

و ھەر دلى لای مريشكەكەى بوو، ھات بە خەيالیا وتى: با بچم بزانم نەچوتەو

كولانەكەى.

كە چوو تەماشای کرد... مريشكەكە لە كولانەكەى خۇىدا ھەلىنىشتوو.

ئازاد بەخۇشىيەو. راي کرد بۆ لای دايىكى و وتى:

دايە گيان ئەزانى مريشكەكەم ھاتوتەو و لە كولانەكەدايە!

دايىكى وتى: ئەى كورى خۇم! من نەم وت دەگەرپتەو، ھىچ كەسىن ناتوانى

ئەو شوپنەى لەبىر بچپتەو كە تيايدا لەدايك بوو و تيايدا گەرە بوو...

مريشكەكەى توش بەو شپوہە مالى خۇى لەبىر ناچپتەو.

لەق لەق لە دارستاندا

لەق لەق ئەق لە دارستاندا دەژیا، بێریاری دا قوتایخانەپەکی تیا بکاتەوه، بە ماوەپەکی کەم قوتایخانەکە تەواو کرد و بەچکەکی گیانداران لە دەوری کۆبوونەوه و هەریەکە لەو شوێنەکی بۆی دیاری کرابوو دانیشیت.

لەق لەق لەسەر ئەو تەختەرشەبی کە بەداریک دا هەلی واسی بوو لێی نوسی و رووی کردە قوتایپەکانی و پێی وتن:

خۆشەویستەکانم، ئیستا هەمووتان لەگەڵ من دا بێخوێنەوه و بەدوای مندا بلین: (ما.. ما).

هیچ پەکی لە بەچکەکی گیان لەبەرەکان، بەهیچ شیوەپەکی، دەنگی لێوه نەهات، بۆیە لەق لەق بە بەرخێ وت: با گوێمان لە تۆ بیت.

بەرخەکە نەیتوانی وەک ئەم بلیت، بەلام وتی: باغ.. باغ.. باغ.

ئەمجا لەق لەق بە کارژۆلەکی وت: فەرموو تۆ بۆمان بلی.

کارەکی وتی: ماع.. ماع.. ماع.

لەق لەق رووی کردە بەچکەکی چەقەل و وتی: ئادەکی بزەنم تۆ دەتوانی؟

ئەویش وتی: بو.. واو.. واو.

لەق لەق تۆرە بوو، وتی: ئەوه بۆچی نازان؟! ئادەکی چوچک تۆ بۆمان بخوێنەوه.

چوچک دەنوکی کردەوه و وتی: بیب.. بیب.. بیب.

کوێرەکی وتی: موا... موا.

بەچکە مراوی وتی: غا.. غا.. غا.

بەچكە پشیلە وتی: میاۋ.. میاۋ.

لەق لەقی فێرکار دەستی کردە سەر خوراندن و بیرکردنەوهی جوړەکانی
خوێندنەوه کانیان، بەلام هەریەکیان بەو شیوازە تاییەتییهی خۆی، کە کەسانی
تر ناتوانی بەو شیوازە بیخوێنێتەوه.

هاورپیان.. ئایا ئێمە ی ئادەمیزاد دەتوانین لە هەموو ئەو شتانه بگهین کە لە
سروشندا هەن؟!

باخهوانی پیر و مارێک

باخهوانێکی پیری دڵ فراوانی بهبهزهیی، رۆژانه له باخه بچکۆلانه کهیدا کاری دهکرد و زۆر دڵخۆش بوو، به کار و بهرهممه کهی...

رۆژێک له باخه کهیدا مارێکی بهدی کرد که لهبن بهردێک دا هیلانهی کردبوو.. باخهوانه که لێی نزیک نهبووه، تا ئازاری نهدا..

لهکاتی نانخواردن دا ماره که له سفره کهی نزیک ده بهوه و لهو خواردنهی که باخهوانه که دهیدایه، دهیخوارد..

باخهوانی بهبهزهیی دڵپاک ماره کهی کرده هاوڕێی خۆی و بههیمنی له گهڵیا دهجوڵایهوه.

رۆژێکی زستان، ماره که سهر بوو، بۆیه لهسهر لقی داره کهوه کهوته خوارهوه.. باخهوانه پیره که زۆر بهزهیی پیا هاتهوه، بۆیه توره کهیهکی قوماشی هینا و ماره سهره کهی تی کرد و بردی له تهویلای ئهسپه کهیدا، توره که ماره کهی کرده ملی ئهسپه کهی، تا هه ناسهی گهرمی ئهسپه که، گهرمای به ماره که بهخشی و گهرمی بێتهوه.

بهلێ، باخهوان چوو بهلای باخه کهیهوه و مار و ئهسپه کهی بهجی هیشته. ورده ورده ماره که گهرمای بۆ هات و چالاکی کهوتهوه لاشه ی و ههستی پێوه دانی جولای و ههروه کو خورهوشتی جارانی، بیرى پێوه دانی کردهوه، بۆیه ئهسپه کهی به چاکترین شتی زانی بۆ ئهم مه بهسته.

بهلێ، ماره که به ئهسپه کهیهوه دا و ژههری خۆی تی رزان، ئهسپه ی داماو کهوت و گیانی ده رچوو.

ماره ی ناپاکیش خشا و بۆی ده رچوو.

کاتی باخهوانه که هات بۆلای ئەسپه که، ئەسپه کهی بینی گیانی تیا نهماوه و
کهوتوه، زۆر غەمبار بوو، زیاتر له ناپاکی ماره که خهفتهی خوارد، ژان چوه
دلاییهوه، بۆیه برپاری دا، ئیتر له مەودوا هاوڕیتی ناپاکان و فیلانزان نهکات و
تهنها ههر هاوڕیتهی به وها و دلسۆزان بکات.

بالۆل و هارون

كاتي هارونه رهشيد له چهج كردن گهرايهوه، بالۆل له رڼگادا تووشى بوو.
سڼ جار به دهنگى بهرز وتى:

هارون... هارون... هارون...

هارونه رهشيد وتى: ئهو دهنگه كڻيه بانگم دهكات؟
پياوه كان وئيان: ئهوه بالۆله شينه.

هارون، بالۆلى بانگ كرد و لى پرسی: ئايا دهمناسى؟

بالۆل له وهلامدا وتى: بهلن، تۆ ئهوه كهسهى، ئهگهر له رۆژههلات دا يه كيك
زولميك بكات و تۆ له رۆژئاوا بىت، خواى گهوره له رۆژى قيامت دا لهتۆ
دهپرسينهوه.

ئهم قسه به هارونه رهشيدى كرده گريان.

هارون پى وى وت: ئايا پيوستيت ههيه تا بۆت جى بهجى بكهم؟!

بالۆل وتى: بهلن، دهمهوئى له تاوانه كانم ببورى و بم خهپته بهههشتهوه!

هارون لهم داوايه سهرسام بوو، وتى:

تۆ دهزانى ئههه بهدهست من نيه! بهلام دهتوانم ئهوهنده سامانت
بدمى بهشى ههموو تههنت بكات.

بالۆل وتى: ههر دوكان بهندهى خواين، ئايا تۆ وا بيرده كهپتهوه كه خوا تۆ
بهر بهخاتهوه كه رزقى من بهدەيت و خواى گهوره منى بير بچينهوه؟ نه خير شتى وا
نيه.

ئالتۇننىڭ پىيارە بەزىلىكە

دەڭىز ئىچىدە كاپىرلارنىڭ ھەممىسىمۇ زۆر-دەۋلەتمەند بولۇپ، دۆلى ئەدەھات ھېچىمىمۇ بەكار بولمىغان. بۇنىڭ ھەممىسىمۇ مائىلەكەي قىلغۇچىسى ۋە دا بە پارچەلەنگەن ئالتۇننى زۆر گەۋرە ۋە خىستىيە تورەكەيەكەۋە ۋە داي بەكەتلىك ۋە رۇشەت، لە دەشتىكىدا چالغىنى بۇ ھەلەكەت ۋە تىيىدا شاردىيەۋە.

ھەممۇ رۇزى دەۋر سەرى، سەرى چالەكەي ھەلەدەدايەۋە ۋە تىر تەماشى دەكرد ۋە سەرى دادەپۇشىيەۋە.

رۇزىك دىزىك دىۋى كەۋت، كاتى كاپىر لە سەرى ئالتۇنەكەي گەرايەۋە، دىزەكە چۈۋ ئالتۇنەكەي دەرھىنا ۋە بۇي دەرچۈۋ.

بۇ رۇزى دىۋى خاۋەنى ئالتۇنەكەي، چۈە سەرى چالەكەي ۋە يىنى كە ئالتۇنەكەي دەرھاتوۋە، زۆر شىرەزە بولۇپ، لەتاۋا دەستى كىرىپ ۋە دىنگى ھەلەپى ۋە خەلگى لىي كۆپۈنەۋە.

لىيان پىرسى: بۇچى دەگىرىت؟!

ئەۋىش بۇي گىرەنەۋە.

كاپىرلارنىڭ ھەممىسى دايە ۋە ۋى:

كەكەگىيان، پىۋىست بە گىرىپان ناك، خۇ تۇ سوۋدەت لەۋ ئالتۇنە ۋەرنەدەگىرت... لەبەر ئەۋە بىرۇ بەردىكى گەۋرە بىخەرە شوپنەكەي ۋە ھەممۇ رۇزى ۋەرنەۋە سەردانى بەكە... چۈنكە ئەگەر ئالتۇن بەكارنەھىنرا، لەگەل بەردا ھېچ جىۋازىيان نىيە.

رېږي وقله رېش

قله رېشېك سيويكي دزي و خوي گه يانده سهر لقي دره ختيك، رېوي يه كي
فيل باز، كه سه پري كرد وا قله رېش سيويكي سوري گه وري به دهنوك
هه لگرتووه.. به فيل اي چوو پيشه وه و له بن دره خته كه دا سهر ي بهر ز كرده وه
و زور به نهرمي و جواني به قله رېشه كي وت:

ئهي قله رېش، تو به سهر ئهو دره خته وه زور جواني و ئه لي پاشايت و
له سهر ته خته كه ت دانيشتويت!! ئه گهر دهنگت خوش ييت، ئه وا جوانترين
گيانداريت له سهر رووي زه وي.. بيگومانيشم كه وايه و دهنگت خوشه، به لكو
توزي گوراني بلي.

قله رېش بهم قسه لوسانه له خوي بايي بوو.. دهنوكي كرده وه تا گوراني
بلي.. به لام كاتيكي زاني سيوه كي لي كه و ته خواره وه و رېوي په لاماري
سيوه كي دا و هه لي كرتوه.

رېوي دهستي كرده پيگه نين و به قله رېشه كي وت:

ئهي به قسه و مه دحي فيلبازان له خوي بايي بين، ئه وا زمره ر دهكات.

دل فراوانی

لای ئیواره به ک حەزرەتی فاتیمة (رەزای خۆای لی ئین) بیری دە کردەووە که چۆن
خواردنیک ئامادە بکات بۆ خۆی و حەزرەتی عەلی (رەزای خۆای لی ئین) تا
پۆژوووە که یانی پێ بشکێنن.

مشقێ جۆی لە ماله که دا دۆزی یەووە، هاری و کردیە یە ک گونکە هەویر و
یە ک نانی لی دروست کرد.

لە پێش بانگ دا لە سەر سفرە که ی بەردەمی ئیمامی عەلی داینا..

باش که می ک لە دەرگایان درا، هەزارێک بوو، داوای خواردنی کرد... عەلی
نانه که ی کرد بە سێ بە شەووە و بە شیکێ دایە هەزارە که.. هەزارە که روشت.

باش که می ک تر دیسان لە دەرگا که یان درایەووە و هەتیوێک وەستابوو داوای
خواردنی دە کرد... عەلی چوو نیووی نانه که ی بۆ هێنا و دایە دەستی... ئەویش
روشت.

پێش ئەوێ بانگ بدات، لە دەرگا درایەووە، ئەسیرێک داوای خواردنی کرد،
حەزرەتی عەلی ئاخر پارچە نانی دا بەویش و، خۆیان بۆ خواردن مانەووە.

ئەو ئیوارە به خۆ و فاتیمة به ئاو و خۆی بەربانگیان کردەووە.

خۆای گەورە ئەم ئایەتە پیرۆزە ی بۆ پیغمبەر ﷺ نارد:

﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مَشْكِيْنَا وَهَيْمًا وَاسِيرًا﴾.

دوله زه نړیګی له خنډ یایی

ده ګیر نه وه: کوملېک پیاو له خرمنه تی پښه مېری خوا دالله دانیشتېوون،
کابرایه کی هزار هاته ناو کومله که وه و ویستی له لای پیاو پک دا دابنیش،
پیاو که دوله مند بوو.

دوله مند که جله کانی ژېر خوی کوکرده وه، تا لهو پیاو هزاره ی بهر
نه که ویت.

پښه مېری خوا دالله لیم کاره ی ده بین، بویه به دوله مند که ده فرموی:

ثایا جله که ت بو لهو کوکرده وه تا پیس نه ویت؟!

دوله مند که وتی: نه خیر.

پښه مېری لای پرسې: له ی له بهر لهو ی نه کو توشی هزاره ی بی؟!

دوله مند که وتی: نه خیر له ی پښه مېری خوا... هلمم کرد.

له مجا کابرای دوله مند بو لهو ی دلی هزاره که بینیته وه، وتی:

له ی پښه مېری خوا، وا برهارد دا نیوه ی سامانه کهم به خشمه لیم هزاره.

پښه مېری خوا دالله به هزاره که ی وت: ثایا لی و مرده کریت؟!

هزاره که وتی: نه خیر.

دوله مند که لای پرسې: بوی لیم و مرناگری؟!

هزاره که وتی: نه کو منیش توشی لیم نه خوشی خو به گه وره زاینه ی تو

بم

خواناسی راسته‌فینه

ده‌گیر نه‌وه جاریک خواناسیک له به‌نی ئیسرائیل، چه‌فتا سال‌ خواپهرستی کرد، خوای گه‌وره ویستی وابو، به فریشته‌کانی بناسین. خوای گه‌وره فریشته‌یه‌کی ئاگادار کرد که بچینه لای نه‌و خواناسه و هه‌ندێ وشه‌ی له‌گه‌ل بدوێ که نه‌گونجی له‌گه‌ل خواناسیه‌یه‌که‌ی‌دا.

له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کی تر‌دا ده‌لێن گوايه فریشته‌که به‌ خواناسه‌که‌ی وتوووه:
ئایا ده‌زانی له‌گه‌ل ئهم هه‌موو خواپهرستی‌یه‌ش دا له‌وانه‌یه تو ئه‌هلی ئاگر بیت؟!

خواناسه‌که له‌ وه‌لامه‌دا وتی:

خوای گه‌وره ئیمه‌ی دروست کردوووه و به‌دی هیناوبین، تا‌کو بیه‌رستین...
ئیت‌ر له‌ روژی قیامه‌ت دا ده‌مان خاته دۆزه‌خه‌وه یان ده‌مان خاته به‌هه‌شته‌وه،
ئاره‌زووی خو‌یه‌تی و ئیمه‌ مو‌لکی خوای گه‌وره‌ین.

کاتی فریشته‌که ده‌گه‌ڕێته‌وه بو‌لای خوای گه‌وره و، خوای گه‌وره له
فریشته‌که ده‌پرسێ که قسه‌ی خواناسه‌که چی بوو؟

فریشته‌که ده‌لێ: خوايه‌گیان خۆت چاک‌تر ده‌زانی که نه‌و خواناسه‌ وتی چی.
خوای گه‌وره فه‌رمووی:

نه‌و له‌ خواپهرستی دوور ناکه‌وێته‌وه، ئیمه‌ش چاک و به‌خشنده‌ین، ریگه‌ له‌و
ناک‌رین.

فه‌رمووی: ئه‌ی فریشته‌کان به‌ شاهید بن، نه‌وا من له‌و خواپهرسته‌ خوش
بووم.

ملوانکه

له کاتیکدا عه‌مماری کورې یاسر و هه‌ندی له ئه‌صحابه‌کان له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خواډاﷺ دانیشتون، کابرایه‌کی پیری داماو هاته ناویان و داوای خیری لی‌کردن.. لهو کاته‌دا پیغه‌مبه‌ری خواډاﷺ هیچی له‌لا نه‌بوو تا بیداته هه‌زاره‌که، بویه ئامازه‌ی بو کرد که بچی له دهر‌گای مالی فاتیমে‌ی کچی بدا و داوا بکات.

کابرای پیری هه‌زار چوو له قاهی مالی فاتیमे‌ی دا و وتی:

ئه‌ی کچی پیغه‌مبه‌ری خوا، من هه‌زار و دامام و هاتووم که یارمه‌تیم بده‌ی. فاتیمه‌ش هیچی لانه‌بوو که بیداتی، بویه ده‌ستی برد و ئه‌و ملوانکه‌یه‌ی که له ملیا بوو، لوئلوئی تیا‌بوو، به‌خشی‌یه کابرای هه‌زار.

به‌لئ، هه‌زاره‌که ملوانکه‌ی لوئلوئی وهر‌گرت و دو‌عای خیری کرد و مالی به‌جی‌هیشیت.

کاتی عه‌مماری کورې یاسر پیا‌وه پیره‌که‌ی بینی، ملوانکه‌که‌ی فاتیमे‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه، دلی ئازاری پی‌که‌هیشیت و له دهر‌وونه‌وه نار‌ه‌حه‌ت بوو، بویه چوو بو لای پیره‌که و پی‌وت:

ئه‌م ملوانکه‌یه ده‌فروشی؟

کابرای هه‌زار وتی: به‌لئ.

عه‌ممار وتی: نرخه‌که‌ی چه‌نده؟

پیره‌که وتی: ئه‌وه‌ندی به‌شی خولردن و کهل و په‌لم بکات.

عه‌مماری کورې یاسر دووقاتی ئه‌وه پاری دا پی‌ی و خزمه‌تکاره‌که‌ی بانک کرد

و پی‌وت:

برۆ ئەو ملوانكەپە بگەرپنەووە بۆ مانی فاتیمەى كچی پێغهەمبەر ﷺ، خوشت برۆ
ئازادە، لەبەر رمزای خوا.

غولامەكە زۆر دلشاد بوو بە ئازادكردنەكەى و، رۆبشت، ملوانكەكەى داپەووە
دەستى فاتیمە.

غولامەكە لەرىگادا لەبەر خۆپەووە دەپوت:

سەبرى كە بەرهكەتى ئەو ملوانكەپە چەند زۆر و پیرۆز بوو، بوووە هۆى
ئەومى كە برسى تێر كرد، پرووت و بێبەرگى پۆشتە كردهووە، بەندەى ئازاد كرد
و گەراشمووە بۆ لای خاوەنەكەى خۆى.

له خرابه گر پايه وه

باو کيک کورپکی تاقانهی هه بوو، زۆری خوش دهووست... بهلام که ئامۆژگاری کوره کهی ده کرد، کوره کهی لاساری ده کرد و ئامۆژگاریه کانی باوکی و مرنه ده گرت، بۆیه باوکی خهفتهی زۆر پێ ده خوارد... چونکه ههزی ده کرد کوره کهی له خۆی چاکتر دهرچیت.

کوره که بهر بهر بهر بههۆی خرابه وه تووشی ناخۆشی ژيان هات و بههۆی کارساتی که وه کله بهچه کرایه دهستی به وه و کردیانه زیندانه وه.

زیندانه که چهند زیندانی به کی تری تیا بوو... ورده ورده له گهڵ په کتری دا کهوتنه دووان... په کیکیان له سهر شهرفروشتنی به خهڵکی گیرابوو، په کیکیان له سهر فیل کردن و غهش کردن گیرابوو، په کیکیان له سهر تاوانیک گیرابوو.

لێره دا کوره که بیری کرده وه که ئه مانه هه موویان بخۆی خرابه کردنه وه کهوتنه ته زیندانه وه... بیری کرده وه... په شیمان بویه وه... ئامۆژگاریه کانی باوکی هاتنه وه بیری، بۆیه داچله کی و له بهر خۆیه وه وتی:

باوکم دلسۆزم بوو... ئه و کهسهی خرابه بکات ریسوا ده کړیت... ههر له دنیا ش دا سزا دهرچیت و که مردیش نه گهر تاوانی کردب، ئه و خوای گه وه ده پخاته ئاگروه... کهواته ئاده میزادی خراب کس خۆشی ناوی، نه خهڵکی، نه خوا، له ههردوو دنیا ش دا تووشی ناخۆشی ده ییت... پێویسته بریار بدهم، ئه گهر له زیندان ئازاد کرام، ئیتر هیچ جوهره خرابه په ک نه کهم و هاوڕیتی خرابان نه کهم و ئامۆژگاریه کانی باوکم و چاکه خوازان له گوێ بگرم... بهڵێ پاش چهند رۆژیک کوره ئازاد کرا و له بهندیخانه چوو دهره وه... به پله چوو دهستی باوکی ماچ کرد و داوای ئامۆژگاری لێ کرد و دهستی کرده چاکه کردن.

باو کیشی بهم گه رانه وه یه ی کوره که ی دلشاد بوو... دوعای خیریشی بو کرد و
کوره که بوو به یه کئی له ئەندامه باشه کانی ناو کۆمهڵ و یارمهتی خه‌لکیشی
دهدا.

ئەم بونەوەرە، خوار دوستی کردو

دەگیرنەوەرە جارێک کابرایەکی بێدین و بێباوەر، کە باوەرێ بە توانای خوای بەدەشتێنەر نابێ، خوا پەنامان بدات. ئەم کابرا بێباوەرە دێتە لای یەكێ لە خەلیفەکان و پێی دەلێ:

ئەو خەلیفە، زانایانی سەردەمی تۆ هەموویان باوەریان هەیە کە ئەم بوونەوەرە خوایەکی بەدەشتێنەری هەیە، منیش داوات لێدەکەم کە گەورەترین زانایەکم بۆ ئامادە بکەیت تا بۆی دەربخەم کە وانییە..

بۆیە خەلیفە ناردی بەدوای یەكێ لە زاناکاندا و لە کارەکی ئاگاداری کرد تا ئامادە بێت.

زاناکە وتی: من لەپاش نیو سەعات ئامادەى دانیشتنە کە دەبم..

بەلام دوایی تا دوو سەعات دواکەوت.

کاتی زاناکە گەیشت، بێباوەرە کە پێی وت:

بۆچی لە کاتی دیاریکراو دواکەوتی؟

زاناکە وەلامی داوەو و وتی: کاری سەیرم بینی، وای لێکردم کە دوا بکەوم.

بێباوەرە کە وتی: ئەو شتە سەیرە چیبوو؟

زاناکە وتی: مالهەکی من لەو پەڕی رووباری دیجلەوێ، کە بەلەمێکی کۆمی شکاوی لێک هەلۆشاوی پڕ کەم و کۆری لێبوو. کاتی کە هاتم تا لە رووبارە کە بپەرمەو، بینیم، پارچە لەوحەکانی بەلەمە کە لەخۆیانە دەجولان و بە بەلەمە کەو دەنوسان و بەلەمە کە چاک بوێو، بەبێ ئەوەی دارتاشی یاخود کەسیک دەستی تیو بەدات و ئیشی تیا بکات. خەلک هاتن و سواری بەلەمە کە بوون، منیش لەگەڵیان سەرکەوتم و پەرمەو.

کابرای بئباوه کاتی ئەم قسانەیی بیست پئکەنی و بە خەلیفەیی وت:
گوئی بگرە ئەی خەلیفە، زانا گەورە کەتان چی دەلی؟ ئایا تۆ بەم جوۆرە قسانە
باوەر دەکەیت؟ چۆن پئی تی دەچی بەلەمیک ئاوا لەخۆیەوه چاک ببی، نه
دارتاش و نه کریکار ئیشی تیا نه کەن؟

زاناکە وەلامی دایەوه و وتی:

باشە ئەگەر چاک کردنەوهی بەلەمیک بەبی وەستا و دارتاش دروست نه بی،
ئەي چۆن ئەم دنیا و بونەوهره بەبی بەدی پینەر و خوا بەرپۆه دەچی؟
لێره دا کابرای بئباوه قەناعەتی کرد بە قسەیی زاناکە و، باوەری بە بوونی
خوای بەدی پینەر و تەنیا هیئا و بووه بروادار.

باخه وان ره زبیره که

ده گپ نه وه کابرایه که باخیکی گه وره و خوش و پر له میوه هات و نیعمه تی
هه بوو، که خوای گه وره پیی به خشی بو... به لام ئهم باخه وان هه ره هزی له
خیری خوئی ده کرد و چاوی به باخ و مالی خه لکی دا هه ل نه ده هات و هزی له
سود و قازانجی خه لکی نه ده کرد.

جاریک باخه وان هه له باخه کهیدا ده بیئت.. که په له هه وریک به ئاسمانه وه
ده بیینی، ده سته کانی بهرز ده کاته وه و ده لی:

خوایه ئهم هه وره بیینه و ته نها له سهر باخه که ی من بیکه ره باران.

هه وره که ورده ورده له سهر یان نزیک ده بیته وه و دای ده کاته ته رزه په کی
زوړی به لیزمه و ده دات له باخه که ی.

کابرا هاواری لی به رزده بیته وه و ده لی:

خوایه گیان با ئهم ته رزه په باخی هه موو خه لکی بگریته وه.

به لام بی سود ده بیئت و ته نها باخه که ی ئهم ته خت و ویران ده بیئت.

ئهمه په ئه نجامی خو په سه ندی و چا وچنو کی... پیو بیسته په ند و ئاموژگاری لی
وه بگرین.

والدہ کی نمونہ

کاتئ سہلمانی فارسی والی بوو له مہدائین، زۆر لهخواترس و لهخوبوردوو بوو، له خواردن و پوشاک لهبهرکردن و ژبانی دا... هیچ دیاردهیهکی فرمانبره‌وایی و سهرۆکی پیوه دیار نه‌بوو.

رۆژیک له رۆژان کابرایه‌کی عهره‌بی ده‌شته‌کی هاته مه‌دائین و هه‌ندئ کهل و پهلای قورسی هه‌لگرتبوو، کاتئ کابرای ده‌شته‌کی سہلمانی فارسی بینى وا به ته‌نیا ده‌روات به‌رپوه، نه‌یناسی و داواى له سہلمان کرد، که هه‌ندئ لهو کهل و په‌له‌ی له‌گه‌لدا هه‌لگرت، سہلمانی‌ش یارمه‌تیدا و کوئیکی بو هه‌لگرت و له‌داواى کابراوه ده‌رۆشت.

له‌رێگادا خه‌لکه‌که سہلمانیان به‌و شیوه‌یه بینى، هاواریان له کابرای عهره‌بی ده‌شته‌کی کرد و پێیان وت:

ئایا ئه‌و پیاوه ده‌ناسی؟!

عهره‌به‌که وتی: نه‌خیر، به‌لام وایزانم هه‌ماله.

خه‌لکه‌که پێیان وت: مال وێران، ئه‌وه سہلمانی فارسییه، هاوڕێی پیغه‌مبه‌ره ﷺ.

کابرای ده‌شته‌کی زۆر ته‌ریق بوویه‌وه و په‌شیمان بووه‌وه.

خه‌لکه‌که ویستیان کوڵه‌که له سہلمان وه‌رگرن و خۆیان هه‌لی بگرن، سہلمان نه‌ی هیشیت و پێی وت:

هه‌ر ده‌بی خۆم کوڵه‌که‌ی بو بگه‌یه‌نم، چونکو نه‌تم لی هیناوه که به‌م یارمه‌تیدانه له‌خواى گه‌وره نزیک بمه‌وه... نامه‌وئ واز له نه‌ته‌که‌م بینم.
ئه‌وه‌یه نمونه‌ی دلسۆزی.

پاشا و خزمه تگار

پاشايهك دهعهوتي نان خواردنى بو وهزيرهكانى كرد و خواردنيكى زوړى دروست كرد، وهزيرهكان له دهورى سفره دانېشتن و خزمه تگار كهى پاشا سيني بهك خواردنى هينا.

كاتى هاته ژووره وه، شهرم گرتى و توژى چيشتى له شله كه لى رزايه سهر جله كانى پاشا.

پاشا لى توړه بوو، فهرمانى دا كه له ملي بدن و بيكوژن، كاتى كه خزمه تگار كه فهرمانى كوشتنى خوې بيست، سيني و، ههموو شله كهى كرد به سهرى پاشا دا.. وهزيرهكان لهم كارو زوړ سهريان سوړما!

خزمهت كارو كه به پاشاى وت:

ئهى يادشام، ئه مه له بهر خانرى خوټ بوو، وام لى كردى، بو ئه وهى ئه وه كه سهى هوى كوشتنى من ده بيستى، گله ييت لى نه كهن، نه لى له سهر تاوانيكى بچوك كوشتى. با زالمى و تاوانباريت نه خه نه پال، ويستم تاوانه كه م له بهر چاوى خه لكى گه وړه ييت، تا خه لكى به هوى كوشتنى منه وه گله ييت لى نه كهن.

پاشا لهم وتانه سهرسام بوو، له خزمهت كارو كه خوښ بوو، عه فوى كرد.

له خوږ بوردين خهليفى مسلمانان

ئيمامى على كورې ئه بوتاليب (رهزاي خواي لىييت) خهليفه موسلمانان،
رؤژيک له گهل خزمه تکاره کهيدا که ناوى (قهنبره) ده بى، ده چنه بازار، تا دوو
پارچه جل بکړن بو ههردو کيان.

له بهر دوکاننيک دهو هستن و به دوکانداره که ده فهرموى:

دوو پارچه جلمان دهو، هى فروشتنت لا ههيه؟

دوکانداره که ده لى: به لى ئهى ئه مپرى موسلمانان، ئه وهى جه نابت بتهوئ
هه مانه.

خهليفه زانى که دوکانداره که ده يناسى، بوى روشت و لوى نه کړى، له ترسى
ئه وهى نه کو قازانجى لى نه سينئ.

روشتن چونه دوکاننيک منالیکى له سه ر بوو، ئيمام دوو پارچه جلى له
منداله که کړى، په کيکيان به دوو دره ههم، ئه وى تريان به سى دره ههم، ئه م
مناله کورې دوکانداره کهى په که م بو.

کاتى باوکه که زانى کورپه کهى به و شيويه پى فروشتوون، به په له به
خهليفه وى: کورپه که م دوو دره همى زياد لى وهر گرتوون، با قازانجه که ت بو
بگيرمه وه.

خهليفه فهرمووى: به ئاره زووى خو م ليم کړپوه و دوو دره همه که هى خو به تى
و بو خوئ.

پاشان خهليفه جله گران به ها کهى دا به (قهنبره) و هه رزانه کهى بو خوئ
هه لگرت.

قەنبەر وتى: گرانبەھاكەى بۇ خۆتن جەنابت لەناو خەلكى دايت و لەسەر
مىنبەر داووستى و خەلكى دەت بىنن.

خەلىفە لە وەلامدا وتى: تۆ گەنجىت و گەنج حەز لە شتى تازە و چاك
دەكات، من شەرم دەكەم لەخوای خۆم كە فەزلى خۆم بىدەم بەسەرتا.. لە
پىغەمبەرى خوام بىستوه ﷺ دەىغەرموو: ((لەوەى خۆتان دەپيۇشن بۇ ئەوانى
بەن، لەوەى خۆتان دەىخۆن، با ئەوانىش لەوە بخۆن)).

ژن و میرد یگی پیری پرک کر ورتو

تیواره یه کی درهنگ له سهر یه کئ له شوسته کانی شارد، له بهردهم چهند دوکانیک داخراودا، له بازاریکی نزیک گهره کیکی کوئی سلیمانی، پیره پیاویک و پیره ژنیک، که ژن و میرد بوون، له سهر لیقه شریک دانیشن بوون.

قاییک شله ی ته ماته یان له بهر دهست دابوو.. نانیان تی کوشیوو..

پیره ژنه که ورده ورده نانه خوساوه که ی دهرده هینا و دهیکرد به ده می میرده نابینا که یه وه.. میرده نابینا ریش سپیه جامانه به سهره کهش ده می بو ده کردوه و به ده مه بی ددانه کانی خواردنه که ی ده خوارد.

له م دیمه نه خه ماوییه ئاواره یی و بی لایه یی یه دا خوشه ویستی و دلسوژی و وهفای ئه و ژن و میرده پیره په ک که وتوو به که سه دهرده که ویت و سهرنجی هات و چو که رانی راده کیشا.. که له و کوتایی ته مه نه دا چون بهرده وامن له دلسوژی و فریا که وتنی یه کتری دا و به که لکی یه کتری دین.

وهفای ژن پیشان ده دا بهرام بهر به هاوسه ره که ی..

خۆزگه هه موو ژن و میرد ئه و وهفا و خوشه ویستی و به ده مه وه چونه یان له هه موو کاتیک دا بو یه کتری ده بوو، تا ئازاری ژبان و پیریان له بیر یه کتری ده برده وه.

که سیتی خواهر رست

رۆژیک پاشایه که له دهر گای مالی خواهر سیتیکی دا، که چوووه ژوووهوه، له ماله کهدا تهنها چه سیریکی راخراوی بینی که خواهر رسته که ی له سهه دانیشتبوو، خهریکی خویندنهوه بوو، باولیکی بینی کتییی تیابوو، مه سینه یه کی بینی که بو دهستنوێژ گرتن دانرا بوو، ئیتر هیچی که ی تیا نه بوو.

که ته ماشای زانا که ی کرد، پاشا سام گرتی و ترسی لی نیشته.

پاشا به زانا که ی وت:

کاتی که تو م بینی سام گرتمی و دل پر بو له ترس.

زانا که به زهرده خه نه یه که وه لامي دایه وه:

ئه گهر زانا بهو زانسته ی هه یه تی مه بهستی ره زامه ندی خوا بیته، ئهوا هه موو که سی سامی لی ده کات... خو ئه گهر مه بهستی غه پیری خوا بیته، ئهوا له هه موو شتی سل ده کاته وه.

پاشا لهم وه لامه سه ری سو رما و مه بله غی چل هه زار دره می بو را گرت و

پیتی وت:

ئه م پاره یه بو خو ته خه رج بکه.

زانا که تو ره بوو و وتی: بیگه رینه وه بو ئه و که سانه ی که به زولم لیته

ستاندوون!

پاشا وتی: وه لاهی ئه م پاره یه په یوه ندی به هیچ که سه وه نییه، هی به شه

میراتی خو مه و له که سم نه ساندووه، گهر خو شته ناتهو ی بیبه خشه ره وه به سهه

ئه و که سانه ی خو شته دهوین!

زاناکه وتی: من پیویستم پیی نیه، خو ئەگەر دادپەرورەرانە دابەششی نەکەم
گوناهبار دەبم، خو ئەگەر دادپەرورەریش بم، دەترسم ئەو کەسە ی بەری
نەکەوتوووە پێم بلێن کە دادپەرورە نەبوە و بەهۆی منەووە گوناھ بار ببین. لەبەر
ئەووە وەری ناگرم.

پاشا ئەمە ی بیست، ئێتر وازی هینا و دلی چەند سامی تیا بوو، ئەووە نەدەش
خۆشەویستی خوا و بەرنامە کە ی زیادی کرد لە دلیا، خوا حافیزی کرد و چوووە
دەرەووە.

ئاسمان فراوان

بۆيىك لەناو بېرىكدا دەژيا، چۆلەكەيەك ھات و لەسەر بېرەكە نىشتەو.

بۆق وتى: ئەي چۆلەكە لەكۆيۈە ھاتى؟!

چۆلەكە وتى: لە ئاسمانى فراواندا دەفرېم، ماندوو بووم و ھاتمە ئېرە تاپشوو بىدەم.

بۆق وتى: ئەم قىسەيە چىيە؟ كوا، ئاسمان فراوان نىيە! ئاسمان بەقەد پانى دەمى ئەم بېرە دەيىنم.

چۆلەكەكە وتى: ئاخىر تۆ لەناو بېردايت وای دەيىنى، بەلام ئەگەر بېيتە دەرەو، بەراستى ئاسمانى فراوان دەيىنى!!

بۆقەكە سەير بوو بەلایەو، وتى: مەن ھەر لە مىندالىمەو لېرەدام و ئاسمانم بە بچووك يىنيو.

كاتى لە چالەكە ھاتە دەرەو، ھەناسەيەكى قولى ھەلمزى و وتى:

مەن لاي خۆمەو وام بېر دەكرەو، بەلام ئاسمان زۆر لەو فراوانترە كە مەن بېرم لى دەكرەو.

جوار ئسپه

جوار ئسپ له ناوچهيه كى سهوزايدا ژيانيان بهسهر دهبرد و سهربهست
بوون، كهس زال نهبوو بهسهريندا.. سال هات و دهروى بهخوشى دهژيان.
بهلام ساليكيان بيباراني و ووشك بوو، زهوى گياني دهرنهكرد، كانياوهكان له
وشك بوون دا بوون، ئهسپهكان لهنيوان خوياندا كهوتنه دووان.
يهكهريان وتى: ئهم سال برسى و ماندوو دهبين.
دووهميان وتى: دهلين لهشار ئهسپهكان خواردنى باشيان ددهنى و ئاوى
سازگار دهخونهوه.
سپههم وتى: له شار ئازاد نابين و دهبي نرخهكهى بدهين.
چوارهم وتى: نرخهكهى تهويه دهبي ئازاديمان نهمينى.
ههمويان پيكهوه وتيان: ئازدى خومان نادهين به خواردن، خواى گهورهش
رزقى گيانداران دهدات.

به دواي عيربي که سرامه گري

دايکه کهرويشکيک بهچکه يه کی هه بوو، رۆژيک که دايکه که گهرايه وه بو
ماله وه ته ماشاي کرد بهچکه که ی ده گريا و هه نيسکی ده دا... دايکه کهرويشکه که
زۆر بهزه یی به بهچکه که دا هاته وه و پئی وت:

ئه ی بهچکه شیرينه کهم، ئه وه بوچی ده گريت؟!

ئه ویش له وه لاما وتی:

بو به ده گريم، گیانداران یاريم له گه ل ناکهن و له لام نامينه وه.

دايکه که وتی: بوچی؟

بهچکه که وتی: به هو ی تو وه.

دايکه که وتی: چۆن؟!

کهرويشکه بهچه که که وتی:

تو پیت وتم هه ميشه قسه ی راست بکه، منيش وام کرد، ئيتر هاوړيه تيان
نه کردم!

دايکه که وتی: بۆم بگيره وه..

بهچکه کهرويشکه که وتی:

کيسه ل هات بو لام، منيش پیم وت: تو ته مه لی.. خاو ده رویت.. پیسته که ت
ره فه.. ئيتر لیم عاجز بوو، به جی هیستم... گویدریژیک هات بو لام، منيش
پیم وت: تو ده نگت زل و ناخوشه.. ئه ویش تو ره بوو، رویشته... دواي ئه و
مشک هات بو لام، به ویشم وت: تو زیان به خشیت.. کیلکه کان خراپ ده که یت

و ره گي داران ده خوځي.. ټه ویش لیم زویر بو، رویشت... کهسیان یاریان له گهل
نه کردم، چونکه راستیم پوتن.

دایکه که رویشکه که به به چکه که وټ:

من وټم راست بلن، به لام نهم وټ به دواي عهیی خهلکدا بگهړئ و ههستیان
بریندار که و عهیی خوتت بیر بچینه وه.

درهختی قەلەرەش

چوار قەلەرەش لەسەر درهختێك هەڵنیشتبوون، گفتوگۆیان دەکرد:

یەكەمیان وتی:

ئەم درهختە ی ئێمە لەسەرین، زۆر پاك و خاویڤە، هیچ هیلانە ی چۆلەكە و بولبولی بەسەرەوه نییە، خۆ ئەگەر بێنە سەر درهختەكەش ئەوا بە دەنووكی تیز و بریندار كەر راویان دەنێم.

دووهمەیان وتی: درهختەكەمان بەرزە، پەپولەكانیش هەڵنافرنە سەری، هەنگیش شانە ی تیا دروست ناكات، هەر بە تەنیا درهختی خۆمان دەبێت.

قەلەرەشی سێهەم وتی: ئەوا سمۆرەش ناتوانێ بێتە سەر ئەم درهختە و پیا سەرکەوێ و كونی تیا دروست بكات، درهختەكە بە كەلكی ئەویش نایەت.

چوارهەمیان وتی: ئەوە ی چاكە لەم درهختەدا ئەوەیە كە ئەم درهختە بەرناگرێ و منالانیش لێی نزیك نابنەوه، هیچ گەلای نییە، سیبەریشی نییە تا ماندوووان لەژێر یا بجەسینەوه.

باخەوانە پێرەكە گوێی لە گفتوگۆی قەلەرەشەكان بو... لە دلی خۆیدا وتی:

من پێویستم بە درهختی وا نییە كە هەر بۆ هیلانە ی قەلەرەش باش بێ.

بۆ سبەینی كاتی قەلەرەشەكان گەرانەوه بۆ هیلانەكەیان، بینیان درهختەكە نەماوه و براوه!! ئەوانیش بێدەنگ رۆشتن.

زیاده پره‌ی له‌خواردن‌دا

خیزانیك له‌سه‌ر سفره‌ی نان خواردن دانیشتبوون، دایكه‌كه چیشتی بۆ دو كچۆله‌كه‌ی تێده‌كرد.

شه‌هلا وتی: به‌شه‌كه‌م بۆ زیاد بكه، به‌شم ناكات.

دایكه‌كه وتی: ئه‌ترسم هه‌موویت بۆ نه‌خوړی و خه‌سار پیت.

پرووی كرده‌شاراو وتی: ئه‌ی چیشتی تر بۆ تۆ تێنه‌كه‌م؟

وتی: نه‌خێر دایه‌گیان، گهر وستم ئه‌وسا پیت ده‌لیم.

له‌ نان خواردن بوونه‌وه، شه‌هلا خواردنی زۆره‌لی‌مایه‌وه، وتی: تیرم خوارد.

دایکی وتی: پۆله‌گیان، ئه‌وه ئیسرافه و خوای گه‌وره ئه‌و كه‌سانه‌ی خو‌ش ناوی كه‌ زیاده‌په‌وی ده‌كهن.. به‌لام ده‌یخه‌مه سه‌لاج‌ه‌كه‌وه، بۆ ئیواره‌ بو‌تی گهرم ده‌كه‌مه‌وه.

له‌پاش هه‌فته‌یه‌ك ئه‌و خیزانه‌ چوون بۆ ناو دارستان بۆ سه‌یران.

نان و خواردن له‌سه‌ر سفره‌ دانرا و ده‌ستیان كرد به‌ خواردن، له‌پاش تیر‌خواردن لی‌یان مایه‌وه.

دایکیان وتی: خواردنه‌ زیاده‌كه‌ له‌م دارستانه‌ به‌جی دیلین.

شه‌هلا وتی: ئه‌ی باشی دایه‌ تۆ نه‌ت وت زیاده‌په‌ویه‌ خواردن پۆ‌كردن؟!!

دایکی وتی: خواردن دانان له‌ دارستاندا جیاوازی هه‌یه‌ له‌وه‌ی له‌ماله‌وه‌ بیر‌پێژین.

شه‌هلا وتی: چۆن؟!!

دایکی وتی: چونكه‌ له‌ دارستاندا گیاندارێ تیا هه‌یه‌ و ده‌یخۆن و خه‌سار نابێ، ئه‌وه‌ش وه‌كو به‌زه‌یی و په‌حمه‌ت وایه‌ به‌رامبه‌ر گیانداره‌كان.

به ناز له مالی نهنگی را

مالی باوکی به ناز دهوله مهند بوون... به نازی ههوت سالانه یان زۆر خوش دهویست..

نهنگی به ناز، که دایکی دایکی بوو، له خانوو به کی گلی بچکولانه دا ژیانای دهبرده سهر، که خوی ههله یهزار دبوو.. ههر دلی به خانوه که ی خوی ده کرایه وه. دوو سن مریشک و که له شیر ی راگرتبو، هه موو رۆژێ مریشکه کانی هیلکه یان بو ده کرد. به ناز و نهنگی پیکه وه لهو خانوووه گله دا ژیانایان به سهر دهبرد.

شهوانه نهنگی به ناز له بهر رۆشنایی چرا که دا چیرۆکی خوش خوشی بو به ناز ده گیرایه وه و ئه ویش گوئی بو چیرۆک و ئامۆژگاریه کانی را ده گرت.

به رۆژیش له گه له مریشک و که له شیر ه کانه کاتی دهبرده سهر و ورده ئیشیشی بو نهنگی ده کرد.. جار جاریش سهری له دایک و باوکی ده دا. به ناز له گه له نهنگی دا نوێزه کانی شی ده کرد و هه میشه دوعای خیری بو دایک و باوکی شی ده کرد.

به ناز بویه ئه و خانوه گله ی پێ خوش بوو، چونکه له وێ زیاتر ده یان لاوانده وه و دلی خوش تر ده بوو.

تورە مەبە

پیاویک لەسەفەر گەراپەوه بۆ ناو ھۆزەکە، گوێی لە دەنگەدەنگ بوو..
پرسیاری کرد: چییە؟

وتیان: ھەندێ لە منالی ھۆزەکەمان، پارەیان لە ھۆزەکە تر دزیووە و ئەو
ھۆزەش لیمان تووڕە بوون.

یەكسەر ئەمیش دەستی دایە شمشیرەکە و لەگەڵ چەند پیاویکی تردا و بە
تورەییەوه ویستیان بچنە سەر ئەو ھۆزە تر و شەپان لەگەڵ بکەن.

بەلام پاش کەمێک بیرێ لە فەرمودەکە پێغەمبەری خوا ﷺ کردەوه کە
دەفەرمویت: ((تورە مەبە))، بۆیە کابرا شمشیرەکە دانا و پرووی کردە پیاوانی
ھۆزەکە و وتی:

دەچم بۆلای سەرۆکی ھۆزەکە تر و لەگەڵیان رێک دەکەوم.

بەلێ، چوو بۆ لای سەرۆکی ھۆزەکە تر و، زۆر بەھێمنی و ژیرانە پێی وت:
ئەوێ بۆی خۆم، ئەگەر زیانتان لێکەوتوووە ئێمە بۆتان دەبژیرین، من ھاتووم
لەجیاتی ھۆزەکەم بیانوتان بۆ دەھێنمەوه، پێویست بە شەپ و کوشتار ناکات.

کاتی سەرۆکی ھۆزەکە ئەم قسانەیی بیست، زۆر ھێمن بوووە و پیاوەتی و
غیرەت گرتی و لە وەلامدا وتی:

ئەوا ئێمەش لە حەقی خۆمان خۆش بووین.

ھەردوو ھۆزەکە ئاشتییان راکەیاندا و ئاشت بوونەوه و هیچ لە نیوانیاندا
نەما.

برخ هه ر بهر خه

دهلین کابرایه ک بهر خیکی هه بوو.. به بهر خه که ی وت:

دهمه ویت ئهم پیسته پلنگه ت له بهر بکهه، تا شیوه یه کی ترسناکت هه بی.

بهر خه که وتی: من هه بهر خم و له پیستی پلنگ ده ترسم، ته نانه ت له ناوه که شی.

به لām کابرا وتی: ده بی له بهر ی بکهیت، تا گیان له بهرانی تر لیئت بترسن.

به لā، کابرا بهرگی پلنگی کرده بهر بهر خه که ی، چونکه له رودانی کاره ساتیک ده ترسا.

به لā، بهر خ بهرگی له بهر کرا و بهر هه له وهرگا ملی ریی گرت.. به لām کورگیک پی گه یشت و وای زانی پلنگه و چوو بهر شه وه و وتی:

به یانیت باش ئه ی پلنگی ها وریم؟!

بهر خه که زور ترسا و له ترسا لال بوو، وتی: به... به... به یانیت باش.

یه کسه ر گورگه که زانی بهر خه، له دلّی خویدا وتی:

به خوا ئهمه بهر خه و ده یه وئ وه کو پلنگ خو ی پیشان بدات.

بویه یه کسه ر سواری ملی بهر خه که بوو، گورگه که وتی:

بهر خ هه بهر خه، گهرچی جلی پلینگیش له بهر کا.

میرانی زانایہ کی خواہہ رست

رؤژیک، کوریک و باوکیک دہبنہ میوانی زانایہ کی خواہہ رست، بہ خیرہاتنیان
دہکات و پاشان خواردنیان بؤ دادہنی و ئەوانیش خواردنہ کہ دہخون.

خزمہ تکاری زاناکہ، مہسینہ یەک ئاو دینئ تاکو دەستیان بشوات، بەلام زاناکہ
لی وەر دەگریت، تا بہ دەستی خوی ئاو بکات بہ دەستی پیاوہ کەدا.

میوانہ کہ نہی دەهیشت زاناکہ ئاو بکات بہ دەستیدا.

زاناکہ فەر مووی: دەستت بشو، خوی گەرہ دەت بینئ، کہ براکەت خویت
لی جیاناکاتەوہ و خزمەت دەکات، بەلکو خوی گەرہ بیخاتە بەهەشتەوہ.

خواناسە کہ دەستی کابرای شوری، ئەمجا بہ کورہ کە یوت: کہ ئاو بکات بہ
دەستی کوری میوانہ کەدا و پئی وت:

ئەگەر کورہ کہ بہی باوکی میوانمان بواہ، خۆم ئاوم دەکرد بہ دەستییا،
بەلام خوی گەرہ حەز ناکات باوک و کور وەکو یەک سەر بکرین، گەر لہ
یەک جیگادا بن.

ئەمجا زاناکہ ونی: ئەو کەسە لہ بەر خوا کار بکات، ئەوہ بەراستی
موسلمانہ.

له خوږوردن و به خشین

ده گیر نه وه جار یک پاشایه کی زالم شمش برا ده گریټ و فره مانى کوشستیان
ده رده کات.

کاتیک براکان ریز ده کرین، تا یه که یه که به پئی ریزونیان بیان کوژن، له
کاته دا نه و برایه یان که له دواى هموویانه وه وه ستابوو، که ناخر کهس سهره ی
کوشتنی ده هات، یه کسر رای کرده پیشی هموو براکانیه وه.

کاتی که پاشا زالمه که نهمه ی بینى، چوو له لای و لای پرسى:

نایا بوچی تو له دواى هموویانه وه بویت و هایتیه پیش هموویانه وه؟!

براکه وتی: نه گهر له دواى هموویانه وه بوومایه، ته مه نم چند چرکه یه که له
براکانم زیاتر ده بوو... به لام ویستم نه و ته مه نه زیاده ی خوّم بیه خشم به براکانم.

پاشا که نه م قسه یه ی بیست، زور سهرسام بوو له برایتی و خوشه ویستی و
لیبور دنی ناو نه م برایانه، بو یه پیاو ته ی و غیره ت و شه هامت گرتی و
هموویانی نازاد کرد و له کوشتن رزگاری کردن.

به راستی نه مه یه له خوږوردن و به خشین.

بالمه کتر بر سینه

موسلمانیک له گهل خیزانه کهیدا له مالهوه دانیشتیوون، تهقه درا له
قاییه که یان... دهر گایان کردهوه هاورئیه کی پیاوه که بوو، هاتبوو بو داوای
چوارسه درههم به قهرز، چونکه پیویستی پیی بوو.
خاوهن مال چوارسه درههمی هیئا و دایه دهستی و کابرا پاره کهی وهرگرت و
خواحافیز کرد و رویشته.

له پاشدا موسلمانانی خاوهن مال دهستی کرد به گریان!

ژنه کهی پیی وت: که حالت وایه بوچی پاره کهت دایه؟!

میرده کهی وتی: بو ئهوه ناگریم که پارهه داوه پیی... به لکو بو ئهوه ده گریم
که من پیشتر ئاگام له وهزعی ناروحتی ئهوه نه بوو و پرسپاری حالیم لی
نه کردووو، نهم زانیوه ئاوا موحتاجه. به شیوه به ک ناچاری وای لی کردووو که
خوی بیته داوام لی بکات.

بویه ده گریم که گرنگیم بهو هاورئ بهر زهم نه داوه، ده بوايه پیش ئهوهی
که خوی داوام لی بکات، من خوم یارمه تیم بدایه.

گولہ خویہ زل زانہ کہ

لہ نیوان ہندی گڑوگیا و پرووہک دا گولیکی جوان پروابوو.. جوانی و بون
خشی گولہ کہ سہرنجی پہپولہ و ہہنگہکانی رادہ کیشا و دہہانہ لای.

گولہ کہ خوی بینی کہ جوان و بون دار و نازدارہ، ٹیتر لہخوی گورا و خوی بہ
زل و باش ہاتہ بہرچاو و قسہی لہ گہل پرووہکہکانی ہاوپرییدا نہدہ کرد.. کہ
قسہیان لہ گہل دہ کرد خوی توورہ دہ کرد لیایان و دہی وت:

نامہوی قسہتان لہ گہل بکہم.. من لہ ٹیوہ باشتہر و چاکترم و جوانترم.. نازانم
بوچی ٹہوہندہ بی بہختم لہناو ٹیوہدا پرواوم..

روژی لہ پروژان جوتیارہ کہ ہات و گولہ کہی بینی.. وتی:

ٹہم گولہ لیڑہدا بہ تہنیا پرواوہ، دہیبہم بو ناو گولہکانی تر.

بہو شیوہیہ جوتیارہ کہ گولہ کہی ہہلکہند و بردی بو ناو گولہ جوان و رازاوہ
و بون خوشہکانی ہاوپریی.

گولہ کہ سہیری کرد ٹہوان لہم جوانتر و چاکتر و بون خوش ترن، سہری
تریقی داخست و بیری لہ خو بہزل زانینی و ہہلکہکانی خوی دہ کردہوہ، کہ لہناو
پرووہکہکان دا دہی کرد، کہ لہناویانا زیابوو.. پہشیمان بویہوہ.

شوشه پەسەك

روژيک له روژان پاشای ولاتی داوای له زانیانی ولاته کهی کرد وتی:
کی دهتوانی شوشه یه کم بۆ بهینێ که پر بیت له گهوره ترين دەرمان.
ئهم داوایه ی پاشا له ناو زانیان دا بلاو بویه وه و ئهوانیش سی زانیان
ههلبژارد بۆ ئهم کاره که دیاری یه کی گه رهشی له گه لدا بوو..
به لێ، سی زانا گه یشتنه بهر قاچی دیوه خانی پاشا به خویان و دەرمانیانه وه.
یه کهم شوشه یه ک ئاوی پێ بوو، وتی: ئه ی پادشام، ئاو نیشانه ی ژیا نه و
هه رچی بوونه وه ره هه یه به یی ئاو دهرمیت.
دوو هه م شوشویه ک ههنگوینی پێ بوو، وتی: له ههنگوین دا شیفای زۆر هه یه
و خواردنی تهواوی ئاده میزاده.
سی هه م شوشه یه ک مه ره که بی رهشی هیئا و وتی: مه ره که ب و قه له م که
ئاده میزاد دهتوانی به هۆیه وه بنوسی و بخوینی و فیڕ بی.. که دهرمانی عه قل و
گیانه.
پاشا له م وه لامه سه ری سوړما و، فهرمانی دا که دیاری یه کی پیشکهش
بکریت.
وتی: به لێ راسته ئه ی دانا و زانا به ریز، ژیا نی گه لان و به خته وه ری یان به هۆی
زانسته وه یه.

برای دره که ده کن

مهلیکی بال نهخشین له ناو پهله گهنمیکی بالابه زدا هیلانه ی کردبوو، له گهل بهچکه کانیاں تیایدا دهژیان، کاتی دره وکردن بوو..

ئیواره که دایکه مهله که گهراپه وه ناو بیچووه کانی، بیچووه کان وتیان:
دایکه ئهمرؤ خاوه نی گهنمه که له گهل کوره کهیدا هاتن، پیاوه که به کوره کهی وت: سبهینی خه لکی دئی په کهمان بانگ ده کهین و به کوهمل گهنمه که ده دورینه وه.. چاک وایه هیلانه کهمان بگوینه وه..

دایکه که وتی: نا، جاری نارۆین.. با بزائن به یانی پیاوه که چی دهلی؟
بۆ به یانی پیاوه که له گهل کوره کهیدا هاتنه ناو گهنمه که، باوکه که وتی:
ئهمرؤ خه لکی دئی نه هاتن.. سبهینی کورانی ئاموزام بانگ ده کهم، تا ئه وان یارمه تیمان بدن..

بهچکه کان زۆر ترسان و ئیواره بۆ دایکیان گیراپه وه و داوایان لی کرد که هیلانه که بگوینه وه.. به لām دایکه که وتی: بزائن سبهینی دهلی چی؟

بۆ سبهینی کابرا له گهل کوره کهیدا هاتن، باوکه که وتی: دیاره ئه وانیش نایهن، به یانی پشت به خوا ههردوو کمان دهست ده کهین به دوورینه وه.

کاتی ئیواره بهچکه کان ئهمه یان بۆ دایکیان گیراپه وه، دایکی وتی: ئهمرؤ ده بی هیلانه که به چی بیهلین.

بهچکه کان لی یان پرسى: بۆچی؟!

دایکه که وتی: کاتی که ئاده میزاد ویستی به دهستی خو ی کاره کهی بکات و پشتی به خوا به ست، ئه وا سه رکه وتوو ده بی.. بۆیه ئیمهش لی ره ده رۆین.

سەر بەر خاوەنی زیندان و قەفەز

مندالێکی عەجول لە باخچەیە کدا چۆلە کەبەکی بینی و پێی وت:

ئەي چۆلە کەي جوان، وەرە بۆ لای من، قەفەزێکی جوانت بۆ دروست دەکەم
و پەری دەکەم لە خواردنی خوش بووت و هەموو کاتێ لە خواردنی جۆراوجۆر تێر
بخۆ.

چۆلە کە وتی: من حەز لە ناو زیندان و قەفەز ناکەم پێم خۆشە خۆم
بەدوای خواردن دا بگەرێم و بە ئازادی بپخۆم.

مندالە کە وتی: ئەگەر خۆت نەبەیت بۆ لام، ئەوا بەردت تێدەگرم.

چۆلە کە وتی: بۆچی ئازاری بالەندە دەدەیت؟ ئایا تۆ حەز دەکەیت خۆت
ئازار بدرییت؟!

مندالە کە بێ گویێ کرد و بەدوای چۆلە کە کەدا رای کرد و چوو بە بن ئەو
درەختەو کە چۆلە کە کەي لەسەر بوو، بەردێکی گرتە چۆلە کە کە، بەلام
چۆلە کە کە زوتر هەڵگری و بەردە کە دای بە لقیکی درەختە کەدا و بەردە کە
گەراییەو و دایەو بەسەری مندالە کە خۆی دا.

مندالە کە دەستی کرد بە گریان.

چۆلە کە وتی: ئەوا خۆی گەرە ئازارە کەي بۆ خۆت گەرانیەو، ئیستا من
بەزەبیم بەتۆدا دیتەو.

ئێتر مندالە کە بیری کردەو و عاقل بوو، بریاری دا کە ئێتر لەمەودوا بپێتە
هاوێی دلسۆزی چۆلە کە و بالەندەکانی تر.

چۆلە کە وتی: ئەي هاوێی خوشەوێستم، مەبە خاوەنی زیندان و قەفەز.

گیان به خستنی هه نگیك

هه نگیك له گولزاره كه گهرا به وه و شيله به كی زوړی هه لگرت بوو، له بهر نه وه دلخوښ بوو كه كاری كړدووه و ماندوو بووه و نه دامتکی به كه لکی ناو شان هی هه نکه كانه.

كاتی كه نزیكی شان كه بووه وه تماشای كړد، مندالیک خه ریکه به سهر دره خته كه دا سهر ده كه وئ و ده به وئ شان كه به روخینی و هه نگوینی لی ده ریښی. هه نکه كان پیان زانی و لی وروكان تا هم مناله كه ده به وئ شان كه یان تیك بدات راوی نیټ.

منال كه هم حال هی بینی رای كړد و هه نکه كانیش كه وتنه دواي... نه وه هه نگی كه له گولزاره كه وه گه را بووه خو ی گه یانده سهر لوتی و چزه ی له مناله كه هه ستان و منداله كه ده ستی كړد به گریان.

هه نکه كمش بو خو ی كه وت... هه نکه كانی ده سته خوشکی ده وره یان لی دا و یه کیکیان پی و ت:

تای خوشكه هه زاره كه مان، تو زیانت له ده ست دا له بهر گری كړدن له شان كه مان.

هه نکه كه وتی: ئیمه ی كو مه لی هه نك، نه وه نده بیر له ژانمان ناكه ینه وه، وه ك نه وه نده ی بیر له پاراستنی شان كه مان ده كه ینه وه.

فیلہ جا کہ

لہ دارستانیک کو مہ لیک گیان لہ بہری جیاجیا دہڑیان، بہ یانی بوو فیلہ کہ
دہ گہرا لہ ناو دارستانہ کہدا، گوئ دریز ی بینی، فیلہ کہ چاک و خوشی لہ گہل
گوئ دریز کرد، گوئ دریزہ کہش بہ ریزہ وہ لآمی دایہ وہ.. فیلہ کہ ریشٹ
بہ لای دہ ریا کہدا گامیشی بینی، سلاوی لہ ویش کرد، ٹہ ویش وہ لآمی دایہ وہ..
دای بہ لای مہیمون دا و سلاوی لہ مہیمون کرد، بہ لآم مہیمون بہ گالتہ
پی کرد نیکہ وہ پی و ت:

چہند ناشیرینی، بہ دوو گوئی زل و شفرہ یہ کی دریزہ وہ، کہ لہ مار دہ چی!
فیلہ کہ وتی: ٹہمہ چیہ، بو ہمیشہ خہریکی گالتہ جار پت؟

ئیتر فیلہ کہ ریشٹ و خہفتی بہ قسہ ی مہیمونہ کہ خوارد، فیلہ کہ لہ بہر
خویہ وہ دہ پوت: خوزگہ گوچکہ کانم بہ قہد گوچکہ ی مشک بوونایہ و شفرہ کہم
بہ قہد شفرہ ی ہنگیک بوایہ..

لہم خہ یالہدا بوو کہ ہاوار ہاوار بہرز بوویہ وہ.. سہری ہلبری بینی
مہیمونہ کہ داریک کہ وتووہ بہ سہر کلکیدا و ہاوار دہ کا، دارہ کہی بو لاناچی..
یہ کسہر فیلہ کہ رای کرد و بہ شفرہ زلہ کہی دارہ گہورہ کہی لابر د و مہیمون
رزگاری بوو.

مہیمونہ کہ بہ فیلہ کہی وت: زور سوپاست دہ کہم، ٹہ گہر گوچکہ کہت وا
زل نہ بوایہ ٹہوا گویت لہ دہ نگم نہ دہ بوو.. ٹہ گہر ٹہم شفرہ دریز و بہ ہیڑت
نہ بوایہ ٹہو دارہ ت بو لانہ دہ چوو..

فیلہ کہ تہ ماشایہ کی مہیمونہ کہی کرد و پی و ت: تکات لی دہ کہم قہت ٹہم
دہ رسہ ت لہ بیر نہ چیتہ وہ، خوی گہورہ بہ پی سود شت دروست ناکات.

ئازايەتى دېالە واتتى لە چاگە كردنا

سەگىك لە ناو لەوەر گايە كدا دەسورايەو، ھەندى مەر و بەرخى يىنى، لە دلى
خۇيدا وتى:

ئىستا دەنگى خۆم دەگوژم و دەيان ترسىم...

چوو سەر بەرزايەك و دەنگى گوژى، ھەندى ھاوار و ھەرەشەى كرد...
بەرخەكان ترسان و مەرەكان وتيان:

مەترسن، ئەو سەگەكەيە، دەنگى خۆى گوژبوو...

باشان سەگەكە گوژدريژەكانى بەسەر پرووىدا شوژ كردهو و چو مانگاكان
بترسىنى، بەلام دايانە بەر شوق و راويان نا...

زورى نەخاياند گورگىك پەيدا بوو، بەرخەكانى راونا، ئەوانيش شكاتيان
ھىنايە لاي سەگەكە، سەگەكەش بە پەلە نىشتە سەر گورگەكە و داي بە
زەوىدا و لە چەند شوپنىك يەكتريان بريندار كرد و گورگەكە راى كرد.

سەگەكە بەسەر بەرزايەو گەرايەو بۆ ناو لەوەرگا و مەر و بەرخ و مانگا و
كيانلەبەرەكانى تر لىى كۆبۆنەو و سوپاسيان كرد.

مانگايەك پىى وت:

پىويستە ئازايەتى و پالەوانىتت لە چاگە كردن دا بەكار يىنى.

ههركه سهرو بپي تواناي خوي ههلسوري

دهگيرنهوه چهند كهرويشكى له سهوزاييهكه دا دهلهوهپران، ژبانيان بهخوشي دهبرده سهر، جوگهله ناوهكesh ههمو كاتى تيراوى دهكردن، كهرويشكه جوانه توكنهكهيان زور لهخوي كرازي بوو، خوي لهواني تر به چاكتر و كهوتر دهيني..

روژي پشيلهيهكي بهرچاو كهوت كه دهچينه سهر بهرد و ديوار و سهر ههسارهكان.. به دار و ديوارا ههلهدهگهري و مياومياو دهكات.. كهرويشكهكه برپاري دا نهيميش وهكه پشيله بگهري، ههرچهند هاوريكاني پييان وت: كه تو كهرويشكي و وهكو پشيلهت پيئاكري.. بهلام كهرويشكه لاسارهكه دهستي كرده سهركهوتن و دابهزين و بازدان و چاوليكهري.

بهلي، ههرچونيك بوو كهرويشكهكه خوي گهيانده سهر ديواركي بهرز بو لاي پشيلهكه و به پشيلهكهى وت:

ئهوهتا منيش وهكو تو بهتوانام و چالاكم..

ههندي گفتوغيان كرد و پشيلهكه به قهلام بازي دابهزيهوه سهر زهويهكه و روشت. بهلام كهرويشكهكه ههرچهندي كرد نهيتواني عاسي بوو.. دهستي كرد به گريان و هاواري كرده كهرويشكه هاوريكاني، بهلام هيچيان نهيان تواني بچن به هاناياهوه، ئهوه شهوه تا درهنگ خاوهنهكهى بهدوايا گهرا، تا دوزيهوه و برديهوه.

لهو روژهوه كهرويشكهكه برپاري دا كه ئيتر بهپي تواناي خوي ههلسوري.

ئەسەر سېرىكى

دوۋ ئەسپ لە دەشت و سەوزايىيە كەدا دەلەۋەرەن، يەككىيان سېى و ئەى
تريان سوور، رۆژ تا ئىۋارە دەلەۋەرەن و يارييان دەكرد و ھەلدەبەزىنەۋە و
غارغارىنيان دەكرد.. دەنگى حىلەى ئەمان و خورەى تاڭگە و خويندنى مەلان
تېكەل دەبوون.. زۆر بە دۇنيايىيەۋە ژيانيان دەبردە سەر.

ئەم خۆشىيەيان زۆرى نەخاياند، ھەندى راپوچى بە خويان و تەنگە كانيانەۋە،
بە سوارى ئەسپە سەر كەشە كانيانەۋە، بەغار ھاتن و تەپ و تۆزيان بەھەۋادا
دەچوو..

مەلەكان ھەلغەرىن.. ئەسپە سېى و ئەسپە سوورە بە غار دايان بە چەم و يال
و شىو و شاخ دا.. زۆر ماندو بوون، راپوگەر نىشتە سەريان، بۆيان نەدەگيران،
ئەسپەكان ماندوو بوون.

ئەسپە سوورەكە وتى:

دەلّين لەشار ئەسپ ژيان خۆش بەسەر دەبات، ناز دەكات، گەۋرەكان پەرن
لە گيا و ئاۋى سارد، بېجگە لەۋەى بۆ پېش بركېش دەچنە مەيدانەۋە.
ئەسپە سېيەكە وتى: ئەى نازانى ۋەكو دىل وان و عەرەبانەيان پى
رادەكېش و بە قامچى لىيان دەدەن.

بە دەم قسەۋە گەيشتەقەرەغى دەريايەك، ئەسپە سوورەكە وتى:

دەرياكە قولە و من ناتوانم خۆمى لى بگەم..

ئەسپە سېيەكە وتى: راپوچىيەكان وان بە دوامانەۋە، خنكانى دەريا چاكتەرە
لە دىلى و عەرەبانە راکېشان.

ئەسپى سېى خۆى لىدا، دەرچوو، بەلام ئەسپى سوور كەوتە دەست
راپوچىيەكان و بەقامچى لىدان بريدان.

گوي دريژنه که

کابرایه که به کاروانی ده‌رؤیشت، گوي دريژنيک و سه گيکي پي‌بوو، خواردنی
سه‌گه‌که‌ی خستبووه تووره‌که‌یه‌که‌وه و کردبووی به ملی گوي دريژنه‌که‌دا...
رؤیشتن به یال و شیو و شاخ دا... همر رؤیشتن تا ته‌واو ماندوو بوون...

کابرا له‌بن دره‌ختيک دا باره‌که‌ی خست، تا گوي دريژنه‌که‌ی تۆزئ پشوو بدات
و خوشی لی‌ی خه‌وت.

گوي دريژنه‌که به گژوگیا خواردن خوی تیرکرد... به‌لام سه‌گه‌که هیچی ده‌ست
نه‌که‌وت بیخوات، بویه به گوي دريژنه‌که‌ی وت:

به‌لکو خواردنه‌که‌م له ملتا هه‌لواسراوه بم ده‌یتی بیخۆم..
زۆر برسی بوو...

به‌لام گوي دريژنه‌که وتی:

به‌هیچ شیوه‌یه‌که نات ده‌م تا خاوه‌نه‌که‌مان هه‌لنه‌سی..
سه‌گه‌که به برسیتی مایه‌وه.. لهو کاته‌دا گورگيک له که‌ره‌که نزيك بووه،
که‌ره‌که زۆر ترسا، هاواری کرده سه‌گه‌که که فریای که‌وی.
به‌لام سه‌گه‌که‌ش له وه‌لامدا وتی:

منیش نایه‌م به‌هاوارته‌وه و گورگه‌که راواناییم، تا‌کو خاوه‌نه‌که‌مان خه‌به‌ری
نه‌بیته‌وه و پیم نه‌لی..

هه‌رچه‌ند گوي دريژنه‌که هاواری کرد، به‌لام سه‌گه‌که خوی تی‌نه‌گه‌یان.. تا
خاوه‌نه‌که‌یان خه‌به‌ری بووه و گورگه‌ی راونا..

که‌ره‌که پرووی کرده سه‌گه‌که و وتی:

تۆش به‌و شیوه له‌گه‌ل مندا جولايتنه‌وه که من له‌گه‌لتا جولا‌مه‌وه.

هیلانری گونجاو

لهق لهقیکی لهخوبایی ویستی هیلانهیهک دروست بکات، بوق و چوله که و
چهند گیانداریک ههریه که ویستیان لای ئەو هیلانه دروست بکهن، بهلام لهق
لهق بههیچیان رازی نهبوو، دهی وت:

ئهمانه لهگهڵ مندا گونجاو نین و من کهسیتیم له ئیوه بهرزتره.

بویه بهچاکی زانی که بجینه سهر مناره..

بهلێ، لهسهر منارهیهکی بهرز هیلانهی دروست کرد، ماوهیهک وا ژیان،
بهلام دوایی.. پهله ههوریکی به ئاسمانهوه دی، وتی:

هیلانه کردن لهسهر ئەو پهله ههوره لهگهڵ من دهگونجی.

بویه ههلفری و لهسهر ههوره که هیلانهی دروست کرد.

باش ماوهیهک ههوره که بووه باران و له گهرمهی خهودا لهق لهق
سهرهوخوار کهوته خوارهوه، بالدار و گیان دارهکان لێی گردبوونهوه و وتیان:

ئای ئەم ههزاره، مهگهر ئەم ومزعهی بیته دهرس بوی، تا لهو
لهخوباییبوونه رزگاری بیته.

...and the fact that the *in vitro* and *in vivo* results are in good agreement.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

10

1

تۆتۈرلەگىك لە كۆشكىدا

سەگىك زۆر برسى دەپىت، بەدوای خواردن دا دەگەرپىت، رېئى دەكەوئىتە
كۆلانىكەو، گوىى لە دەنگىكى خەماوى دەپىت، كە دەنگى توتەلە سەگىكە،
دەكروزیئەو، سەگەكەى كۆلەن دەلى: با بچم بە ھاواریبەو.

بۆیە لە شوپىكەو خۆى دەكات بە ژورا، تەماشى دەكات توتەلە سەگىكە
بەستراوئەو و لەبەردەم كۆلەنەكەى خۆىدا ھەلپوشكاو و دەكروزیئەو.
سەگەكە لىي دەپرسى:

ھاوړىكەم! ئەم خەمبارىيەت ھۆى ئەوہیە كە تۆش وەكو من برسیتە؟
توتەلەكە لە وەلامدا دەلى:

نەخىر، خاوەنى ئەم مالا خۆشتىن خواردنم دەدەنى و قەت برسیم نابى..
بەلام ھەست بە تەنیاى دەكەم، تۆش وەرە با لەم كۆشكە جوانە نەخشینەدا
بەيەكەو بژین.

سەگەكە پىي وت:

ئەى تۆ بۆچى نایەى ئەم تەوقە ئاسنە لە ملت دەكەمەو و دەرۆین بۆ خۆمان
يارى خۆش دەكەین؟!
توتەلەكە وتى:

من ناتوانم، خاوەن مالاكە رازى ھابن من لىرە برۆم.. ئەوان وینەم لەگەلدا
دەگرن و خاوین رام دەگرن.
سەگەكە پىي وت:

ئەى توتەلە، تۆ زولم لەخۆت دەكەى، ئەو زیندانە تۆى تىادا دەژىت، من
ناتوانم يەك دەقیقە وەكو تۆ بەم زەلیلییە بژیم، بەلای منەو سەربەستى زۆر
چاكترە لەوہى لە شوپىكى وا خۆش و رازاوەدا خواردنى خۆش بخۆى.
ئەوہى وت و توتەلەكەى بە تەنیا بەجىھىشت.

هه مالی

رۆژیک ساکاری تههمن ۱۴ سالن له مالهوه له بهر بریستی هاته دهرهوه، دهم و چاو زهره ههنگهراوه، خه مباره که که زیاتر هی ئهوه بوو، که بهزهیی به خوشک و برا بچکۆله کهیدا دههاتهوه، که له مالهوه دانیشتهوون، ئازاری بریستی هیزی لی بریووون..

ساکار بهدهم رۆیشتهوه بیرى دهکردهوه و سه رزه نشتی خۆی دهکرد و دهیگوت:

ئه گهر من کاریکم بگرتایه ته دهست، خوشک و برا کهم و دایکم بهم شیویه برسی و نارحه ته نه ده بوون.

لهم خه یاله دا بوو، گوئی لی بوو له بازاردا کابرایه که بانگ دهکا و دهلی:

کی ئه و شتانه م بو هه ل ده گری؟ ئه وه هه مالییک نیه له م ناوه؟!

ساکار که گوئی له و دهنگه بوو، به پهله خۆی گه یانده بهردهستی کابرا و وتی:

خاله گیان من هه مالم.. بهر موو.. بو کوئی یان بگه یه نم.؟!

کابرا سه رنجیکی ساکاری رهنگ زهره ههنگهراوی دا و هه ناسه یه کی هه لکیشا و وتی:

به خوا کوپی خۆم.. تو شیوه و جله کانت له هه مال ناچی، به لام قهیناکا.. چار نییه، هه لیان گره و دوام کهوه..

ساکار به خوشنی و تاسه وه شته کانی خسته سه ر سه رو شانی و بهدوای کابرا دا دهستی کرده ری کردن... رۆیشتن.. به دو سێ کۆلندا پیچیان کرده وه و له بهر مالییک دا وهستان، کابرا دهستی برد هه ندی پاره ی دایه دهستی ساکار.

1924

1924

1924

1924

1924

1924

1924

1924

1924

1924

1924

1924

1924

1924

1924

1924

1924

1924

1924

1924

1924

خەلکە که گوئیان لیڤوو.. دەوریان لیڤدا و له ناویاندا دوکاندارێکی بازرگان،
که شیرزه بوو و هاته بهردهمی و ناویشانی تهواوی دا. ئەویش به بهرچاوی
خەلکە کهوه پاره زۆره کهی بۆ کابرا گهرا نهوه.

خەلکە که دوعای خیریان زۆر بۆ کرد.. کابرای خاوهن پارهش دهستی هیمنی
گرت و بردییه دوکانه که و سوینی لیڤوارد، که دهبی وه کو کوپه گهوره کهم
سه پرهرشتی کاری بازرگانیم بۆ بکهیت.. ئەویش رازی بوو.

ئیتەر لهو رۆژهوه هیمن بووه جی باوهری ئەو دوکانداره و هه موو بازاره که..
بووه هاوکاری بازرگانه که.. مالهوش بههۆی هیمنهوه هه سانهوه.

ئادابى سەردانى نەخۇش

زانايەكى پير نەخۇش كەوت، چەند گەنجىك چوون بۆ سەردانى، زۆر لەلەي مانەو، زاناكە تەواو ماندوو بوو، كاتى گەنجەكان ويستيان بېرۇن، بە زاناكەيان وت:

دوعاى خېرمان بۆ بكە؟

زاناكە وتى:

خوايە فېرى ئادابى سەردانى نەخۇشيان بكەيت.

كەواتە دەبى زۆر كەم لەلەي نەخۇش بىمىنەو.

مقدمه

این کتاب به منظور آشنایی با مبانی و اصول حقوق اساسی و بررسی سیر تحول آن در ایران و مقایسه آن با سایر کشورها تألیف شده است. در این کتاب سعی شده است تا با بررسی مبانی فلسفی و حقوقی حقوق اساسی، به شناخت عمیق‌تری از این شاخه از حقوق دست یابیم. همچنین، به بررسی سیر تحول حقوق اساسی در ایران و مقایسه آن با سایر کشورها پرداخته شده است. این کتاب می‌تواند به عنوان منبعی برای دانشجویان حقوق و محققان این رشته مورد استفاده قرار گیرد.

2

1. The first part of the paper is devoted to the study of the properties of the function $f(x)$ defined by the equation $f(x) = \int_0^x f(t) dt$. It is shown that $f(x)$ is a constant function, and its value is determined by the initial condition $f(0) = 1$. The second part of the paper is devoted to the study of the properties of the function $g(x)$ defined by the equation $g(x) = \int_0^x g(t) dt$. It is shown that $g(x)$ is a constant function, and its value is determined by the initial condition $g(0) = 1$. The third part of the paper is devoted to the study of the properties of the function $h(x)$ defined by the equation $h(x) = \int_0^x h(t) dt$. It is shown that $h(x)$ is a constant function, and its value is determined by the initial condition $h(0) = 1$.

ئافره تېك و شرع زانېك

ئافره تېك بېستى عەبدوللای كورې مەسعود (رهزای خوای لی بیّت) نەفرین (لەعنەت) ی کردوووە لەو ئافره تانە ی کە شیوہی خویان دەگوێرن، ئەو ئافره تانەش دەستکاری ددانەکانی کردبوو بە مەبەستى جوان کردن، دەستکاری برۆیشی کردبوو.

ئافره تە کە چوو بۆ لای عەبدوللای و لای پرسی، ئەویش فەرمووی: ئەى چۆن لەعنەت ناکەم لەو کەسە ی کە پیغەمبەرى خوا ﷺ لەعنەتى لى کردوووە کە ئە کیتابی خواڤا هەبە.

ئافره تە کە بە سەرسامى و غەریبی یەووە کەووە وتی: من هەموو قورئانم خویندۆتەووە، بەلام هیچ شتیکم لەو بارە یەووە نەدیوە، کە ئیشارەت بدات لەعنەت لەو کەسە ی کە شتیك لەو بارەووە بکات. لێرەدا زیرەکی شرع زان دەردەکەوێ، کە باش لە ئاینە کە ی گەشتیبی، بە ئافره تە کە ی وت:

خۆ خویندۆتەووە کە خوای گەرە دەفەرموێ: ﴿وما آتاکم الرسول فخذوه، وما نهاکم عنه فانتهوا﴾ واتە ئەوہ ی کە پیغەمبەر ﷺ بۆی هیئاون وەری گرن، ئەوہش کە قەدەغە ی لى کردوون لای دوور کەوونەووە؟

ئافره تە کە وتی: بەلێ وایە.

شرع زانە کە وتی: کەواتە هەروەها قورئانیش نەه ی لى کردوووە.

گل و ناگر

روژیک کابرایه ک هاته خزمه تی ئیمامی شافیعی و وتی:

باشه چون ئیبلیس (شهیتان) له ناگر دروست کراوه و، خوای گه ورهش هه
به ناگر نازاری ده دا؟!!

ئیمامی شافیعی (رهحمه تی خوای لی بیّت) پارچه یه ک گلی وشکی هینا و
کیشای به کابرا دا و نیشانه ی نازار و تورپی له دهم و چاوی کابرا دا ده رکهوت.

ئیمام شافیعی فهرمووی:

ئایا نازارت پی گه یشت؟

کا برا وتی: به ئی نازارم پی گه یشت.

شافیعی فهرمووی:

چون تو له گل دروست کراوی و گل نازاری دای؟!!

کابرا وهلامی نه دایه وه، له مه بهسته که ی ئیمامی شافیعی تی گه یشت، زانی به
همان شیوهش شهیتان که له ناگر دروست بووه، به لام به ئاگریش نازار
ده درئ.

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

هراړ مزگړوت

ده گير نه وه شه ویکي تاريخه شه و کوریک و باوکیک به یه که وه دهر ویشتن..
کور که چرایه کی به دهسته وه بوو، نه نه پېشی خوی پی رووناک ده بوو..
باوکه که هه نگاوه کانی له تاریکی دا دنا.. بویه به کور که کی خوی وت:

ئهی کوری شیرینم، چراکه وا بگره، تا که میک به رده می منیش رووناک
بیته وه.. به رده مم زور تاریکه و چاوم نابین.

کور که له وه لاما وتی:

بابه گیان، ده بویه توش چرایه کت هه لبر تايه بو رووناک کردنه وه ی
به رده می خوت.

لیره دا باوکه که هه لویسته یه کی کرد و وریا بوو، که میک راما و بیر ی
کرده وه و به کور که کی وت:

کورم.. نه گهر نه مرم چرا بو به رده می خوم هه لده گرم.

باوکه که پاره یه کی زوری هه بوو.. بو به یانی پاره کی هه لگرت و چوو پارچه
زه وی یه کی گهره ی لیگری و مزگه و تیکي له سه ر دروست کرد.

کور که کی پرسپاری لی کرد:

بابه گیان، بوچی پاره کت دا به م مزگه وته؟!

باوکه که له وه لاما وتی:

ئهی کوری شیرینم، ئهی تو به تاگات نه هینامه وه و پیت نه وتم توش چرایه ک
بو به رده می خوت هه لبره تا پېشت رووناک پیت؟! وا منیش نه و مزگه وته م
کرده چرا بو تاریکای ریگای قیامه تم.

کارا و شادی

(کارا) و (شادی) دوو هاوړېځی قوتاڅخه بوون.. له پولیک دا و له سهر کورسییه ک داده نیشن.. به لام (کارا) قوتاڅخه کی هه ژاری جل درای زیره ک و به نه دهب بوو.. (شادی) ش قوتاڅخه کی ده و له مهند و به ناز و ته مه ل و عه جول بوو..

(کارا) به یانیا زوو له خو هه لده ستا و نویژی ده کرد و دهستی ده کرده خویند نه وهی وانه کانی و یار مه تی باوکه هه ژاره کی دها و له خانوه گله بچکوله کیاندا ژیا نی پر له هیمنی و ماندو و بوونی به سهر ده برد..

(شادی) له کوشکه کیاندا.. له ناو باخ و سهر حوز و بن که پره پر له میوه کیاندا، له ناو جلی رازاوه دا، له ناو ناز و نیعمه ت دا بوو، ههر خه ریکی یاری کردن و خواردن و پیاسه کردن بوو.. گوئی به قوتاڅخه ش نه ده دا.. باوک و دایکی ناموژ گارییان نه ده کرد.

سال هات و سال روئی.. (کارا) ی هه ژار هه موو سالی به یه کم دهرده چوو، بووه پزیشک، (شادی) له مه کته ب دهر کرا و بی کار که وت. خانوه کی باوکی هینا به سهر فروشتن، دکتور (کارا) ی هاوړېځی خانوه کی لی کړین و کردی به شوینی عه یاده و ئیش کردن.. خزمه تی خه لکی ده کرد.. (شادی) پاره ی خانوه کی خوارد و خانوه گله کی مالی (کارا) ی کړی..

(کارا) و مالی باوکی له کوشکه که دا ده ژیا ن و کاریان ده کرد.

(شادی) فیڤری ژيانی ناخوښ نه‌بوو، بۆيه خه‌فه‌ت دای به زه‌وی‌دا و به په‌له گه‌يانديانه عه‌ياده‌که‌ی دکتۆر (کارا) و پاش ماوه‌يه‌ک له خانووه گله‌که‌دا به دهم ئازار و ژانی نه‌خۆش‌يه‌وه مرد.

(کارا) به‌زه‌ی پيادا هاته‌وه.. به‌لام ده‌سه‌لاتی ئه‌می تيا نه‌بوو.. که له قوتابخانه پيی ده‌وت بخوينه، گالته‌ی پي ده‌هات و به ده‌وله‌مه‌ندی‌يه‌که‌يدا ده‌ينازی.

نُهجامی ده ست پراکی

هیوای تهمهن (۱۱) یانزه سالان، ههمیشه به کوْلانه کاندای ده گهرا و کونجی و حهلوای ده فروشت، له کاتی بهربوونی قوتابویه کاندای، له بهر قوتابخانه که هاواری کونجی و حهلوای ده کرد، منالانیش ده وره یان لی دهدا. له قوتابخانهش دهی خویند.

ئیواران و نیوه پروانیش له قازانجه کهی نان و سهمون و تهماته و سه وزه و ورده پیویستی لی ده کپی و بو دایک و خوشک و برا بی باو که کهی ده برده وه.

به یانیانیش زوو ده چوو ده کانی وهستا ئه حمدهی حهلواچی و له کار که کهی هی تازهی ده کپی و دهستی به گهران و هاوار کردن و، نویژه کانیشی نه ده فیه وتاند، ههمیشه بو نویژه کانی ده چوو مزگهوت و به جماعت دهی کردن، ههفتهی دوو جاریش لای ماموستا ربین دهرسی قورئان و فهرمووده و پهروه دهی ئیسلامی ده خویند.

به یانییه که چوو لای وهستا ئه حمدهی حهلوا فروش و بایی بیست دیناری لی کپی.. له بهر ئه وهی خه لکیکی زور له و کاته دای حهلوا یان له وهستا ئه حمده ده کپی، نه هیوا بیری بوو بیست دیناره کهی بداتی، نه وهستا ئه حمده بیری هه بوو پاره کهی وه ربگری.. به لی هیوا حهلوا کانی وهر گرت و روشت.

له بهرده می قوتابخانه که دای کونجی و حهلوای به قوتابویه کان ده فروشت، دهستی کرد به باخه له کهی ناوه وهیدا، بیست دیناره که هات به دهستی وه، ئه هیکی بو کرد!! زانی که بیری چوو بیست دیناره که بدات به وهستا ئه حمده. تا ئیواره هه ر دلی لای وهستا ئه حمده بوو.. بویه ئیواره دواي تهوا کردنی کونجی و حهلوا که، پیش ئه وهی بهرواته وه بو. ماله وه، یه کسه ر به کوْلانه کاندای

بهره و ژورور بوویهوه. تا خوی کرد به دوکانه‌کی وهستا ئه‌حمده دا، پاش سه‌لام
کردن و ته‌وقه‌کردن، دهستی برد بیست دیناره‌کی دایه دهستی وهستا ئه‌حمده
و پیی وت:

وهستا گیان ئه‌وه بیست دیناره‌که‌ته.

وهستا ئه‌حمده وتی: کام بیست دینار؟!

هیوا وتی: پاره‌ی کونجی و حه‌لوا‌که‌ی به‌یانی...

وهستا ئه‌حمده وتی: بو نه‌ت داوه پیم؟!

هیوا وتی: نه‌وه‌لا دباره هه‌ردوکما بیرمان چووه.

وهستا ئه‌حمده پرووی گه‌شایه‌وه و ناوچه‌وانی هیوای ماچ کرد و وتی:

ئافهرم بو په‌روه‌رده‌ی جوانت، ره‌حمه‌ت له‌و شیرهی نراوه‌ته ده‌مت... به
راستی داهاتووی شاره‌که‌مان جی ئومیده، که هه‌زاره‌ها مندالی وه‌کو تو له
مزگه‌وته‌کاندا فی‌ری نویژ و په‌روه‌رده‌ی ئیسلامی ده‌کرین و، فی‌ری هه‌لال و
حه‌رام ده‌کرین... ئافهرم بو خاوه‌نی ئه‌و مندالانه‌ی که مناله‌که‌یان ده‌نی‌رنه
مزگه‌وته‌کان تا فی‌ری خو‌ره‌وشتی به‌رزی ئیسلامی بین.

ئه‌مجا وتی: ده توخوا هیواگیان، با ئه‌م بیست دیناره به‌خشینی من بئ و
دیاری بی‌ت له منه‌وه بو تو!

هیوا وتی: ئه‌م پاره‌یه مالی تو‌یه و په‌یوه‌ندی به منه‌وه نییه... خوای گه‌وره
رزقی خو‌م پئ ده‌به‌خشیت، من چاو نابرمه رزقی که‌سی تر، تو ره‌نج ده‌ده‌ی،
من چو‌ن مال و رزقی خیزانی تو بخو‌م... ئه‌مه بو من هه‌لال و ره‌وا نییه... خوا
به‌ره‌که‌ت بخاته رزقه‌وه...

وهستا ئه‌حمده بزه‌یه‌کی کرد و وتی:

کاکه هیوا، ده‌می‌که من پی‌ویستم به شاگردیکی به ئیمان و به ویژدان و ئه‌مین
داری وه‌کو تو هه‌یه، که ده‌ست و دم و کرده‌وه پاک بی‌ت... روژی چه‌ند

قازانچ ده‌که‌ی، من زیاتر دده‌مئ و خواردنی نیومروانیشت له‌سه‌ر خۆم و
هموو هه‌ینی‌یه‌کیش پشوووت ببئ... له‌ سه‌به‌ینی‌وه‌ له‌ای من کار بکه‌ و له‌
قوتابخانه‌که‌شت به‌رده‌وام به‌..

هه‌ردووکیان دانیشتن و قسه‌یان کرد..

هیوا که‌ چوووه‌ بۆ ماله‌وه‌ له‌گه‌ڵ دایکیا باسی کرد و دایکی زۆری به‌لاوه‌
چاک بوو، هه‌ندی ئامۆژگاری تری کرد و دوعای خێر و سه‌رکه‌وتنی بۆ کردن.

هیوا له‌ به‌یانی‌یه‌وه‌ لای وه‌ستا ئه‌حمه‌د دامه‌زرا و.. زۆر به‌ وریایی و هه‌یمنی و
پاکی کاره‌کانی ده‌کرد.. پاش ماوه‌یه‌که‌ فی‌ری هه‌موو ئیشه‌کان بوو.. هه‌لوا
دروست کردن، برین.. و فروشتن و هات و چۆی لای خاوه‌ن شته‌کان که‌
هه‌لواکه‌یان پئ دروست ده‌کرد.. لای هه‌موویان خۆشه‌ویست بوو.

چهند سائیکی پئ‌چوو گه‌وره‌ بوو.. وه‌ستا ئه‌حمه‌د یارمه‌تی دا و خۆشی
دوکانیکی سه‌ربه‌خۆی کرده‌وه‌ و ده‌ستی کرد به‌ دروست کردنی جو‌ره‌کانی هه‌لوا
و شیرینی و چهند شاگردیکی له‌ براکانی و منالانی مزگه‌وت هه‌ینا و له‌ ناوه‌راستی
بازاره‌که‌دا.. خه‌لکی زۆر ڕوویان تێده‌کرد. چونکه‌ قسه‌ و مامه‌له‌یان خۆش بوو،
هه‌رزان فروش بوو، هه‌لواکه‌ی له‌چاکی و باشیدا ده‌نگی دایه‌وه‌.

هیوا حال و گه‌زه‌رانیکی بۆ خۆی و دایکی و خوشک و براکانی دابین کرد و
ناوبانگی به‌ وه‌ستا هیوای هه‌لوا‌فروش ده‌رکرد.

خه‌لکیکی زۆر بۆ کرپن ڕوویان تێ ده‌کرد و ئه‌میش هه‌میشه‌ خیری لی
ده‌کردو یارمه‌تی هه‌زارانی ده‌دا و به‌رده‌وام خواپه‌رستی ده‌کرد.

سوپاسی خوای گه‌وره‌ی ده‌کرد له‌سه‌ر ئه‌و نهمه‌ته‌ی پئی به‌خشیه‌وه‌ و بۆ
کاری خوا به‌کاری ده‌هه‌ینا و هه‌میشه‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ی له‌یاد بوو، که‌ خوای گه‌وره‌ له‌
قورئانی پیرۆزدا ده‌فه‌رموی ﴿لَتَسَّالُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ واته‌ خوای گه‌وره‌
له‌سه‌ر ئه‌و نهمه‌تانه‌ی پئی به‌خشیه‌وه‌ لی‌تان ده‌پرسه‌یه‌وه‌.

منڊا لئڻي خواهر رست

ٺاڙاڊي ته مهن ۱۲ سال.. قوتابڻي پيه ڪي مزگهوت ٻوو.. هه ميهه قورٺاني دهخويند و نوڀڙي ده ڪرد.. منڊا لئڻي خاوهن پهروه رده و چاڪه خواز ٻوو.. گوڙپرايه لي دايڪ و باوڪي ٻوو.. هه ميهه چاڪهي له گهل ده ڪردن.. رڀڙي له گهوره ده گرت و بهزه يي و سؤڙي بو منڊالان هه ٻوو.. منڊالائيشي فيري نوڀڙ و هات و چؤي مزگهوت ده ڪرد.. تا بلئي رهوشتي بهرز و جوان ٻوو..

بهلام دايڪ و باوڪي له خوا دوور ٻوون.. نوڀڙ نه ڪهر ٻوون.. حهزيان نه ده ڪرد، ٺاڙاڊيش هات و چؤي مزگهوت بڪات و.. قورٺاني پيروڙ بخويني.

ٻؤيه هه ره شهيان لي ڪرد كه ٿيتر هات و چؤي مزگهوت نه کات و له مائيشه وه رڳهي خواهر رستي يان لي ڪرت.. ٺاڙاڊيش دلئ به بن مزگهوت ناسره وي.. قورٺاني پيروڙ ٻوته پرووناڪي چاوه ڪاني.. موسلمانانينش خهم ره وينن.. خواي گهوره ده فهرموي: ٺه گهر دايڪ و باوڪت ويستي يان له خوات دوور بخه نه وه و گومرات بڪهن، هاوبه شست بن بريار بدهن.. ٺهوا به قسه يان مه ڪه، بهلام ده بن له دنياڊا ريزيان لي بگريت و به چاڪه له گهليان بجولييته وه.

ٻؤيه ٺاڙاد واي به پيويست زاني شيوهي خواهر رستي پيه ڪهي بڪانه نپيني.. ٺاڙاد له کاتي نوڀڙي به ياني و نيوهر ڇو و عهسر و ٿيواران دا به بن ٺاگاداري دايڪ و باوڪي، خؤي ده گه يانده مزگهوت و نوڀڙه ڪاني ده ڪرد.. نوڀڙي خهوتنان (عيشا) ي ده مايه وه، كه ده بوايه له ماله وه بهدري دايڪ و باوڪي پيه وي بڪردا يه.. ٺاڙاد، شهوانه.. ههر شهوهي له فرسه ٿيڪ دا له شونڀي ٺاڊياري ماله وه يان دا نوڀڙه ڪهي ده ڪرد.. کاتي بو خهوتن ده چوهو ڙووره ڪهي خؤي و پرووناڪي يان لي ده ڪوڙاند نه وه.. بو خهوتن.. له ڙپر به تانيه ڪهي دا داده نيشست و له بهر تيشڪي

لايته كهيدا قورئانه كراوه كهی دهخوینه دهوه و جارجار دلۆپیک فرمیسی
ههله دهوه رانده سهر په ره ی قورئانه كه..

هه موو كاتیكیش دوعای خیر و هیدایه تی بو دایك و باوكی ده كرد..

شهویکیان ماوهی نه بوو كه نوپزی عیشا بکات، باران به لیزمه دهاته
خواره وه.. هه وه ره كان دهیان گرماند، زهوی سهر بانه کانیش ببونه جی زه ماوه ندی
بارانه كه.. دایك و باوكی داویان له ئازاد كرد كه نهو شهوه له ژووره كهی
نه مان بخهویت له بهر سهر ما..

به ئی، دایك و باوكی ئازاد خهویان لیكه وتبوو.. دهنگی هه وه ره گرمه
رای چله كاندن.. راپه رین.. به خه بهر هاتن.. ژووره كه ههر هه ردوکیانی لی بوو..
ئازادیش له ژووره كه دا نه ما بوو.. بویه پاش هه ندی و ره ور به په له كه وتنه
كه ران به دوا ی دا.. چوونه ژووره كه ی خوی.. نه بوو.. ده رگای ژووری میوانیان
كرده وه.. هیچ.. خویان كرد به چیشخانه كه دا.. گه یشتنه هو له كهش.. به لام
ئازادیان نه دۆزییه وه.

به ناچاری به قالد رمه كاندا سهر كه وتن و ده رگای هه وه ره بانه كه یان كرده وه..
ئازادیان له سهر بان بینی.. ئازادی كو ریان.. به رمالیکی راختوو وه.. له نوپز كردن
بوته وه و هه ردوو دهستی بهرز كردۆته وه و دوعاكان دهخوینن.. دایك و
باوكیشی بن دهنگ له پشتییه وه به سهر سامییه كه وه گوپی لی ده گرن..
كو ره كه یان ده لیت:

((رب ارحمهما كما ربیانی صغیرا... اللهم اغفر لی ولوالدی واللمؤمنین
والمؤمنات والمسلمین والمسلمات)).
خوایه رهحم به دایك و باوكم بكه، هه وه ره كه
ئهوان منیان له منالی و ساواپییه وه به خیو كردوو وه.. خوایه له منیش و دایكم و
باوكم و له موسلمانانی خاوهن باوه ران خوش بیت.

چەند فرمىسكىگىش بە چاۋەكانيا وردەوردە بۆ سەر روومەتەكانى دادبەزن..
لە ئاستى بەرمالەكەيەۋە رووناكىيەك بەرەو ئاسمان كىشاۋە و بارانىش لەو
ئاستەدا نابارىت..

بۆيە داىكى لەۋە زياترى خۆى پىنەگىرا و ھاۋارى كرد و وتى:

ئازاد گىان.. خۋايە تەۋبە..

باۋەشى كرد بە ئازاد دا و ئازادىش دەستى داىكە و باۋكى ھاچ كرد و
ھەرسىكىيان بە قالدەرمەكاندا ھاتنە خوارەۋە، باۋكى كە چاۋى پىر بىون لە ئاۋ، نەى
دەزانى چۆن داۋاى لىبوردن لەو منالە جگەرگۆشە خۋاپەرستە بكات.

لەو رۆژە بەدۋاۋە ئازاد، ئازاد كرا و ھەموو جارى پىش نوپۇزى بۆ دەكرد تا
باۋكى تەۋاۋ فېر بوو.. ئىتر ئازاد و باۋكى بە يەكەۋە دەچوون بۆ مزگەوت و
قورئانيان دەخويند.

دايكىشى تەۋبەى كرد و دەستى كرده دەرس خويندن و سەرپۇشى دا
بەسەريا و بۆ دەرەۋە دەستى جلى حىجابى دەكردە بەرى.

ئاوزۇر سەرف نە كەردن

جاریك پیغمبەری ﷺ بە شوینیک دا دەرو... ھاوئیک یینی خەریکی
دەست نوێز گرتن بوو، بەلام ئاوی زۆر سەرف دەکرد، بەئ ئەوێ پیویستی
پێی بییت..

پیغمبەر ﷺ پێی فەرموو:

ئەو سەعد بو ئەوێ نە ئا سەرف دەکەیت؟!

سەعدیش ووتی:

ئایا ئا سەرف کردنی زیاده بو دەست نوێز ئیسرافه؟!

ئەویش فەرمووی:

بەئ دەبی دەستی پیوه بگریت، ئەگەر لەسەر رووباریکیش بوویت.

رېيىن ھاۋىرىنى خراب

منالە خوشەۋىستەكان، رېيىنى ھاۋىرمان چىرۈكى خۇيمان بۇ دەگىرپىتەۋە، كە
بەھۇى ھاۋىرىنى خرابەۋە بەسەرى ھاۋوۋە و پەند و ئامۇڭگارى زۆرى تىايە،
كەۋاتە بابەيەكەۋە بزانين دەلى چى:

رېيىن دەلى:

لەگەل ئازاد و سالار و سىروان لە قوتابخانە لە يەك پۇلدا بوين، ئەم سى
قوتابىيە بە زىرەكى ناويان دەرگىرەۋو، بەلام لەسەر ئەۋەى نوپۇزەكەر بوون و
پەرۋەردەى جوانيان نەبوو، زۆر جار ئازاۋەيان دەنايەۋە.

رېيىن دەلى: ھاۋىرپىتىم لەگەل دا بەستىن، لە سەرەتادا بەخۇم و ت:

با لەگەل ئەو مىللانەدا ھاۋىرپىتى نەكەم، لەبەر ئەۋەى ھەموو كاتى باۋكم
ئامۇڭگارى دەكردم خۇم بيارپىزم لە ھاۋىرىنى خراب.. ئاينى پىرۋى ئىسلام رازى
نايىت بە ھاۋىرپىتى ئەو جۆرە كەسانە.

رېيىن دەلى: لە دلى خۇمدا و ت: خۇ ئەۋان ناتۋانن كارى خراب بكنە سەر
من، ھەركەسە لە نەفسى خۇى لىپىرسراۋە، ھەركەس تاۋانى خۇى لە مى
خۇيەتى.. خۇ من كىردەۋەى خراب ناكەم، ھەركەسە و كىردەۋەى خۇى.

رېيىن وتى: لە دلى خۇمدا دەم و ت: خۇ ئەۋان ناتۋانن كار بكنە سەر من،
بەلى ھاۋىرپىتىم كىردن.. رۇژان تىپەرىن، وردە وردە ھاۋىرپىتمان بەھىزتر دەبوو،
خوشەۋىستىيان كەۋتە دلمەۋە، ۋاى لىپات رۇژانە سەرمان لە يەكترى دەدا،
رۇژىكى پىشۋى ھەينى بە يەكەۋە چوۋىن بۇ يارىگا و بەيەكەۋە كاتمان دەبردە
سەر.

کاتی نوێژ دههات، من گرتگيم پێنهدهدا و خهفه تيشم دهخوارد، ئهوانيش پێيان دهوتم ئهمه بۆچی خهفهت دهخۆی، بۆچی شت لهسهر خۆت گران دهکەي؟ خۆ دهتوانی نوێژه کهت له کاتی تردا بکهیتهوه، بۆچی بهم شیوهیه ئازاری خۆت دهدهی؟

بهڵێ، بهقسه ئهوانيشم دهکرد و نوێژی ئهو رۆژم له کاتی خۆیدا بۆ نهدهکران..

رۆژان تێدهپهڕین، من دهکهوتمه ناو سستی و خاوی له خواپهرستییه کانم، له نوێژه کانما.. ههر ئهوهندهش نا، بهڵکو ورده ورده خوورپهوشتی خراپی ئهوانم دهگرت، وهکو درۆکردن.. گالته کردن به خهڵکی.. بهم شیوهیه بهردهوام بووم.

رۆژیکیان بهیه کهوه چووین بۆ باخ و بیستانیکي جوان، که پڕ بوو له درهختی رازاوهی بهردار.. بهو شیوهیه چووین لهژێر درهختیک دا دهنیشتین، که سیوی جوانی سوری پیدادا شوێر ببونهوه و ههر دهتوت تۆپی سوورن، خڕ و جوان..

ئازاد سهركهوته سهركهوه داره که.. دهستی کرد به لیکردنهوهی سیوهکان و بۆمانی ههڵدهدایه خوارهوه، من لهپیش دا ویستم له سیوهکان نهخۆم، دهم وت: خواردنی ئهم سیوانه حهرامه، چونکه هی ئیمه نییه، خاوهنه کهشی مۆلتهی نهداوین.

بهلام هاوڕیکانم وتیان:

رێبین، ئهوه تو چیت؟ ئهوه بۆ نایخۆی.

سیوهکانیش ئهوهنده سوور و جوان بوون، تو یکلکه کەي دهبریکاسهوه، ئهو بۆنه خوشه کە لێی دههات، ئهم لهزه تانه وایان لیکردم که نهتوانم بهرگری لهخۆم بکه و شل بووم دهستم کرده سیو خواردن.

کاتی ئیواره هات و گه‌رامه‌وه بو ماله‌وه.. هه‌ر گه‌یشتمه ماله‌وه، تووشی ئازار و ژانی سک بووم.. له‌تاو ئازار هاوارم لی به‌رز بویه‌وه، باوکم به‌ په‌له‌ بردمی بو لای پزیشک.. پزیشکه‌که به‌ باوکمی وت:

ئه‌مه‌ خواردنی خراب و ژه‌هراوی خواردوو.

به‌لێ، ئه‌و سیوانه‌مان نه‌ده‌شۆرده‌وه که ده‌مان خواردن، ئه‌و میوانه‌ش ده‌رمانی دژی نه‌خۆشی‌یان پێوه‌کرا‌بوو، به‌لام خێر له‌وه‌دا‌بوو که پرووی‌دا، من که‌وتمه‌ بیر کردنه‌وه و زیاتر به‌ده‌م ئازاره‌وه به‌خۆم وت:

دیاره ئه‌م ئازاره‌ سزای خوای گه‌وره‌یه‌ بو من، ئه‌مه‌ هه‌ر له‌ دنیا..

ته‌واو په‌شیمان بوومه‌وه، دلم ترسی لی نیشته‌. وتم:

ئه‌مه‌ سزای خوایه‌ له‌ دنیا‌دا بو‌م، ئه‌مجا خوای گه‌وره‌ له‌ پاشه‌پۆژدا له‌ قیامه‌ت دا چیم لی بکات؟! به‌لێ فرێم نه‌دا‌ته‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه؟!!

چاوه‌کانم پر بوون له‌ فرمیسک، بۆیه‌ چووم بو لای باوکم و هه‌موو رووداوه‌کانم بو گیرایه‌وه.. وتم:

باشه‌ بابه‌گیان، ئایا خوای گه‌وره‌ لێم خۆش ده‌ییت؟

باوکم له‌ وه‌لامدا وتی:

به‌لێ، کوری خۆم، ئه‌گه‌ر به‌راستی ته‌وبه‌ بکه‌ین، به‌ مه‌رجی ئه‌وه‌ی ئیتر بریار بده‌ین تاوانی وا نه‌که‌یته‌وه‌ و ده‌ست که‌یت به‌ کرده‌وه‌ی چاکه‌ کردن.

منیش ئیتر ئارام بوومه‌وه‌ و هه‌ستام به‌ره‌و ئاوه‌که‌ رویشتم و ده‌ست نوێژی پاکم هه‌لگرت و چوومه‌ سه‌ر به‌رمال و نوێژم دا‌به‌ست.

که‌ له‌نوێژ بوومه‌وه‌، له‌خوای گه‌وره‌ پارامه‌وه‌ که لێم خۆش ببی و تاوانه‌کانم له‌سه‌ر لابه‌ری و په‌یمانم دا به‌ خودای به‌خشنده‌، که ئیتر نه‌گه‌رپه‌وه‌ بو سه‌ر رێی خراپه‌ و واز له‌ هاوڕێی خراب بێنم، هاوڕێی خراب نه‌گرم.

ملوانکە و جەژن

خەلیفەى موسلمانان عومەرى كورې خەتاب (رهزای خوای لی یت) له رۆژی
پیش جهژن دا، ملوانکەیهکی له ملی کچه کهی خۆیدا بینی.

لیی پرسى: کچی خۆم، ئایا ئەو ملوانکەیهت له کوێ بوو؟

کچه کهی عومەر له وهلامدا وتی:

له خەزینەى موسلمانان، واتە له بهیتول مالی موسلمانان وەرم گرتووە تا
جهژنی پێوه بهسەر بهرم و پاشان بۆیان دەنێرمهوه.

عومەرى كورې خەتاب (رهزای خوای لی بێ) ئەم کارەى پێ ناخۆش بوو، بۆیه
ناردی بهدوای خەزینەدارى موسلمانان دا و لیی پرسى:

ئایا تۆ ئەو ملوانکەیهت ناردووە بۆ ئەم کچهى من؟!

ئەویش له وهلامدا وتی: بەلێ..

عومەر فەرمووی: ئایا پرست به ههموو موسلمانان کردووە و روخسەتت لی
وەرگرتن؟!

ئەویش له وهلامدا وتی: نهخێر..

خەلیفە عومەر: پێى فەرموو: باشە تۆ مالت نەدۆزیوەتەوه هەرامى
تێبکەیت، مالی عومەر نهییت؟!

ئەمجا خەلیفە به کچه جگەرگۆشه کهی خۆی فەرموو:

ئەى کچی خۆم، نیازت وایه به مالی موسلمانانەوه، شانازی بهسەر کچی
موسلماناندا بکەیت؟!

ئەمجا ملوانکە کهی لی سەندەوه و دایەوه دەستى خەزینەدارى موسلمانان.

رامالین

روژیک باخهوانیک دهچته ناو باخچهکه یهوه قاچی لی هه لده کا و بیله کهی
هه لده گری و دهست دهکات به پالک کردنه وهی جوگی ئاوه که، که پر بووه له
تهنه که شکاو و بهرد و پیسی، که جوگه له که یان پوخل و بی که لک و ناشیرین
کردبوو.. به بیله که پیاده کیشتان و به ده می بیله کهی هه لی ده گرتن و فری
دهدانه دووری جوگه له که.

ئهوانیش لی ی هاتنه دهنگ و بییان وت:

بوچی وامان لی ده کهیت و نایه لی به ئازم زووی خو مان لی ره دا پشو بدهین...؟!
باخه وانه کهش له وه لامدا وتی:

ئاخر ئیوه ئه بنه هو ی لیل کردنی ئاوه که و دیمه نه کهی ناشیرین ده کهن و ری
له ئاوه سازگاره که ده گرن، تا گولزار و دره خته پر له به ره کان ئاو بدات.. ئیوه
ریگرن و ده بی لی ره برۆن.. ئهوا منیش راتان ده مالم و فریتان ده دم..
ئهوانیش وتیان:

ئیمه به دهست خراوینه ته ئیره وه و منالان و نه فامان ئیمه یان لی ره فری
داوه.

باخه وانه کهش وتی:

ئیوه ده بی له شوینی که دا بن زیان نه دهن و ری له خه لکی نه گرن و دیمه نه کان
ناشیرین نه کهن.

ئهمه ی وت و دهستی کرده رامالینیان.

ناوه روک

٤١.....	٥.....
٤٢.....	٦.....
٤٥.....	٩.....
٤٧.....	١٢.....
٤٩.....	١٣.....
٥٠.....	١٤.....
٥١.....	١٥.....
٥٢.....	١٦.....
٥٤.....	١٧.....
٥٥.....	١٨.....
٥٦.....	٢٠.....
٥٧.....	٢٢.....
٥٨.....	٢٥.....
٦٠.....	٢٨.....
٦١.....	٢٩.....
٦٢.....	٣٠.....
٦٣.....	٣١.....
٦٥.....	٣٢.....
٦٦.....	٣٤.....
٦٧.....	٣٥.....
٦٩.....	٣٦.....
٧١.....	٣٧.....
٧٢.....	٣٨.....
	٣٩.....
	٤٠.....

۱۰۸	فیله چاکه که	۷۳	رڼوی و قهلهړه ش
۱۰۹	نازایه تی ویاڼه وانیټی له چاکه کردن دا	۷۴	دل فراوانی
۱۱۰	هر که سهو به پی توانای خوی	۷۵	دهوله مه ندیکي له خوبایي
۱۱۱	ئه سپه سپیبه که	۷۶	خواناسی راسته قینه
۱۱۲	گویی دريژ و سه که که	۷۷	ملوانکه
۱۱۳	هیلانه ی گونجاو	۷۹	له خراپه که رایوه
۱۱۴	گولیکي غریب و تنها	۸۱	ئم بوونه و هره، خوا دروستی کردوه
	با کار بکه یین و هه ول بده یین	۸۲	باخه وانه ره زیله که
۱۱۵	ننجا دعای خیر بکه یین	۸۴	والیه کی نمونه یی
۱۱۶	توتله سه کیک له کوشکیک دا	۸۵	پاشا و خرمه تکار
۱۱۷	حه مالی	۸۶	له خوبوردنی خلیفه ی موسلمانان
۱۱۹	مروقی راست شهریکی دهوله مه نده	۸۸	ژن و میړدیکي پیری په ک که وتوو
۱۲۱	نادابی سهردانی نه خوش	۸۹	که سیتی خواپه رست
۱۲۲	پاره ون بووه که	۹۱	ناسمان فراوانه
۱۲۳	که پژمیت ده لوی چی؟!	۹۲	چوار ئه سپه که
۱۲۴	نافره تیک و شرع زانیک	۹۳	به دوا ی عه یی که سدا مه که ری
۱۲۵	گل و ناگر	۹۵	دره ختی قهلهړه شه کان
۱۲۶	باره کتیب و قسه ی داپیره	۹۶	زیاده ره وی له خواردن دا
۱۲۷	ناشه که ی مام بارام	۹۷	به ناز له مالی نه تکی دا
۱۲۸	چرا و مزگه وت	۹۸	توره مه به
۱۳۰	کارا و شادی	۹۹	به رخ هر به رخه
۱۳۱	نه نجامی ده ست پاکي	۱۰۰	میوانی زانایه کی خواپه رست
۱۳۴	مندالیکي خواپه رست	۱۰۱	له خو بوردن و به خشین
۱۳۷	ئاو زور سهر ف نه کردن	۱۰۲	با له یه کتر پیرسینه وه
۱۳۸	رڼیین و هاوړی خراپ	۱۰۳	گوله خو به زل زانه که
۱۴۱	ملوانکه و جه زن	۱۰۴	شوشه ره شه که
۱۴۲	رامالین	۱۰۵	به یانی دره وه که ده کهن
۱۴۳	ناوه روک	۱۰۶	مه به به خاوه نی زیندان و قهه ز
		۱۰۷	کیان به خشین هه نگیک